การสังเคราะห์และการวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของพิกเมนต์ไททาเนีย-ซิลิกา

นางสาวอุสุมา นาคนิคาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเซรามิก ภาควิชาวัสดุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2551 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SYNTHESIS AND CHARACTERIZATION OF TITANIA–SILICA PIGMENTS

Miss Usuma Naknikham

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Science Program in Ceramic Technology Department of Materials Science Faculty of Science Chulalongkorn University Academic Year 2008 Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การสังเคราะห์และการวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของพิกเมนต์
	ไททาเนีย-ซิลิกา
โดย	นางสาวอุสุมา นาคนิคาม
สาขาวิชา	เทคโนโลยีเซรามิก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา จินาวัฒน์

คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

(ศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ หารหนองบัว)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริธันว์ เจียมศิริเลิศ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา จินาวัฒน์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ดุจฤทัย พงษ์เก่า คะชิมา)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ดร.สิทธิสุนทร สุโพธิณะ)

อุสุมา นาคนิคาม: การสังเคราะห์และการวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของพิกเมนต์ไททาเนีย –ซิลิกา

(SYNTHESIS AND CHARACTERIZATION OF TITANIA-SILICA PIGMENTS) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ.ดร. สุพัตรา จินาวัฒน์, 109 หน้า

พิกเมนต์ไททาเนีย-ซิลิกา ถูกสังเคราะห์ขึ้นโดยกระบวนการไฮโดรไลซิสสารแขวนลอย ของ TiCl₃-RHA ซิลิกา และเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400 และ 800 องศาเซลเซียส พิกเมนต์สีขาวที่ สังเคราะห์ได้ถูกทำให้มีสีโดยการเติมสารให้สี ซึ่งได้แก่ สารประกอบอนินทรีย์ที่เป็นออกไซด์ของ โลหะทรานซิชันและสี่ย้อมอินทรีย์ ทำการวัดสีของพิกเมนต์ที่เตรียมได้ตามระบบ CIE L*a*b* และ ตรวจสอบโครงสร้างจุลภาค เฟสของผลึก พื้นที่ผิวจำเพาะ และการสะท้อนรังสีอินฟราเรดโดย เทคนิค SEM, XRD, EDS, BET และ FT-IR ตามลำดับ พบว่า ซับสเตรตที่เป็นซิลิกาสามารถคง ความเป็นอสัณฐานของตัวมันเองและเฟสแอนาเทสของไททาเนียไว้ได้ที่อุณหภูมิสูงถึง 800 องศา เซลเซียส การเติม Fe³⁺ และ Sn⁴⁺ ส่งเสริมการเกิดรูไทล์ที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียส ขณะที่ Co²⁺ ส่งเสริมให้เกิดทั้งรูไทล์และคริสโตบาไลท์ แต่การเติม Al³⁺ จะหน่วงการเปลี่ยนจากแอนาเทส ไปเป็นรูไทล์ หลังจากการทำให้สีย้อมอินทรีย์ (dye) บนพิกเมนต์สีขาวไททาเนีย-ซิลิกา สีย้อมจะ เปลี่ยนเป็นสีที่ไม่ละลายน้ำ พิกเมนต์ทั้งหมดแสดงการสะท้อนแสงที่มากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ ในช่วง รังสีอินฟราเรด (500-4,000 cm⁻¹) อย่างไรก็ตามพิกเมนต์ทั้งหมดมีการดูดซับรังสีอินฟราเรด เล็กน้อยที่ช่วง 1,100-1,300 cm⁻¹ เนื่องมาจากพันธะ Si-O-Si ของซับสเตรตซิลิกา

ภาควิชา.....วัสดุศาสตร์...... ลายมือชื่อนิสิต..... สาขาวิชา.....เทคโนโลยีเซรามิก... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก..... ปีการศึกษา..2551.....

##4972585623: MAJOR CERAMIC TECNOLOGY

KEYWORDS: TITANIA-SILICA PIGMENT/ INORGANIC PIGMENT/ RICE HUSK ASH USUMA NAKNIKHAM: SYNTHESIS AND CHARACTERIZATION OF TITANIA-SILICA PIGMENTS. ADVISOR: ASSOC. PROF. SUPATRA JINAWATH, Ph.D., 109 pp.

Titania-silica pigments were synthesized via hydrolysis of TiCl₃-RHA SiO₂ suspensions and calcined at 400 and 800°C. The white pigments were colored by addition of inorganic compounds such as transition metal oxides and organic dye as chromophores. The colors of the obtained pigments were measured according to CIE L*a*b* system and their morphology, crystal phase, specific surface area and infrared ray reflectance were investigated by SEM, XRD, EDS, BET and FT-IR, respectively. It was found that the SiO₂ substrate could retain both its own amorphous phase and the anatase phase of TiO₂ up to 800°C. Addition of Fe³⁺ and Sn⁴⁺ promoted the formation of rutile at 800°C whilst the addition of Co²⁺ promoted both the formation of rutile and cristobalite. On the contrary, the addition of Al³⁺ prolonged the transformation of anatase to rutile. After fixation of an organic dye onto the TiO₂-SiO₂ white pigment, the dye became insoluble. All the pigments showed over 90% reflectance in the IR range (500-4,000 cm⁻¹). However, there was a small infrared ray absorption band at 1,100-1,300 cm⁻¹ due to Si-O-Si stretching of the SiO₂ substrate.

Department:Materials Science	Student's Signature:
Field of Study:Ceramic Technology	Advisor's Signature:
Academic Year:2008	

	٩	`
สา	รบ	ារា

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	٩
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ବ
กิตติกรรมประกาศ	ନ୍ଦ
สารบัญ	ป
สารบัญตาราง	ល្ង
สารบัญภาพ	IJ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 อินเทอเฟียเวนซ์พิกเมนต์ (Interference Pigment)	3
2.1.1 การเกิดสีแทรกสอด (Interference Color)	5
2.1.2 การสังเคราะห์ Interference Pigment	9
2.2 สีและการวัดสี	13
2.2.1 สี	13
2.2.2 การวัดสี	15
2.3 แกลบและซิลิกาจากแกลบ	
2.4 ไททาเนีย	25
2.5 ผลงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์พิกเมนต์ไททาเนีย-ซิลิกา	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
3.1 สารเคมีและวัตถุดิบ	34
3.1.1 สารเคมี	34
3.1.2 วัตถุดิบ	35
3.2 ศึกษาสมบัติพื้นฐานของเถ้าแกลบและไททาเนียที่สังเคราะห์จาก TiCl ₃	35
3.2.1 ศึกษาสมบัติพื้นฐานของเถ้าแกลบ	35
3.2.2 ศึกษาสมบัติพื้นฐานของไททาเนียที่สังเคราะห์จาก TiCl ₃	35

	หน้า
3.3 การสังเคราะห์และการวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของพิกเมนต์ไททาเนีย-ซิลิกา	37
3.3.1 การสังเคราะห์พิกเมนต์สีต่างๆ	37
3.1.1.1 การสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาว (TiO ₂ /SiO ₂)	37
3.3.1.2 การสังเคราะห์พิกเมนต์สีแดง (Fe/TiO ₂ /SiO ₂)	38
3.3.1.3 การสังเคราะห์พิกเมนต์สีเขียว (Co/TiO ₂ /SiO ₂)	40
3.3.1.4 การสังเคราะห์พิกเมนต์สีน้ำเงิน (dye/TiO ₂ /SiO ₂)	41
3.3.2 การวิเคราะห์ลักษณะสมบัติเฉพาะของพิกเมนต์	42
บทที่ 4 ผลการทดลองและวิเคราะห์ผลการทดลอง	47
4.1 สมบัติพื้นฐานของเถ้าแกลบและไททาเนียที่สังเคราะห์จาก TiCl ₃	47
4.1.1 สมบัติพื้นฐานของเถ้าแกลบ	47
4.1.2 สมบัติพื้นฐานของไททาเนียที่สังเคราะห์จาก TiCl ₃	49
4.1.2.1 การไฮโดรไลซิสของ TiCl ₃	49
4.1.2.2 การศึกษาการเกิดปฏิกิริยาโฟโตคะตะลิสต์ของผงไททาเนีย	51
4.2 การสังเคราะห์และการวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของพิกเมนต์	53
4.2.1 สรุปภาวะที่ใช้ในการสังเคราะห์พิกเมนต์	53
4.2.1.1 พิกเมนต์สีขาว (TiO ₂ /SiO ₂)	53
4.2.1.2 พิกเมนต์สีแดง (Fe/TiO ₂ /SiO ₂)	54
4.2.1.3 พิกเมนต์สีเขียว (Co/TiO ₂ /SiO ₂)	55
4.2.1.4 พิกเมนต์สีน้ำเงิน (dye/TiO ₂ /SiO ₂)	55
4.2.2 การวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของพิกเมนต์	58
4.2.2.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะสัณฐานวิทยาของชั้นไททาเนียที่เคลือบบน	
ซิลิกาด้วย SEM, EDS และ TEM	58
4.2.2.2 ผลการศึกษาโครงสร้างผลึกของพิกเมนต์ด้วย XRD	64
4.2.2.3 ผลการศึกษาพื้นที่ผิวจำเพาะของพิกเมนต์ด้วย BET	68
4.2.2.4 ผลการศึกษาพันธะทางเคมีของพิกเมนต์ด้วยเครื่อง FT-IR	69
4.2.2.5 ผลการศึกษาประจุลัพธ์ที่ผิวอนุภาคด้วยเครื่อง Zetasizer	71
4.2.2.6 ผลการศึกษาสีของพิกเมนต์ในระบบ CIE L*a*b*	72
4.2.2.7 ผลการศึกษาการสะท้อนแสงของพิกเมนต์	74
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	81

ป

	หน้า
5.1 สรุปผลการวิจัย	81
5.2 ข้อเสนอแนะ	82
รายการอ้างอิง	83
ภาคผนวก	88
ภาคผนวก ก	89
ภาคผนวก ข	90
ภาคผนวก ค	104
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	109

ซ

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 2.1	ดัชนี่หักเหของวัสดุ	8
ตารางที่ 2.2	lsoelectric point (IEP) ปกติของออกไซน์บางชนิด	12
ตารางที่ 2.3	องค์ประกอบและโครงสร้างของไททาเนีย	26
ตารางที่ 2.4	เปรียบเทียบขนาดอนุภาค การกระจายตัวของอนุภาค (S.T.D.) และสัณฐาน	
	วิทยาของตัวอย่าง	29
ตารางที่ 3.1	ภาวะที่ใช้ในการสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาว	38
ตารางที่ 3.2	ภาวะที่ใช้ในการสังเคราะห์พิกเมนต์สีแดง	39
ตารางที่ 3.3	ภาวะที่ใช้ในการสังเคราะห์พิกเมนต์สีเขียว	40
ตารางที่ 3.4	ภาวะที่ใช้ในการสังเคราะหีพิกเมนต์สีน้ำเงิน	41
ตารางที่ 4.1	สมบัติทางกายภาพของเถ้าแกลบ	48
ตารางที่ 4.2	ผล XRF ขององค์ประกอบทางเคมีของเถ้าแกลบหลังจากล้างด้วยกรด HCI	
	และเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 700°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง	48
ตารางที่ 4.3	สมบัติทางกายภาพของไททาเนียที่สังเคราะห์จาก TiCl₃ โดยการไฮโดรไลซิส	
	ที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง โดยใช้ค่า pH และอุณหภูมิในการเผา	
	แคลไซน์ต่างกัน	50
ตารางที่ 4.4	ค่าคงที่อัตราการเกิดปฏิกิริยาโฟโตคะตะไลซิส (k) ของผงไททาเนียทีถูก	
	ไฮโดรไลซิสที่ pH 6 เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เทียบกับ ST-01 และ P-25	53
ตารางที่ 4.5	พื้นที่ผิวจำเพาะของพิกเมนต์สีต่างๆ	69
ตารางที่ 4.6	ผล CIE L*a*b* ของฟิล์มที่เตรียมจากพิกเมนต์สีต่างๆ โดยวัดในระบบ	
	45º/0º และ D/8º (SPIN และ SPEX)	73

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ		หน้า
รูปที่ 2.1	ตัวอย่างการน้ำ interference pigment มาใช้งาน	4
รูปที่ 2.2	โครงสร้างของพิกเมนต์ ก) substrate free pigment ข) substrate base-	
	pigment	4
รูปที่ 2.3	การ reflection, refraction และ transmittion ของแสงผ่านแก้ว	5
รูปที่ 2.4	สมบัติทางแสงของ ก) พิกเมนต์ชนิดดูดกลื่นแสง ข) พิกเมนต์โลหะ	
	ค) มุกธรรมชาติ และ ง) พิกเมนต์มุก	6
รูปที่ 2.5	ลำแสงที่ตกกระทบ L ₁ จากตัวกลางทางแสงที่มีค่าดัชนีหักเห n ₁ ผ่านฟิล์ม	
	บางที่มีความหนา d ที่มีค่าดัชนีหักเห n ₂ , L ₁ ' และ L ₂ ' เป็นการสะท้อนจาก	
	phase boundary P ₁ และ P ₂ , L ₃ แสดงการกระเจิงของแสงที่ถูกส่งผ่าน	7
รูปที่ 2.6	สีแทรกสอดที่เกิดในพิกเมนต์ไททาเนีย-ไมกา	8
รูปที่ 2.7	ก) โครงสร้างของพิกเมนต์ไททาเนีย-ไมกา ข) การแยกออกของลำแสงใน	
	ระบบ 3 ชั้น (tree-layer system) โดยการสะท้อนเชิงซ้อนเกิดที่รอยต่อต่างๆ.	9
รูปที่ 2.8	การเกิดประจุที่ผิวของอนุภาคซิลิกาโดยการดูดซับไอออนจากสารละลาย	
	กรดหรือด่าง	10
รูปที่ 2.9	แถบสเปกตรัมของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่ความยาวคลื่นต่างๆ	14
รูปที่ 2.10	แสงที่กระทำกับผิวของวัตถุ	14
รูปที่ 2.11	การสะท้อนแสงของวัตถุสีต่างๆ ที่ความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร	16
รูปที่ 2.12	สีที่เกิดขึ้นใน CIE L*a*b* Color Space	17
รูปที่ 2.13	ตำแหน่ง 2º-10º ของผู้สังเกตการณ์บนโฟเวีย	18
รูปที่ 2.14	ความสัมพันธ์ของ 2º กับ 10º	19
รูปที่ 2.15	กราฟแสดงการตอบสนองของผู้สังเกตการณ์ที่ความยาวคลื่นต่างๆ ของแสง.	19
รูปที่ 2.16	การวัดสีในระบบ 45º/0º และ 0º/45º	20
รูปที่ 2.17	การวัดสีแบบ Diffuse/8º	21
รูปที่ 2.18	การวัดตัวอย่างแบบ specular included mode และ specular excluded	
	mode	21

รูปที่ 2.19	ภาพจากกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM) ของ ก) แกลบ	
-	ข) ภาพตัดขวาง ค) ผิวด้านนอก ง) ผิวด้านใน และ จ) โครงสร้างที่มีรูพรุน	
	จำนวนมาก	23
<u>ร</u> ูปที่ 2.20	การเปลี่ยนเฟสของซิลิกา	24
ง รปที่ 2.21	ลักษณะผลึกของไททาเนีย	25
ม รา/ที่ 2.22	แสดงความแตกต่างของค่า Zeta potential กับค่า pH ของอนภาคซิลิกา	
<u>ขั</u>	peptized titania และซิลิกาที่ถกเคลือบด้วยไททาเนีย	27
<u>คปที่ 2 23</u>	กาพ SFM ของซิอิกาที่กกเออีอบด้วยไททาเบียที่อ่า pH ต่างๆ	28
มู่บท 2.20 คปพี่ 2.24	ภาพ SEM ของใหญาเรียที่เคลื่องเงเงองกาดซิลิกา ก) Sample1 ข) Sample	20
히미N 2.24 회		20
		29
มู่บท 2.25		30
รูปที่ 2.26	ภาพ SEM ของ ก) อนุภาคขลกา ข), ค), ง), จ) และ ฉ) อนุภาค SiO ₂ /1iO ₂ ท	
	pH 2, 3, 4, 5 และ 6 ทถูกเผาแคลเซนทอุณหภูม 600°C เป็นเวลา 4 ชวโมง	
!	ตามลำดับ	31
รูปที่ 2.27	กลไกการเกิด SiO₂/TiO₂ ทีค่า pH ต่างๆ	31
รูปที่ 2.28	สัดส่วนความสัมพันธ์ของแอนาเทส บรูไคต์ และรูไทล์ตามค่า pH ที่ได้จาก	
	TiCl ₃ = 0.15 mol/L ที่อุณหภูมิ 60ºC เป็นเวลา 24 ชั่วโมง	32
รูปที่ 2.29	ภาพ TEM ก), ค) และภาพ HRTEM ข), ง) ของไททาเนียที่ pH ต่างๆ	33
รูปที่ 3.1	โครงสร้างของ Procion Blue CX-R 200	34
รูปที่ 3.2	แผนผังการสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาว	43
รูปที่ 3.3	แผนผังการสังเคราะห์พิกเมนต์สีแดง	44
รูปที่ 3.4	แผนผังการสังเคราะห์พิกเมนต์สีเขียว	45
รูปที่ 3.5	แผนผังการสังเคราะห์พิกเมนต์สีน้ำเงิน	46
รูปที่ 4.1	ภาพจากกล้อง SEM แสดงโครงสร้างจุลภาคของแกลบหลังการล้าง ก) ผิว	
т	ด้านนอก ข) ผิวด้านใน ค) และ ง) แกลบที่ผ่านการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ	
	700ºC (เถ้าแกลบ, RHA)	47
รา ที่ 4 2	ผลการวิเคราะห์ด้วยเครื่อง Mastersizer แสดงการกระจายตัวของเก้าแกลบ	49
의 그 T 구·스		-τJ

ฏ	
หน้า	

รูปที่ 4.3	ผล SEM ของไททาเนียที่ถูกไฮโดรไลซิสที่ pH 6 เป็นเวลา 24 ชั่วโมง	
	ก) ไททาเนียที่ถูกอบแห้ง ข) ไททาเนียที่เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400ºC และ	
	ค) ไททาเนียที่เผาแคลไซน์ที่ 800°C	51
รูปที่ 4.4	ผลการย่อยสลายสีย้อมของผงไททาเนียที่ถูกไฮโดรไลซิสที่ pH 6 เป็นเวลา	
	24 ชั่วโมง ก) Drimarene Red X-6BN (สี่ย้อมประจุลบ) และ ข) Methylene	
	Blue (สี่ย้อมประจุบวก)	52
รูปที่ 4.5	พิกเมนต์สีแดงที่สังเคราะห์ในภาวะต่างๆ	56
- รูปที่ 4.6	พิกเมนต์สีเขียวที่สังเคราะห์ในภาวะต่างๆ	57
- รูปที่ 4.7	พิกเมนต์สีน้ำเงินที่สังเคราะห์ในภาวะต่างๆ	58
- รูปที่ 4.8	ภาพ SEM และ EDS ของพิกเมนต์	60
รูปที่ 4.9	พิกเมนต์ที่เลือกเพื่อวิเคราะห์สมบัติเชิงสี	62
รูปที่ 4.10	ผล TEM แสดงลักษณะการเคลื่อบของไททาเนียของพิกเมนต์ W9-800	63
รูปที่ 4.11	ผล TEM ระนาบผลึกของไททาเนียในพิกเมนต์ W9-800	64
รูปที่ 4.12	โครงสร้างผลึกของ W9 หลังการอบแห้งที่ 60°C (W9-0) และการเผา	
	แคลไซน์ที่ 400 และ 800°C (W9-400 และ W9-800)	65
รูปที่ 4.13	โครงสร้างผลึกของ R5 และ R9 เทียบกับ W9 หลังการเผาแคลไซน์ที่ 800ºC	
	(R5-800 และ R9-800)	65
รูปที่ 4.14	โครงสร้างผลึกของ G4, G6 เทียบกับ W9 หลังการเผาแคลไซน์ที่ 400ºC	
	(G4-400 และ G8-800) และ G5, G7 และ G9 เทียบกับ W9 หลังการเผา	
	แคลไซน์ที่ 800°C (G5-800, G7-800 และ G9-800) ตามลำดับ	67
รูปที่ 4.15	โครงสร้างผลึกของ B7 เทียบกับ W9 หลังการอบแห้งที่ 60°C	68
รูปที่ 4.16	ผล FT-IR แสดงพันธะเคมีที่เกิดขึ้นในพิกเมนต์	70
รูปที่ 4.17	ค่าศักย์ซีตาของเถ้าแกลบ (RHA) ไททาเนียที่สังเคราะห์โดยใช้ภาวะในการ	
	สังเคราะห์เช่นเดียวกับ W12 หลังการเผาแคลไซน์ที่ 400ºC และ W9-400 ที่	
	ค่า pH ต่างๆ	71
รูปที่ 4.18	เปอร์เซนต์การสะท้อนแสง (%reflectance) เมื่อวัดแบบ 45º/0º และ D/8º	
	(SPIN และ SPEX) ในช่วงความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร ของฟิล์ม	
	W9-400 และ W9-800	75

ลี	
หน้า	

รูปที่ 4.19	เปอร์เซนต์การสะท้อนแสง (%reflectance) เมื่อวัดแบบ 45º/0º และ D/8º	
	(SPIN และ SPEX) ในช่วงความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร ของฟิล์ม	
	R5-800 และ R9-800	76
รูปที่ 4.20	เปอร์เซนต์การสะท้อนแสง (%reflectance) เมื่อวัดแบบ 45º/0º และ D/8º	
	(SPIN และ SPEX) ในช่วงความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร ของฟิล์ม	
	ก) G4-400 และG6-400 ข) G5-800, G7-800 และ G9-800	77
รูปที่ 4.21	เปอร์เซนต์การสะท้อนแสง (%reflectance) เมื่อวัดแบบ 45º/0º และ D/8º	
	(SPIN และ SPEX) ในช่วงความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร ของฟิล์ม	
	В7	78
รูปที่ 4.22	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การสะท้อนแสง (%reflectance) ในช่วงเลขคลื่น	
	500-4000 cm ⁻¹ ของพิกเมนต์ (ATR-FTIR)	80

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พิกเมนต์ (pigment) เข้ามามีส่วนสำคัญในชีวิตประจำวันของ มนุษย์ในด้านต่างๆ เช่น เป็นส่วนผสมในอาหาร ยารักษาโรค เครื่องสำอาง หมึกพิมพ์ สีเคลือบ รถยนต์ และสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ มากมาย และพิกเมนต์ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากใน ปัจจุบันนี้ คือ พิกเมนต์ในระบบไททาเนีย (TiO₂) ซึ่งเป็นพิกเมนต์ที่เกิดจากการเคลือบฟิล์มบางของ ไททาเนียลงบนซับสเตรตที่มีลักษณะเป็นแผ่น เช่น ไมกา ซิลิกา อะลูมินา [1, 2] เป็นต้น โดย เฉพาะพิกเมนต์ที่ใช้ไมกาเป็นซับสเตรตนั้นมีข้อดีหลายอย่าง ได้แก่ มีสมบัติทางเคมีที่ดี คือ สามารถทนความเป็นกรด-ด่างของตัวกลาง มีความเสถียรถึง 800°C โดยไม่เกิดการเผาไหม้และไม่ เกิดการติดไฟ ไม่นำไฟฟ้า และไม่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ [3] และนอกจากนี้ยังเป็นสีแทรกสอด (interference color) อีกด้วย

การเตรียมพิกเมนต์ที่มีการตกตะกอนของโลหะออกไซด์ลงบนซับสเตรตนั้น สามารถ เตรียมได้ 2 วิธีหลักๆ คือ (1) ฟิล์มอนินทรีย์ที่ได้โดยการตกผลึกจากเฟสที่เป็นแก๊ส ได้แก่ การ เคลือบด้วยไอทางเคมี (CVD) และการเคลือบด้วยไอทางกายภาพ (PVD) และ (2) ฟิล์มอนินทรีย์ที่ ได้โดยการตกตะกอนจากเฟสที่เป็นของเหลว ได้แก่ การตกตะกอนจากสารละลาย [4, 5] แต่การใช้ วิธีที่ 2 เป็นวิธีที่สะดวก ปลอดภัย และเสียค่าใช้จ่ายต่ำ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงเลือกการเตรียม พิ เมนต์โดยใช้วิธีการตกตะกอนไททาเนียลงบนเถ้าแกลบ ทั้งนี้เนื่องจากเถ้าแกลบมีลักษณะเป็นแผ่น และมีรูพรุนขนาดเล็ก นอกจากนี้แล้วยังเป็นการนำเอาแกลบและเถ้าแกลบที่เหลือทิ้งเป็นปริมาณ มากมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

เถ้าแกลบที่ถูกเคลือบด้วยฟิล์มของไททาเนีย โดยวิธีการตกตะกอนจากสารละลาย คาดว่าจะทำให้เกิดเป็นพิกเมนต์ และมีสมบัติเป็นโฟโตคะตะลิสต์ ได้เนื่องจากความหนาของฟิล์ม ที่เคลือบบนซับสเตรต ที่ควบคุมให้มีความหนาในระดับนาโน เกิดจากการที่อนุภาคขนาดนาโนของ ไททาเนียตกตะกอนลงบนซับสเตรต และเป็นที่ทราบกันดีว่าไททาเนียที่มีอนุภาคขนาดนาโนที่อยู่ ในรูปของแอนาเทสจะมีสมบัติเป็นโฟโตคะตะลิสต์ สามารถนำมาใช้ในการบำบัดสิ่งแวดล้อม การ ทำไร้เชื้อ และการกำจัดกลิ่น [6] ในภาวะปกติการเปลี่ยนเฟสของผงไททาเนียจากแอนาเทสไปเป็น รูไทล์จะเกิดขึ้นที่อุณหภูมิ 700°C แต่ถ้าเป็นฟิล์มของไททาเนียที่ตกตะกอนลงบนไมกา แผ่น อะลูมินา หรือแผ่นซิลิกา จะเกิดการหน่วงการเปลี่ยนแปลงเฟสจนถึงอุณหภูมิ 1,150°C [7] งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาถึงการเตรียมพิกเมนต์สีต่างๆ ในระบบไททาเนีย-ซิลิกา โดยใช้ วิธีการไฮโดรไลซิส ซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีที่ 2 โดยทำการตกตะกอนไททาเนียจากสารละลาย TiCl₃ พร้อมทั้งศึกษาสมบัติของสี องค์ประกอบเฟส และโครงสร้างจุลภาคของพิกเมนต์ที่ได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อสังเคราะห์พิกเมนต์ไททาเนีย-ซิลิกา โดยใช้ซิลิกาจากเถ้าแกลบเป็นซับสเตรต
- ศึกษาสี โครงสร้างผลึก โครงสร้างจุลภาค พื้นที่ผิวจำเพาะ พันธะทางเคมี การดูดซับ และการสะท้อนแสงของพิกเมนต์

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ในงานวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

 ศึกษาสมบัติพื้นฐานของเถ้าแกลบและไททาเนียที่สังเคราะห์จาก TiCl₃ ดังนี้ แกลบ : สี พื้นที่ผิวจำเพาะ การกระจายตัวของอนุภาค (PSD, Particle Size Distribution) โครงสร้างผลึกและองค์ประกอบทางเคมี

ไททาเนีย : สมบัติของไททาเนียที่สังเคราะห์ได้ โดยศึกษาองค์ประกอบทางเฟส พื้นที่ผิวจำเพาะ โครงสร้างจุลภาคและสมบัติความเป็นโฟโตคะตะลิสต์

 สังเคราะห์พิกเมนต์ไททาเนีย-ซิลิกา โดยใช้ซิลิกาจากเถ้าแกลบเป็นซับสเตรต พร้อม ทั้งศึกษาสี องค์ประกอบทางเฟส โครงสร้างจุลภาค พื้นที่ผิวจำเพาะ พันธะทางเคมี การดูดซับ และการสะท้อนแสงของพิกเมนต์ (ช่วง Visible-IR)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้พิกเมนต์ไททาเนีย-ซิลิกาชนิดใหม่ที่ใช้เถ้าแกลบเป็นซับสเตรต สามารถนำมา ประยุกต์ใช้งานในด้านป้องกันเชื้อแบคทีเรีย การสะท้อนรังสีในช่วงอินฟราเรด (โดยเฉพาะรังสี ในช่วง Near-IR) เพื่อลดความร้อนและการดูดซับรังสียูวี

บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 อินเทอเฟียเรนซ์พิกเมนต์ (Interference Pigment)

พิกเมนต์ หมายถึง สารที่ยังคงความเป็นอนุภาคขนาดเล็กที่ไม่ละลายในตัวกลาง ใช้เพื่อ เป็นตัวให้สี ปกป้องพื้นผิว และให้ความเป็นแม่เหล็ก ถึงแม้ว่าทั้งพิกเมนต์และสีย้อม (dye) จะมี สมบัติในการให้สีเหมือนกัน แต่สีย้อมเป็นสารที่สามารถละลาย หรือถูกทำให้ละลายในน้ำหรือในตั ทำละลายชนิดอื่นๆ ได้ [1]

มนุษย์เริ่มรู้จักพิกเมนต์ตั้งแต่เมื่อ 60,000 ปีมาแล้ว โดยในยุคน้ำแข็งมนุษย์จะใช้ดินเหลือ (ocher) ซึ่งเป็นพิกเมนต์ตามธรรมชาติมาวาดภาพตามผนังถ้ำ ต่อมาจึงได้มีการนำเอาดินเหลือง มาเผาหรือผสมกับแร่แมงกานีสเพื่อให้เกิดพิกเมนต์สีแดง สีม่วง และสีดำ [1] และมีการพัฒนาการ สังเคราะห์พิกเมนต์เรื่อยมาเพื่อนำมาใช้งานในด้านต่างๆ เช่น สีในเครื่องสำอาง สีทาบ้าน สีที่ผสม ในพลาสติก เป็นต้น ในปัจจุบันนี้พิกเมนต์ที่ได้รับความสนใจมาก คือ พิกเมนต์ที่ถูกนำมาใช้เพื่อให้ เกิดสีลักษณะพิเศษโดยเป็นสีที่ขึ้นอยู่กับมุมมอง (angle-dependent color) [2] นำมาใช้งานใน ด้านฟังก์ชันแนล (functional) เช่น security printing ตัวกรองแสง และเพื่อการตกแต่ง เช่น ใช้เป็น ส่วนผสมในเครื่องสำอาง สีเคลือบรถยนต์ [3] ทั้งนี้ เนื่องจากพิกเมนต์ชนิด angle-dependent color มีข้อดีหลักๆ 3 ข้อ [4] คือ

- ทำให้ดูมีมิติ เช่น ในสีทารถยนต์จะทำให้เกิดสีที่เปลี่ยนไปตามมุมที่มอง (viewing angle) ที่แตกต่างกันหรือเกิดเป็นสีเหลือบหลายเฉด
- ทำให้สะดุดตาจึงนิยมน้ำมาใช้ในบรรจุภัณฑ์เพื่อความสวยงามและเพิ่มความเย้า ยวนตา
- สามารถเลียนแบบความวาวแบบไข่มุกตามธรรมชาติได้ ซึ่งมีการนำมาใช้ในการทำ กระดุมเสื้อ ขวดพลาสติก และวัสดุอื่นๆ รวมทั้งสิ่งพิมพ์ต่างๆ

สีที่เกิดจาก interference pigment จัดเป็น angle-dependent color ชนิดหนึ่ง คือ chroma color หรือ Hue จะเปลี่ยนไปตามมุมที่มอง เนื่องจากสีที่มองเห็นเป็นผลที่เกิดจากการ แทรกสอด ของแสงที่สะท้อนออกมาจากฟิล์มบางของสารที่มีค่าดัชนีหักเหลูง

รูปที่ 2.1 ตัวอย่างการนำ interference pigment มาใช้งาน

พิกเมนต์ชนิด angle-dependent color ถูกแบ่งเป็น 2 ชนิดตามโครงสร้าง [1, 2, 4, 8] ดังแสดงในรูปที่ 2.2 คือ

- พิกเมนต์ชนิดที่ไม่มีขับสเตรตในโครงสร้าง (substrate free pigment) เป็นแผ่น (platelet) ที่ประกอบด้วยวัสดุที่มีสมบัติทางแสงสม่ำเสมอเพียงชนิดเดียว เช่น มุก ธรรมชาติ แผ่นไททาเนีย เป็นต้น
- พิกเมนต์ชนิดที่มีชับสเตรตในโครงสร้าง (substrate-based pigments) เป็นแผ่นที่มี โครงสร้างเป็นชั้น และประกอบด้วยวัสดุที่มีสมบัติทางแสงต่างกันอย่างน้อย 2 ชนิด เช่น ไททาเนีย-ไมกา เหล็กออกไซด์-ไมกา เหล็กออกไซด์-ไททาเนีย-ไมกา เป็นต้น

ก) substrate free pigments	ข) monolayer pigments	A) multilayer pigments
วัสดุที่มีกา	ารหักเหสูง	วัสดุที่มีการหักเหต่ำ

รูปที่ 2.2 โครงสร้างของพิกเมนต์ [4] ก) substrate free pigment ข) และ ค) substratebased pigments

พิกเมนต์ชนิดที่มีซับสเตรตมีสมบัติที่ดีกว่าพิกเมนต์ชนิดที่ไม่มีซับสเตรต คือ มีความ คงทนต่อสารเคมี มีความเสถียรเชิงกล และสามารถเลือกวัสดุที่เป็นฟิล์มมาเคลือบบนซับสเตรตได้ มากกว่าพิกเมนต์ชนิดที่ไม่มีซับสเตรต และเนื่องจากพิกเมนต์ชนิดไม่มีซับสเตรตยังมีข้อเสีย คือ ในบางกรณีพิกเมนต์มีความเปราะ [2] มีความเสถียรเชิงกลน้อย และมีข้อจำกัดทางองค์ประกอบ ทางเคมี [2, 8] ดังนั้น พิกเมนต์ชนิดที่มีซับสเตรตจึงได้รับความนิยมในการนำมาใช้งานมากกว่า

2.1.1 การเกิดสีแทรกสอด (interference color)

แสงที่ตามองเห็นด้วยตาเปล่าเป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความยาวคลื่นประมาณ 0.39-0.77 ไมโครเมตร ให้สีจากม่วงไปจนถึงแดง เมื่อลำแสงส่องไปยังวัสดุใส เช่น แผ่นแก้ว แสง บางส่วนจะสะท้อนกลับ (reflect) บางส่วนจะส่งผ่าน (transmit) และบางส่วนจะถูกดูดกลืน (absorb) ไว้ [9] ดังแสดงในรูปที่ 2.3 และแสงที่ผ่านมาอาจเกิดการหักเหขึ้นอยู่กับดัชนีหักเหของ วัสดุ ในกรณีของวัสดุทึบแสงหรือผิวไม่เรียบจะมีการกระเจิงแสง (scatter) เกิดขึ้นได้

สำหรับฟิล์มที่ประกอบด้วยพิกเมนต์นั้น เมื่อโฟตอนของแสงเดินทางมาถึง ก่อให้เกิด ปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง ดังต่อไปนี้ [1]

- 1) อาจถูกดูดกลื่นโดยอนุภาคของพิกเมนต์
- 2) อาจถูกกระเจิงโดยอนุภาคของพิกเมนต์
- อาจส่องผ่านฟิล์ม [ถือว่าสารเชื่อมประสาน (binder) หรือตัวกลาง (medium) ไม่มี การดูดกลืนแสง]

สมบัติทางแสงเชิงฟิสิกส์ (physical-optical) ของพิกเมนต์ที่สำคัญ คือ สมบัติการ ดูดกลืนแสงและการกระเจิงแสง ถ้าการดูดกลืนแสงในช่วงที่ตามองเห็นด้วยตาเปล่าน้อยมากเมื่อ เทียบกับการกระเจิงแสงทำให้พิกเมนต์มีสีขาว และในทางตรงกันข้ามถ้าการดูดกลืนแสงมากกว่า การกระเจิงแสงส่งผลให้พิกเมนต์มีสีดำ ส่วนพิกเมนต์สีอื่นๆ จะเป็นการเลือกดูดกลืนแสง ตัวอย่าง ของแสงที่กระทำกับพิกเมนต์ชนิดต่างๆ แสดงในรูปที่ 2.4 โดยพิกเมนต์ชนิดดูดกลืนแสง (absorption pigments) ซึ่งจะมีปฏิกิริยากับแสงอยู่บนพื้นฐานของการดูดกลืนแสงและ การ กระเจิงแสงแบบแพร่ (diffuse scattering) ส่วนพิกเมนต์โลหะ (metal effect pigment) และ พิกเมนต์มุก (pearl luster pigment) แสดงความแตกต่างทางแสงอย่างสมบูรณ์ โดยพิกเมนต์ โลหะจะประกอบด้วยแผ่นโลหะขนาดเล็ก (เช่น อะลูมินา ไททาเนีย ทองแดง) ที่ประพฤติตัวคล้าย กับกระจกขนาดเล็กและเกิดการสะท้อนของแสงที่ตกกระทบอย่างสมบูรณ์

รูปที่ 2.4 สมบัติทางแสงของ ก) พิกเมนต์ชนิดดูดกลืนแสง ข) พิกเมนต์โลหะ ค) มุก ธรรมชาติ และ ง) พิกเมนต์มุก [1]

หลักการทางแสงของพิกเมนต์มุกและ Interference Pigment [1]

หลักในการเกิดความวาวแบบมุกและการเกิดการแทกสอดในพิกเมนต์ แสดงในรูปที่ 2.5 ในกรณีทั่วไปที่แสงตกกระทบแบบปกติปราศจากการสะท้อนเชิงซ้อน (multiple reflection) P₁ เป็นรอยต่อระหว่างวัสดุสองชนิดที่มีค่าดัชนีหักเห n₁ และ n₂ ส่วนของลำแสง L₁ ที่ถูกสะท้อนคือ L₁' และอีกส่วนจะถูกส่องผ่าน (L₂) ซึ่งอัตราส่วนความเข้มขึ้นอยู่กับ n₁ และ n₂ ในลำดับชั้นที่ซ้อนกัน (multilayer arrangement) ซึ่งพบในไข่มุกหรือความวาวแบบมุกและวัสดุที่มีสีเหลือบ แสดงในรูป ที่ 2.5 บางส่วนของแต่ละการสะท้อนก่อให้เกิดการแทรกสอดหลังจากการส่งผ่านชั้นต่างๆ ซึ่งขึ้นอยู่ กับขนาดและความแตกต่างระหว่างค่า n₁ และ n₂ จึงเกิดการสะท้อนอย่างสมบูรณ์เมื่อวัสดุโปร่งใส เพียงพอ พิกเมนต์ที่ก่อให้เกิดการจำลองสีมุก (simulate natural pearl effects) โดยทั่วไปแล้วจะมี อนุภาคที่มีรูปร่างเป็นแผ่นเล็กๆ ที่มีรอยต่อเฟส (phase boundary) P₁ และ P₂ ที่ผิวด้านบนและ ด้านล่างของอนุภาคเป็นชั้นบางๆ ที่โปร่งใสเพียงชั้นเดียวของวัสดุที่มีค่าดัชนีหักเหสูงกว่าสิ่งที่อยู่ รอบตัวมัน

รูปที่ 2.5 ลำแสงที่ตกกระทบ L₁จากตัวกลางทางแสงที่มีค่าดัชนีหักเห n₁ ผ่านฟิล์มบางที่ มีความหนา d ที่มีค่าดัชนีหักเห n₂, L₁' และ L₂' เป็นการสะท้อนจาก phase boundary P₁ และ P₂, L₃ แสดงการกระเจิงของแสงที่ถูกส่งผ่าน

การสะท้อนเชิงซ้อน (multiple reflection) ของฟิล์มบางที่เป็นของแข็งซึ่งมีค่าดัชนีหักเห สูงทำให้เกิดการแทรกสอดในแสงที่ถูกสะท้อนและในแสงที่ส่งผ่าน สำหรับกรณีทั่วไปของแสงตก กระทบที่เกือบตั้งฉาก ความเข้มของการสะท้อน (I) ขึ้นอยู่กับดัชนี หักเห (n₁, n₂) ความหนาของชั้น (d) และความยาวคลื่น (λ)

$$I = \frac{A^2 + B^2 + 2AB\cos\theta}{1 + A^2B^2 + AB\cos\theta}$$

In $A = \frac{n_1 - n_2}{n_2 + n_1}, B = \frac{n_2 - n_1}{n_2 + n_1}, \theta = 4\pi \frac{n_2 d}{\lambda}$

เมื่อให้ n₁ และ n₂ เป็นความเข้มสูงสุดและต่ำสุดของแสงที่ถูกสะท้อนและเห็นเป็นสีแทร สอด A และ B คือ แอมพลิจูดของคลื่นแสง และ *θ* คือ มุมต่างเฟส (phase difference angle) [4] ค่าดัชนีหักเหของวัสดุที่สำคัญในการผลิตพิกเมนต์มุก แสดงดังตารางที่ 2.1

a .	. v a v	<u>م</u>
ตารางท 2 1	1 ดชนเหกเหข	คงวสด [1]
VI 10 1 11 21		

Material	Reflactive index	
vacuum / air	1.0	
Water	1.33	
Proteins	1.4	
Organic polymers (plastics, lacquers, etc.)	1.4-1.7	
Mica	1.5	
CaCO ₃ (aragonite)	1.68	
Natural pearl (guanine, hypoxanthine)	1.85	
Pb(OH) ₂ . 2PbCO ₃	2.0	
BiOCI	2.15	
TiO ₂ (anatase)	2.5	
TiO ₂ (rutile)	2.7	

จากสูตรดังกล่าว สามารถที่จะกำหนดสีแทรกสอดได้ด้วยการคำนวณหาความหนาของ ชั้นฟิล์มบางที่มาเคลือบ โดยเมื่อความหนาของชั้นฟิล์มเพิ่มขึ้นจะทำให้สีแทรกสอดเปลี่ยนไป ดังนั้นความหนาที่เพิ่มขึ้นของชั้นไททาเนียบนแผ่นไมกาจะทำให้ได้สีที่แตกต่างกันออกไป ดังแสดง ในรูปที่ 2.6

รูปที่ 2.6 สีแทรกสอดที่เกิดในพิกเมนต์ไททาเนีย –ไมกา [1]

สีในระบบไททาเนีย–ไมกาประกอบด้วยชั้นสามชั้นของวัสดุที่มีค่าดัชนีหักเหต่างกันสอง ชนิด ดังแสดงในรูปที่ 2.7 และมี 4 phase boundary คือ P₁-P₄ ได้แก่ P₁/TiO₂/P₂/mica/P₃/TiO₂/P₄ การแทรกสอดของแสงเกิดโดยการสะท้อนของทั้ง 6 phase boundary รวมกัน ซึ่งได้แก่ P₁P₂=P₃P₄, P₁P₃=P₂P₄, P₁P₄ และ P₂P₃

รูปที่ 2.7 ก) โครงสร้างของพิกเมนต์ไททาเนีย-ไมกา [1] ข) การแยกออกของลำแสงใน ระบบ 3 ชั้น (three-layer system) โดยการสะท้อนเชิงซ้อนเกิดที่รอยต่อต่างๆ [4]

2.1.2 การสังเคราะห์ Interference Pigment

หลักการทั่วไปในการสังเคราะห์ Interference Pigment คือ การเคลือบโลหะออกไซด์ที่มี ค่าดัชนีหักเหลูงลงบนซับสเตรตที่มีค่าดัชนีหักเหต่ำกว่าและต้องมีความโปร่งใส โดยซับสเตรตที่ใช มีหลายชนิดด้วยกัน ได้แก่ ไมกา แผ่นซิลิกา แผ่นอะลูมินา และแผ่นแก้ว ซับสเตรตเหล่านี้จะถูก เคลือบด้วยฟิล์มของโลหะออกไซด์ชนิดต่างๆ ซึ่งส่วนมากจะเป็นไททาเนียและเหล็กออกไซด์ (Fe₂O₃) [1,2, 4] เนื่องจากออกไซด์ของโลหะทั้งสองชนิดนี้มีค่าดัชนีหักเหทางแสงสูง ทำให้ พิกเมนต์ที่ได้มีการสะท้อนของแสงที่สูง ก่อให้เกิดลักษณะที่มีความพิเศษแตกต่างจากการใช้ ออกไซด์ชนิดอื่น

การสังเคราะห์พิกเมนต์สามารถทำได้ 2 วิธี [4, 7]

- พิกเมนต์ที่เกิดจากการเคลือบซับสเตรตด้วยเฟสที่เป็นแก๊ส โดยการตกผลึกสาร เคลือบจากไอทางเคมี (CVD, chemical vapor deposition) หรือการตกผลึกสาร เคลือบจากไอทางกายภาพ (PVD, physical vapour deposition)
- พิกเมนต์ที่เกิดจากการเคลือบซับสเตรตด้วยเฟสที่เป็นของเหลว โดยใช้กระบวนการ ไฮโดรไลซิสเอกพันธ์ (homogeneous hydrolysis) และการไทเทรต

ในการสังเคราะห์พิกเมนต์ทั้งสองวิธีนั้น การสังเคราะห์พิกเมนต์ด้วยกระบวนการ CVD มี ความยุ่งยากกว่าการใช้วิธีการเคลือบในของเหลว [4] และมีค่าใช้จ่ายสูง [7] ส่วนการไทเทรตจะ สามารถควบคุมความหนาของชั้นฟิล์มที่มาเคลือบได้ง่ายกว่าการไฮโดรไลซิส [1]

การเคลือบโลหะออกไซด์ลงบนซับสเตรตโดยวิธีที่ 2 หรือการเคลือบเปียกนั้น ทำได้โดย ให้ซับสเตรตเกิดการกระจายตัวในน้ำ และเติมเกลือของโลหะที่สามารถไฮโดรไลซิสในน้ำได้ 1 ชนิด หรือมากกว่าลงไปที่ค่า pH ที่เหมาะสมสำหรับการไฮโดรไลซิส และที่ค่า pH นี้โลหะออกไซด์และ โลหะออกไซด์ไฮเดรต (metal oxide hydrates) จะตกตะกอนลงบนซับสเตรตได้เป็นสารที่ต้องการ โดยตรง และขณะตกตะกอนจะต้องควบคุมค่า pH ให้คงที่โดยการเติมกรดหรือด่างลงไป จาก นั้นพิกเมนต์จะถูกแยกออกแล้วนำไปล้าง อบ และเผาแคลไซน์ ซึ่งโดยทั่วไปจะทำที่อุณหภูมิ ระหว่าง 250-1,000°C แต่ถ้าใช้เทคนิคการไทเทรตสามารถหลีกเลี่ยงเกลือของโลหะออกไซด์ที่มาก เกินพอจึงให้การเคลือบที่สม่ำเสมอ [1] ดังนั้น สิ่งที่สำคัญในการเตรียมพิกเมนต์ก็คือ การเลือกค่า pH ที่เหมาะสมระหว่างซับสเตรตและโลหะออกไซด์ที่มาเคลือบเพื่อให้เกิดการดึงดูดระหว่าง อนุภาคที่มีประจุตรงข้ามกัน ซึ่งจะทำให้ฟิล์มเกิดการยึดติดบนซับสเตรตอย่างแน่นหนา

รูปที่ 2.8 การเกิดประจุที่ผิวของอนุภาคซิลิกาโดยการดูดซับไอออนจากสารละลายกรด หรือด่าง [10]

อนุภาคเมื่ออยู่ในตัวกลางที่มีขั้ว เช่น น้ำ สามารถเกิดประจุได้โดยประจุลัพธ์ที่ผิว ของอนุภาคจะมีประจุตรงข้ามกับประจุของตัวกลาง เช่น เมื่ออนุภาคอยู่ในตัวกลางที่เป็นกรดจะทำ ให้ประจุลัพธ์ที่ผิวของอนุภาคเป็นบวก เนื่องจากอนุภาคจะดูดซับไฮโดรเจนไอออน (H⁺) จึงทำให้ ประจุลัพธ์ที่ผิวของอนุภาคเป็นบวก และในทางตรงกันข้ามเมื่ออนุภาคอยู่ในตัวกลางที่เป็นด่างก็จะ

11

มีประจุลัพธ์ที่ผิวเป็นลบ เนื่องจากไฮดรอกซิลไอออน (OH) ถูกอนุภาคดูดซับนั่นเอง ดังตัวอย่างที่ แสดงในรูปที่ 2.8 และที่ค่า pH ค่าหนึ่งจะทำให้อนุภาคมีประจุลัพธ์ที่ผิวเป็นศูนย์หรือเป็นกลางซึ่ง จะวัดในเทอมของศักย์ซีตา (zeta potential) เรียกจุดนี้ว่าจุดไอโซอิเล็กทริก (IEP, isoelectric point) หรือจุดที่ประจุเป็นศูนย์ (PZC, point of zero charge) โดยออกไซด์กรด เช่น ซิลิกา จะมี IEP ที่ pH ต่ำ และออกไซด์ด่าง เช่น แมกนีเซียมออกไซด์ (MgO) จะมี IEP ที่ pH สูง ดังนั้นอนุภาค ชนิดเดียวกันแต่อยู่ในตัวกลางที่มีค่า pH ต่างกันก็จะทำให้ประจุลัพธ์ที่ผิวของอนุภาคต่างกัน และอนุภาคต่างชนิดกันเมื่ออยู่ในตัวกลางที่มีค่า pH เท่ากันก็จะมีประจุลัพธ์ที่ผิวของอนุภาค ต่างกันด้วย โดยค่าประจุลัพธ์ที่ผิวของอนุภาคที่ค่า pH ต่างๆ [10] แสดงดังตารางที่ 2.2

Material	Composition	IEP
Quartz	SiO ₂	2-3
Soda-lime-silica glass	0.1Na ₂ O.0.6CaO.3.7 SiO ₂	2-3
Potassium feldspar	$K_2O.Al_2O_3.6SiO_2$	3-5
Zirconia	ZrO ₂	4-6
Tin oxide	SnO ₂	4-6
Titania	TiO ₂	4-6
Barium titanate	BaTiO ₃	5-6
Kaolin	Al ₂ O ₃ .SiO ₂ .2H ₂ O	5-7
Mullite	3Al ₂ O ₃ .2SiO ₂	6-8
Ceria	CeO ₂	6-7
Chromium oxide	Cr ₂ O ₃	6-7
Hydroxyapatite	Ca ₁₀ (PO ₄) 6(OH) ₂	7-8
Haematite	Fe ₂ O ₃	8-9
Alumina	Al ₂ O ₃	8-9
Zinc oxide	ZnO	9
Calcium Carbonate	CaCO ₃	9-10
Nickel oxide	NiO	10-11
Magnesia	MgO	12

ตารางที่ 2.2 Isoelectric point (IEP) ปกติของ oxide บางชนิด [8]

2.2 สีและการวัดสี

2.2.1 สี [11]

การมองเห็นสีของมนุษย์ เกิดจากการที่แสงจากแหล่งกำเนิดแสงส่องมาตกกระทบวัตถุมี สีแล้วสะท้อนเข้าสู่ตา โดยตาของมนุษย์จะไวต่อแม่สีแสง 3 สี คือ สีแดง สีเขียวและสีน้ำเงิน

การมองเห็นด้วยตาจะบ่งบอกลักษณะของวัตถุได้ 3 ลักษณะ คือ

1) สีที่ปรากฏในการมองเห็น เช่น สีแดง สีเขียวหรือสีน้ำเงิน เรียกว่า Hue

2) ความสว่างของสีจากการสะท้อนของแสงที่มีค่าต่างกันเรียกว่า Lightness

3) ความสดใส ความเข้มและความบริสุทธิ์ของสี เรียกว่า Chroma

การมองเห็นสีของวัตถุเกิดจากปัจจัยอยู่ 3 อย่าง คือ แหล่งกำเนิดแสง วัตถุมีสี และ ผู้สังเกตการณ์ซึ่งจะได้พิจารณาจากปัจจัยทั้ง 3 ดังนี้

1 แหล่งกำเนิดแสง

แหล่งกำเนิดแสงสำหรับการมองเห็นมาจาก 2 แหล่ง คือ แหล่งกำเนิดแสงตามธรรมชาติ และแหล่งกำเนิดแสงที่ประดิษฐ์ขึ้น

สำหรับแหล่งกำเนิดแสงตามธรรมชาติ ได้แก่ แสงจากดวงอาทิตย์ หรือแสงแดด ในตอนกลางวันส่องมายังพื้นผิวโลกเป็นแสงสีขาว และเมื่อผ่านปริซึมแสงสีขาวนี้จะแยกออกเป็น แถบสีต่างๆ กัน 7 สี โดยแต่ละสีจะมีความยาวคลื่นต่างกันซึ่งอยู่ระหว่าง 400-780 นาโนเมตร ดังแสดงในรูปที่ 2.9

แต่แสงแดดในแต่ละท้องที่ของประเทศต่างๆ จะพบว่ามีการกระจายพลังงาน (Spectral Energy Distribution, SED) ที่แตกต่างกันไปตามภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ฤดู และช่วงเวลา ดังนั้น การมองเห็นสีที่มีแหล่งกำเนิดแสงตามธรรมชาติในช่วงเวลา สถานที่ หรือสภาพอากาศที่ต่างกัน ก็เป็นเหตุให้การมองเห็นสีต่างกันไปด้วย

แหล่งกำเนิดแสงประดิษฐ์ มีอยู่ด้วยกันหลายแบบ ได้แก่ หลอดไฟฟ้า หลอดไฟ ทังสเตน หลอดฟลูออเรสเซนซ์ หลอดไฟซีนอนอาร์ค โดยที่หลอดไฟซีนอนอาร์คจะให้แสงที่มีการ กระจายพลังงานอยู่ระหว่างช่วงรังสียูวี และรังสีอินฟราเรด เมื่อเราใช้ที่กรองแสงรังสียูวีอย่าง สม่ำเสมอ รวมทั้งใช้ที่กรองความร้อนลดความเข้มของรังสีอินฟราเรดให้ต่ำลงแล้ว จะทำให้ หลอดไฟซีนอนอาร์คมีการกระจายพลังงานได้ใกล้เคียงกับแสงแดดตอนกลางวัน

รูปที่ 2.9 แถบสเปกตรัมของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่ค่าความยาวคลื่นต่างๆ [12]

2 วัตถุมีสี

แสงจากแหล่งกำเนิดแสงเมื่อตกกระทบวัตถุที่มีสีจะเกิดปรากฏการณ์การสะท้อนของ แสงที่พื้นผิวของวัตถุที่มีความเงามัน เรียกว่า specular reflection แต่ถ้าพื้นผิวไม่เรียบ ไม่มีความเงามันเมื่อแสงส่องผ่านเข้าไปกระทบวัตถุนั้นจะเกิดการกระเจิงของแสง และอนุภาคของ สีในบางช่วงคลื่นจะถูกดูดกลืนเอาไว้ บางช่วงคลื่นจะถูกสะท้อนออกมาทำให้เกิดการมองเห็นสี แตกต่างกันตามความยาวช่วงคลื่นที่มีการสะท้อนออกมาเราเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า diffuse reflection แสดงในรูปที่ 2.10 นอกจากจะมีการสะท้อน และการดูดกลืนในบางช่วงของคลื่นแสง แล้ว ยังมีการส่องผ่านของแสงบนวัตถุโปร่งแสงและเกิดการกระเจิงของแสงที่พื้นผิว ปรากฏการณ์ นี้เรียกว่า diffuse transmission แต่ถ้าเป็นวัตถุที่มีความโปร่งใส เช่น กระจกใส จะเกิดการส่อง ผ่านทะลุวัตถุโปร่งใสนั้นเป็นปรากฏการณ์ที่เรียกว่า regular transmission

รูปที่ 2.10 แสงที่กระทำกับผิวของวัตถุ [13]

3 ผู้สังเกตการณ์

เป็นปัจจัยสุดท้ายของการมองเห็น เมื่อแสงตกกระทบบนวัตถุที่มีสีและสะท้อนเข้าตา ผู้สังเกตการณ์แล้วส่งไปยังเรตินาที่มีส่วนไวต่อแสงแตกต่างกันอยู่ 2 ชนิดคือ ส่วนที่จะแยก ความแตกต่างระหว่างความมืดและความสว่างที่เรียกว่า rods และส่วนที่สามารถแยกสีที่เรียกว่า cones แบ่งออกอีก 3 ชนิด คือส่วนที่ไวต่อแสงสีแดง สีเขียว และสีน้ำเงิน

2.2.2 การวัดสี [10]

การมองเห็นของมนุษย์ต่อวัตถุที่มีสีนั้นจะเป็นการมองเห็นที่แตกต่างกันไป ดังนั้น ถ้าวัตถุที่มีสีหรือผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นมานั้นมีสีที่สม่ำเสมอและเป็นมาตรฐานสากลแล้ว การวัดสีจะ บอกลักษณะของสีให้เป็นที่เข้าใจในระดับสากลได้ ซึ่งมีหลายวิธี หลายระบบ ที่นิยมใช้กัน อย่างกว้างขวาง คือระบบ Munsell และระบบ CIE ซึ่งในงานวิจัยนี้จะขอกล่าวถึงการวัดสีในระบบ CIE เท่านั้น

CIE [Commission International de l' Eclairage] เป็นระบบที่ได้พัฒนาระบบของ การวัดสี โดยมีจุดประสงค์ที่ไม่ต้องอาศัยประสบการณ์หรือความคิดของมนุษย์ในการวัดสีเหมือน ในระบบ Munsell การวัดสีระบบ CIE มีข้อดี คือ เป็นระบบที่ไม่ขึ้นกับการมองเห็นของแต่ละบุคคล เป็นระบบที่วัดสีออกมาเป็นตัวเลข เป็นระบบที่สามารถนำไปคำนวณและทำนายสูตรสีผสมได้ด้วย ดังนั้นการมองเห็นสีของวัตถุ ที่เกิดจากแหล่งกำเนิดแสง วัตถุที่มีสี และสายตามนุษย์ ถ้าเรา สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขได้ก็สามารถวัดค่าสีออกมาเป็นตัวเลขได้เช่นกัน

ในการวัดสีของวัตถุจากเครื่องวัดสีต้องอาศัยแหล่งกำเนิดแสงประดิษฐ์ ที่เมื่อให้แสงออก มาแล้วสามารถที่จะวัดการกระจายพลังงานที่แต่ละความยาวคลื่นได้ด้วยเครื่อง spectroradiometer และด้วยผลของแหล่งกำเนิดแสงที่ต่างกันจะมีผลให้การมองเห็นสีที่ต่างกัน ดังนั้นระบบ CIE จึงได้มีการกำหนดมาตรฐานของแหล่งกำเนิดแสงขึ้น คือ

Illuminant A มีการกระจายพลังงานใกล้เคียงกับหลอดไฟทั้งสเตน หรือหลอดไฟ Incandescence ที่อุณหภูมิสี (Color temperature) ประมาณ 2,848 เคลวิน (K) Illuminant B เป็นแหล่งกำเนิดแสงที่ได้จากหลอด Illuminant A ที่ผ่านตัวกรองแสงแล้ว ให้แสงแดดตอนเที่ยงโดยมี Color temperature ประมาณ 4,900 K

Illuminant C เป็นแหล่งกำเนิดแสงที่ได้จากหลอด Illuminant A ที่ผ่านตัวกรองแสงแล้ว ให้แสงแดดตอนกลางวัน โดยมี Color temperature ประมาณ 6,700 K

Illuminant D เป็นแหล่งกำเนิดแสงที่ใช้แทนแสงแดดตอนกลางวันแต่มีความละเอียดของ Color temperature ที่ต่างกันเช่น D65 และ D75 โดยที่

- D65 เป็นแสงแดดตอนกลางวันที่มี Color temperature 6,500 K

- D75 เป็นแสงแดดตอนกลางวันที่มี Color temperature 7,500 K โดยทั่วไปเรานิยมที่จะใช้ D65 เป็นแหล่งกำเนิดแสงในการวัด

เครื่องมือที่ใช้วัดสีเรียกว่าเครื่อง spectrophotometer ที่สามารถวัดสีของวัตถุออกมา เป็นตัวเลขได้ซึ่งจะวัดปริมาณการสะท้อนแสงของวัตถุเทียบกับ reflectance curve ที่เป็น มาตรฐานอ้างอิง วัตถุที่มีสีแตกต่างกันจะมี reflectance curve ต่างกัน ดังแสดงในรูปที่ 2.11

รูปที่ 2.11 แสดงการสะท้อนแสงของวัตถุสีต่างๆ ที่ความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร

[14]

วัตถุที่มีสีต่างกันเมื่อสะท้อนแสงของสีนั้นออกมาก็จะมีความยาวคลื่นต่างกัน โดยที่

- สีน้ำเงิน มีความยาวคลื่นที่ 430-460 นาโนเมตร

- สีเขียว มีความยาวคลื่นที่ 500-580 นาโนเมตร

- สีแดง มีความยาวคลื่นที่ 620-780 นาโนเมตร

ระบบการวัดสีด้วยเครื่อง spectrophotometer มีอยู่หลายระบบด้วยกัน คือ ระบบ Munsell ระบบ Tristimulus Value ระบบ chromaticity coordinate และระบบ CIE L*a*b* ในที่นี้ จะกล่าวเฉพาะการวัดสีในระบบ CIE L*a*b* เท่านั้น

วิธีการวัดสีในระบบ CIE L*a*b* เป็นวิธีการวัดสีที่ใช้ลักษณะของ color space แสดงใน รูปที่ 2.12 โดยกำหนดให้ L* เป็นค่าความสว่าง (lightness) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 100

แกน a* ที่เป็น + สีจะเป็นไปในทิศทางสีแดง

แกน a* ที่เป็น – สีจะเป็นไปในทิศทางสีเขียว

แกน b* ที่เป็น + สีจะเป็นไปในทิศทางเหลือง

แกน b* ที่เป็น – สีจะเป็นไปในทิศทางสีน้ำเงิน

รูปที่ 2.12 สีทีเกิดขึ้นใน CIE L*a*b* Color Space [15]

และในการหาค่าความแตกต่างของสีที่เป็นตัวเลขนั้นเมื่อพิจารณาจากรูป จะพบว่าจุดๆ หนึ่งใน space นั้น เป็น L₁*a₁*b₁* และเมื่อสีมีการเปลี่ยนเฉดสีไปจะได้อีกจุดใน space เป็น L₂*a₂*b₂* ซึ่ง 2 จุดนี้จะมีระยะห่างกันใน Space เท่าไร ก็จะเป็นตัวบ่งบอกถึงความแตกต่างของสี ดังสมการ

$$\Delta E = \sqrt{\left(L_1^* - L_2^*\right)^2 + \left(a_1^* - a_2^*\right)^2 + \left(b_1^* - b_2^*\right)^2}$$

โดย Δ E คือค่าความแตกต่างของสี

ในการวัดสีด้วยเครื่องสเปคโตรซึ่งภายในจะมีอุปกรณ์ส่วนที่ใช้วัดสี ผู้ใช้จำเป็นต้องเข้าใจ ในมาตรฐานของอุปกรณ์รวมถึงสัญลักษณ์ทางเรขาคณิตที่ใช้ เพื่อจะได้นำค่าต่างๆ มาใช้ในการ รายงานได้ถูกต้อง ซึ่งได้แก่

ผู้สังเกตการณ์มาตรฐานในระบบ CIE (CIE Standard Obsrevation) [16]

ดังได้กล่าวมาแล้วว่าการมองเห็นของมนุษย์ต่อวัตถุที่มีสีนั้นจะแตกต่างกัน ดังนั้น จึงมี การตั้งมาตรฐานของผู้สังเกตการณ์ขึ้น เพื่อใช้เป็นตัวแทนของมนุษย์ที่ใช้เป็นผู้สังเกตการณ์เมื่อมี การกำหนดให้ถูกสร้างเป็นอุปกรณ์มาตรฐาน โดยในปี ค.ศ.1931 Wright และ Guild ได้สร้าง ฟังก์ชัน 2° CIE Standard Observer หรือเรียกว่า 2° ซึ่งเป็นมาตรฐานที่สร้างจากการทดลอง เนื่องจากเชื่อว่า cone ที่เป็นประสาทรับรู้เรื่องสีจะอยู่ในบริเวณส่วนโค้ง 2° ของโฟเวีย ดังนั้นจึง เลือกใช้ 2° ในการกำหนดขอบเขตการทดลองและสร้างเป็นมาตรฐานขึ้น แสดงในรูปที่ 2.13

รูปที่ 2.13 ตำแหน่ง 2°-10° ของผู้สังเกตการณ์บนโฟเวีย

ต่อมาในปี ค.ศ.1960 พบความจริงที่ว่า cone อยู่ในบริเวณที่กว้างกว่าความเชื่อแรก และในปี ค.ศ.1964 มีการพัฒนามาตรฐาน 10° CIE Standard Observer ปัจจุบันนี้เชื่อว่า มาตรฐาน 10° นี้เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของค่าเฉลี่ยการตอบสนองต่อการแยกสีของวัตถุของ ผู้สังเกตการณ์ แม้ว่ายังคงมีอุปกรณ์ 2° CIE Standard Observer อยู่ก็ตาม ขนาดความสัมพันธ์ ของทั้ง 2 ขอบเขตการมอง แสดงในรูปที่ 2.14 และค่าการตอบสนองมาตรฐานของผู้สังเกตการณ์ อยู่ในรูปของฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ของการตอบสนองในแต่ละความยาวคลื่นซึ่งถูกนำมาใช้ใน การคำนวณสี ดังแสดงในรูปที่ 2.15

รูปที่ 2.14 ความสัมพันธ์ของ 2° กับ 10°

รูปที่ 2.15 กราฟแสดงการตอบสนองของผู้สังเกตการณ์ที่ความยาวคลื่นต่างๆ ของแสง

สัญลักษณ์ทางเรขาคณิตของการวัดสี (Instrument Geometry and Color Measurements) [16]

1. 45°/0° และ 0°/45°

[17]

ในการอธิบายสัญลักษณ์ทางเรขาคณิตของการวัดสี โดยตัวเลขแรก คือ มุมหรือวิธีของ การให้แสง (illumination) และตัวเลขที่สอง คือ มุมหรือวิธีของการมอง ตัวเลขทั้งสองนี้มี ความสัมพันธ์กับเส้นตั้งฉากกับผิวของตัวอย่างที่ถูกวัด สำหรับอุปกรณ์แบบ 45°/0° แหล่งกำเนิด แสงจะฉายแสงไปบนตัวอย่างที่มุม 45° จากเส้นตั้งฉากไปบนผิวของตัวอย่าง ส่วนตัวรับสัญญาณ (detector) จะรับแสงที่ถูกสะท้อนที่ตำแหน่ง 0° (อยู่บนเส้นตั้งฉาก) ของเส้นตั้งฉากกับตัวอย่าง 45°/0° และ 0°/45° เป็นการวัดที่ตรงข้ามกัน ซึ่งให้ผลในการวัดที่เท่ากัน แสดงในรูปที่ 2.16

รูปที่ 2.16 การวัดสีในระบบ 45°/0° และ 0°/45

้วิธีการวัดสีแบบ 45°/0° และ 0°/45° นิยมนำไปใช้งานดังต่อไปนี้

- เป็นวิธีวัดสีเช่นเดียวกับการใช้สายตาและเป็นวิธีวัดสีที่เป็นประโยชน์สำหรับงานที่ เกี่ยวข้องกับสี
- 2) เป็นการวัดแบบ reflectance-specular excluded
- สำหรับวัดความแตกต่างของลักษณะภายนอกของตัวอย่างซึ่งประกอบด้วย ปรากฏการณ์ของสี ความมัน และพื้นผิว
- การวัดสีแบบ 45°/0° และ 0°/45 โดยทั่วไปเหมาะสำหรับวัดตัวอย่างที่มีการวาวแสง และตัวอย่างที่โปร่งแสง
- 5) ชิ้นงานที่ทึบแสง

2. Diffuse/8°

ในการอธิบายสัญลักษณ์ทางเรขาคณิตของอุปกรณ์วัดสี ตัวเลขแรกคือมุมหรือวิธีของ การฉายแสงและตัวเลขที่สองคือมุมหรือวิธีของการมอง ในการวัดแบบ Diffuse/8° ตัวอย่างจะถูก ให้แสงจากทุกทิศทาง และเครื่องรับสัญญาณจะรับแสงที่ถูกสะท้อนที่ตำแหน่ง 8° จากเส้นตั้งฉาก กับผิวของตัวอย่าง ดังแสดงในรูปที่ 2.17 เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า Diffuse/8° เป็นเรขาคณิตทรง กลม (spherical geometry) เพราะว่าทรงกลมที่เคลือบภายในด้วยสีขาว (white-lined diffuseintegrating sphere) ถูกใช้ในการฉายแสง โดยแสงจะส่องเข้าไปในทรงกลมและถูกทำให้กระจาย ในทรงกลมและตกลงมาบนตัวอย่าง

20

รูปที่ 2.17 การวัดสีแบบ Diffuse/8°

การมอง 8° ต่างจากเครื่องมือวัดทั่วไปในการวัดการสะท้อนของแสง specularincluded mode หรือ specular-excluded mode โดย specular-included mode เป็นการวัด การสะท้อนทั้งหมด ประกอบด้วย การสะท้อนแบบ diffuse และการสะท้อนแบบ specular (การ สะท้อนโดยตรงของลำแสงในมุมที่เท่ากันแต่มีทิศทางตรงข้ามกัน) specular excluded mode วัด การสะท้อนแบบ diffuse เพียงอย่างเดียว แสดงในรูปที่ 2.18 ส่วนประกอบของ specular ถูกกัน ออกโดยการเปิดส่วนของทรงกลมจากตำแหน่งซึ่งแสง specular จากตัวอย่างไปยังเครื่องรับ สัญญาณ

รูปที่ 2.18 การวัดตัวอย่างแบบ specular-included mode และ specular-excluded

mode

้วิธีการวัดสีแบบ Diffuse/8º นิยมน้ำมาใช้ในงานดังต่อไปนี้

- 1) เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับวัดการสะท้อนแสง
- 2) วัดการส่องผ่านของแสงในวัสดุที่โปร่งใสและโปร่งแสง และวัดความมัวของอากาศ (haze)
- 3) เมื่อต้องการคุณภาพของสีที่มีความแน่นอนในตัวอย่างที่ทึบแสง

2.3 แกลบและซิลิกาจากแกลบ

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมและปลูกข้าวเป็นหลัก ทำให้ในแต่ละปีมีปริมาณ แกลบมากถึง 5 ล้านตัน [18] โดยมีการนำแกลบมาใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ รวม 95% ของ ปริมาณแกลบทั้งหมด ได้แก่ การนำมาใช้ในโรงไฟฟ้าชีวมวล 35% โรงสี 20% อุตสาหกรรมซีเมนต์ 16% อุตสาหกรรมอิฐ ฟาร์มไก่ และอุตสาหกรรมอื่นๆ และยังเหลือแกลบที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์อีก 5% ซึ่งคิดเป็น 240,00 ตันต่อปี [19] ดังนั้นในแต่ละปีจะมีแกลบและเถ้าแกลบ (Rice husk ash, RHA) ที่มาจากการใช้แกลบเป็นเชื้อเพลิงเหลือทิ้งเป็นจำนวนมาก

จากการศึกษาพบว่า แกลบมีซิลิกาเป็นส่วนประกอบประมาณ 13-29% ซึ่งปริมาณซิลิกา นี้ขึ้นอยู่แหล่งที่ปลูกข้าว [18] เมื่อแกลบเหล่านี้ผ่านการเผาจะทำให้เถ้าแกลบที่ได้มีปริมาณซิลิกา สูงถึง 85-98% โดยปริมาณซิลิกาที่ได้ขึ้นอยู่กับ ภาวะในการเผา ชนิดของเตาเผา ชนิดของข้าว ปริมาณความชื้นในข้าวและพื้นที่เพาะปลูก [20] เมื่อวิเคราะห์โครงสร้างทางกายภาพทำให้ ทราบว่าเถ้าแกลบมีบริเวณพื้นที่หน้าตัดเป็นรูพรุนขนาดเล็ก บริเวณผิวด้านนอกขรุขระและผิวด้าน ในเรียบดังแสดงในรูปที่ 2.19 ด้วยเหตุนี้จึงทำให้แกลบมีพื้นที่ผิวสูงและมีน้ำหนักเบา

รูปที่ 2.19 ภาพจากกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM) ของ ก) แกลบ ข) ภาพตัดขวางของแกลบ และโครงสร้างของเถ้าแกลบ ค) ผิวด้านนอก ง) ผิวด้านใน จ) โครงสร้างที่ มีรูพรุนจำนวนมาก [21]

เนื่องด้วยสมบัติต่างๆ เหล่านี้จึงมีการนำแกลบและซิลิกาจากเถ้าแกลบมาใช้ในงานวิจัย ต่างๆ มากมาย เช่น ใช้ในการสังเคราะห์ผงซิลิคอนคาร์ไบด์ (SiC) และซิลิคอนไนไตรด์ (Si₃N₄) มัลไลต์ ถ่านกัมมันต์ โซเดียมซิลิเกตและซีโอไลต์ [20] ใช้เป็นสารลดการติดกัน (Anti-blocking agent) และตัวเติมในพลาสติกและยาง [18] เป็นฉนวนความร้อน [22] ผสมในซีเมนต์เพื่อทำ คอนกรีตมวลเบา [23] เพื่อเร่งเวลาในการก่อตัว และเพิ่มความทนแรงอัด [24]
ซิลิกาที่มีความเสถียรจะอยู่ในรูปของโครงสร้างที่เป็นผลึกซึ่งเป็นโพลิมอร์ฟิซึม (polymorphism) กันได้แก่ ควอตซ์ (quartz) ไทรดิไมต์ (tridymite) และคริสโตบาไลต์ (cristobalite) โดย low quartz เสถียรที่อุณหภูมิต่ำกว่า 573°C high quartz เสถียรในช่วง อุณหภูมิ 573-867°C low tridamite เสถียรที่อุณหภูมิต่ำกว่า 867°C high tridymite เสถียรในช่วง อุณหภูมิ 867-1,470°C high cristobalite เสถียรในช่วงอุณหภูมิ 1,470-1,710°C และหลอมเหลว ที่อุณหภูมิสูงกว่า 1,740°C [24] การเปลี่ยนเฟสของซิลิกาแสดงในรูปที่ 2.20

รูปที่ 2.20 การเปลี่ยนเฟสของซิลิกา [18]

โดยทั่วไปแล้ว ซิลิกาจากแกลบจะอยู่ในรูปอสัณฐานแต่ในการสังเคราะห์เพื่อให้ได้ซิลิกา อสัณฐานที่มีความบริสุทธิ์สูงนั้น จำเป็นที่จะต้องล้างแกลบด้วยน้ำหรือกรดก่อนทำการเผาแกลบ เช่น การล้างแกลบด้วยกรดซัลฟิวริก (H₂SO₄) กรดไฮโดรคลอริก (HCI) กรดไนทริก (HNO₃) หรือ กรดคาร์บอกซิลิก (ROOH) เพื่อกำจัดสิ่งปนเปื้อนที่อยู่ในแกลบโดยเฉพาะอย่างยิ่งแอลคาไลน์ ไอออน (K⁺, Na⁺ และ Ca⁺) ซึ่งจะทำให้ยังคงมีคาร์บอนอยู่ในเถ้าแกลบหลังจากเผาแล้ว [25] นอกจากนี้แล้ว Na⁺ ทำให้ซิลิกาอสัณฐานเปลี่ยนไปเป็น cristobalite และ K⁺ ทำให้เกิด cristobalite และ tridymite [18] เป็นต้น โดยทั่วไปแล้วการเตรียมซิลิกาอสัณฐานจะเผาแกลบที่ อุณภูมิต่ำกว่า 700°C และจะเกิดเป็นซิลิกาผลึกที่อุณหภูมิสูงกว่า 700°C [23]] แต่มีบางงานวิจัย สามารถเผาแกลบได้สูงถึง 800°C โดยไม่เกิดซิลิกาผลึกทั้งนี้เป็นผลมาจากขนาดอนุภาค 7-80 นาโนเมตร ซึ่งทำให้มีพลังงานในการเปลี่ยนเฟสไม่พอนั่นเอง [18] และสิ่งสำคัญที่ต้องระวังสำหรับ การใช้เถ้าแกลบและซิลิกาจากแกลบ คือ

24

- 1) สารก่อมะเร็งจาก cristobalite [18]
- 2) โรค Silicosis จาก cristobalite และ tridymite [24]
- อาจเป็นอันตรายต่อระบบหายใจเมื่อเถ้าแกลบที่เป็นซิลิกาอสัณฐานถูกบดให้ ละเอียดมากๆ [24]

2.4 ไททาเนีย

ไททาเนียเป็นสารที่มนุษย์รู้จักและนำมาใช้ประโยชน์มานานแล้ว ตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบันมีการศึกษาเกี่ยวกับการนำไททาเนียมาใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น พิกเมนต์ (สีขาวและสีแทรกสอด) สำหรับใช้ในอุตสาหกรรมสี เครื่องสำอาง [1] ใช้เป็น โฟโตคะตะลิสต์สำหรับการการฆ่าเชื้อ การบำบัดสิ่งแวดล้อม การบำบัดน้ำและอากาศเสีย [26] สำหรับผลิตไฮโดรเจนและพลังงานไฟฟ้าในเซลล์แสงอาทิตย์ แก๊สเซนเซอร์ เคลือบป้องกันการกัด กร่อนอุตสาหกรรมเซรามิก อุปกรณ์อิเลกทรอนิค เช่น varistor และใช้เพิ่มความเข้ากันได้ทาง ชีวภาพของกระดูกเทียม [19] เป็นต้น เนื่องจากไททาเนียมีสมบัติที่โดดเด่นหลายอย่าง ได้แก่ ความเสถียรทางเคมี ไม่เป็นพิษ มีสมบัติการกระเจิงแสงสูง [1] สมบัติโฟโตอิเล็กทริกและ โฟโตเคมิคอลที่ดี [27]

ก) รูไทล์

ข) แอนาเทส

ค) บรูไคต์

รูปที่ 2.21 ลักษณะโครงสร้างผลึกของไททาเนีย [28]

ไททาเนียเป็นสารที่เป็น polymorphism มีโครงผลึก 3 แบบ คือ แอนาเทส บรูไคต์ และ รูไทล์ ซึ่งมีโครงสร้างผลึกดังรูปที่ 2.21 และสมบัติของไททาเนียแต่ละเฟสสรุปได้ตามตารางที่ 2.3 ในบรรดาไททาเนียทั้ง 3 เฟสนี้ รูไทล์เป็นเฟสที่มีความเสถียรทางอุณหพลวัต (thermodynamic) เนื่องจากที่อุณหภูมิสูงมากกว่า 700°C [1] แอนาเทสและบรูไคต์จะเปลี่ยนเป็นรูไทล์ ในระดับ อุตสาหกรรมจึงผลิตเฉพาะแอนาเทสและรูไทล์ [1,29] เนื่องจากมีการนำไปใช้งานอย่างกว้างขวาง และสามารถที่จะสังเคราะห์ได้ง่ายโดยใช้วิธีการไฮโดรไลซิสของสารประกอบอินทรีย์ หรือ สารประกอบอนินทรีย์ของไททาเนียม [30] ส่วนบรูไคต์ยังไม่ได้รับความสนใจในทางการค้า [28] เนื่องจากยากในการผลิต [1] เพราะว่าเป็นเฟสที่เกิดที่ความดันสูง และการสังเคราะห์จะใช้วิธี ไฮโดรเทอร์มอลโดยใช้ตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอินทรีย์ภายใต้ภาวะที่ต้องควบคุมเป็นพิเศษ [29] สำหรับอุตสาหกรรมพิกเมนต์จะนิยมใช้ไททาเนียที่อยู่ในรูปของรูไทล์ ทั้งนี้เนื่องมาจากรูไทล์มีค่า ดัชนีหักเหสูง มีสมบัติโฟโตคะตะลิสต์ต่ำเมื่อเทียบกับแอนาเทส ดังนั้นเมื่อนำไปใช้งานในสีจะไม่ ทํ ให้เกิดเป็นคราบขาว (chalking) เมื่อใช้ไปนานๆ เนื่องจากไททาเนียที่เป็นแอนาเทสจะย่อยสลาย สารอินทรีย์ที่อยู่ในเนื้อสี

	Rutile TiO ₂	Anatase TiO ₂	Brookite TiO ₂
Form.Wt.	79.890	79.890	79.890
Z	2	4	8
CrystalSystem	Tet	Tet	Orth
PointGroup	4/mmm	4/mmm	mmm
SpaceGroup	P4 ₂ /mnm	l4 ₁ /amd	Pbca
Unit Cell			
a (Å)	4.5845	3.7842	9.184
b (Å)	2.9533	9.5146	5.447
c (Å)	62.07	136.25	5.145
Vol			257.38
MolarVol	18.693	20.156	19.377
Density	4.2743	3.895	4.123

ตารางที่ 2.3 องค์ประกอบและลักษณะโครงสร้างของไททาเนีย [30]

2.5 ผลงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์พิกเมนต์ไททาเนีย-ซิลิกา

จากงานวิจัยหลายๆ งานวิจัย อย่างเช่นงานวิจัยของ D. H. RYU และคณะ [31] และ J.Yu, L. Zhao และ B. Cheng [33] พบว่า ปัจจัยหลักในการเคลือบซิลิกาด้วยไททาเนียให้ได้ ชั้นฟิล์มที่มีความหนาสม่ำเสมอนั้น ต้องทำการสังเคราะห์ที่ค่า pH 3-5 เนื่องจากที่ค่า pH ในช่วงนี้ จะทำให้ซิลิกาและไททาเนียมีค่า zeta potential ที่ต่างกันมากที่สุด ดังนั้นอนุภาคของไททาเนีย และซิลิกาจะเกิดการยึดเกาะกันเนื่องจากมีความเป็นขั้วที่ต่างกัน โดยใช้วิธีการโซล-เจลในการ เคลือบและใช้หลักการเดียวกันนี้ในการเคลือบซิลิกาด้วยโลหะออกไซด์ชนิดอื่น

ปี 2003 D. H. RYU และคณะ [31] ได้ทำการเตรียมโซลของไททาเนียที่มีขนาด นาโนเมตรที่เตรียมจาก titanium isopropoxide แล้วเคลือบลงบนอนุภาคของซิลิกา พบว่าปัจจัย หลัก 2 ประการที่ทำให้การเคลือบไททาเนียลงบนอนุภาคของซิลิกาเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ คือ (1) อัตราส่วนของไททาเนียต่อซิลิกา (อัตราส่วนโดยน้ำหนัก=15%) และ (2) ค่า pH ของ สารละลายโดยใช้ที่ค่า pH 4.5 ทั้งนี้เนื่องมาจากที่ค่า pH นี้ทำให้ Zeta potential ระหว่างไททาเนีย และซิลิกามีความแตกต่างกันมากที่สุด ดังรูปที่ 2.22

รูปที่ 2.22 แสดงความแตกต่างของค่า Zeta potential กับค่า pH ของอนุภาคซิลิกา peptized titania และซิลิกาที่ถูกเคลือบด้วยไททานีย [31]

จึงทำให้เกิดการดูดซับโซลที่มีขนาดนาโนเมตรของไททาเนียบนอนุภาคของซิลิกาโดย การดูดซับทางเคมีส่วนที่ pH 3 และ pH 6 จะเกิดไททาเนียแยกออกมาเป็น secondary phase เนื่องจากค่า Zeta potential ระหว่างไททาเนียและซิลิกามีความแตกต่างกันน้อย ส่วนที่ pH 2 ทั้ง ไททาเนียและซิลิกาจะมีประจุบวกเหมือนกันจึงทำให้ไททาเนียไม่เกาะบนอนุภาคซิลิกา ดังรูปที่ 2.23

รูปที่ 2.23 ภาพ SEM ของซิลิกาที่ถูกเคลือบด้วยไททาเนียที่ค่า pH ต่างๆ [31]

ปี 2003 K. D. Kim และคณะ [32] เตรียมอนุภาคซิลิกาที่เคลือบด้วยอนุภาคขนาด นาโนไททาเนียด้วยวิธี semi-bath processing โดยใช้ tetraethylorthotitanate (TEOT) เป็นสาร ตั้งต้น และใช้ hydroxypropylcellulose (HPC) เป็นสารช่วยกระจายตัว ทำให้อนุภาคซิลิกา กระจายตัวในเอทานอลด้วยอัลตราโซนิกส์จากนั้นเติม TEOT และ HPC ทิ้งไว้เป็นเวลา 90 นาที แล้วแยกอนุภาคออกโดยการใช้เคื่องหมุนเหวี่ยง แล้วอบที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง โดย ภาวะในการเตรียมตัวอย่างและสมบัติของตัวอย่างที่เตรียมได้แสดงในตารางที่ 2.4

พบว่าภาวะที่เหมาะสมในการเตรียมซิลิกาที่เคลือบด้วยไททาเนีย คือใช้ 0.03 M TEOT, HPC 0.001-0.0013 กรัมต่อลิตร อัตราการเติมสารตั้ง้ต้น 0.5-0.6 มิลลิลิตรต่อนาที และอุณหภูมิ ในการเกิดปฏิกิริยาคือ 15-18°C ทำให้ได้อนุภาคขนาดเล็กที่มีขนาดเท่าๆ กันและมีการกระจายตัว ดี ดังแสดงในรูปที่ 2.24 ได้ความหนาของชั้นไททาเนียประมาณ 5-10 นาโนเมตร และจากผล FT-IR แสดงการเกิดพันธะ Ti-O-Si ดังรูปที่ 2.25

-							
		parameters			Properties		
	Sample			Feed	Particle	075	Sample
code		TEOT(M)	HPC(g/l)	rate	Size	SID	morphology
				(ml/min)	(nm)	(%)	
	1	0.01	0.001	0.5	851	19.2	aggregated
	2	0.03	0	0.5	931	54.6	aggregated
	3	0.03	0.001	0.5	258	3.5	isolate
	4	0.03	0.001	2.2	374	9.4	isolate

ตารางที่ 2.4 เปรียบเทียบขนาดอนุภาค การกระจายตัวของภาค (S.T.D.) และสัณฐาน วิทยาของตัวอย่าง [32]

รูปที่ 2.24 ภาพ SEM ของไททาเนียที่เคลือบบนอนุภาคซิลิกา ก) Sample 1 ข) Sample 2 ค) Sample 3 และ ง) Sample 4 [32]

ฐปที่ 2.25 ผล FT-IR ของตัวอย่างทั้ง 4 ตัวอย่าง [32]

ปี 2006 J. Yu, L. Zhao และ B. Cheng [33] ทำการเตรียมอนุภาคของ SiO₂/TiO₂ ขนาดไมโครเมตรที่มีการกระจายตัวดีและมีพื้นที่ผิวจำเพาะสูง โดยการทำให้อนุภาค ของซิลิกากระจายตัวในน้ำกลั่นโดยใช้อัลตราโซนิกส์ และปรับ pH เป็น 0.7 แล้วเติมโซลของ peptized TiO₂ ซึ่งได้จาก titanium tetrabutylorthotitanate (TTBT) ที่มี pH 0.7 ลงไป กวนเป็น เวลา 30 นาที แล้วจึงปรับค่า pH อีกครั้งด้วย 0.5 N NaOH ที่ pH 2, 3, 4, 5 และ 6 จากนั้นกวน ต่อเป็นเวลา 3 ชั่วโมง กรองตะกอน ล้างด้วยเอทานอลแล้วอบที่อุณหภูมิ 80°C และเผาแคลไซน์ที่ อุณหภูมิ 400 และ 600°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง พบว่าที่ pH 3-5 ไททาเนียมีการเคลือบบนซิลิกา อย่างสม่ำเสมอ แสดงในรูปที่ 2.26 ทั้งนี้เนื่องจากที่ค่า pH 3-5 ไททาเนียมีประจุเป็นบวก (IEP 5.6-6.2) และซิลิกามีประจุเป็นลบ (IEP 1.8-2.7) ดังนั้นจึงเกิดการดึงดูดด้วยประจุที่ต่างกัน ระหว่างไททาเนียและซิลิกาดังแสดงในรูปที่ 2.27 เมื่อนำ SiO₂/TiO₂ ที่ pH 4 ไปเผาแคลไซน์ที่ อุณหภูมิ 700°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมงจะเกิดแอนาเทส

รูปที่ 2.26 ภาพ SEM ของ ก) อนุภาซิลิกา ข) ค) ง) จ) และ ฉ) อนุภาค SiO_2/TiO2 ที่ pH 2, 3, 4, 5 และ 6 ที่ถูกเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 600°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ตามลำดับ [33]

รูปที่ 2.27 กลไกการเกิด SiO₂/TiO₂ ที่ค่า pH ต่างๆ [33]

ปี 2007 S. Cassaignon และคณะ [28] ได้สังเคราะห์อนุภาคไททาเนียขนาดนาโนเมตร โดยใช้ 0.15 M TiCl₃ และ NaOH ด้วยวิธีเทอร์โมไลซิสที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง พบว่า ค่า pH ที่ต่างกันตั้งแต่ 0-7 จะให้ไททาเนียที่มีเฟส ขนาดและรูปร่างที่ต่างกันโดยแบ่งค่า pH ออกเป็น 4 ช่วงตามเฟสของไททาเนียที่เกิดขึ้น ดังรูปที่ 2.28

รูปที่ 2.28 สัดส่วนความสัมพันธ์ของแอนาเทส (■) บรูไคต์ ◆) และรูไทล์ ◆) ตามค่า pH ที่ได้จาก TiCl₃ = mol/L ที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง [28]

ช่วงแรก pH < 1 เกิดเฉพาะรูไทล์ ที่ pH 0.5 ประกอบด้วยอนุภาคที่แตกต่างกันสองชนิด คือ อนุภาคที่มีรูปร่างเป็นแท่งเกาะกันเป็นรูปดาวขนาด 400 นาโนเมตร และอนุภาคทรงกลมขนาด เล็กมีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 3 นาโนเมตร ดังรูปที่ 2.29 ก)

ช่วงที่ 2 pH ระหว่าง 1-2.5 พบบรูไคต์ 70-85% และรูไทล์ 15-30% ที่มีขนาดอนุภาค เฉลี่ย 15 นาโนเมตร ประกอบด้วยอนุภาคที่เป็น diamond-shaped platelets ของบรูไคต์และ อนุภาคที่มีรูปร่างเป็นแท่งของรูไทล์ ดังรูปที่ 2.29 ข)

ช่วงที่ 3 pH ระหว่าง 2.5-4.5 เกิดรูไทล์เป็นเฟสหลักและที่ pH = 4 จะได้เฉพาะรูไทล์ เพียงอย่างเดียว มีรูปร่างเป็นแท่งขนาดเล็ก 15x5 นาโนเมตร ดังรูปที่ 2.9 ค) แต่ที่ pH 3 จะมีรูปร่าง เป็นแผ่นขนาด 3-5 นาโนเมตร

ช่วงสุดท้าย pH > 4.5 เกิดแอนาเทสเป็นเฟสหลัก 65% และบรูไคต์ 35% ที่ pH 6.5 จะ ได้แอนาเทสที่มีรูปร่างเป็นแท่งยาว 30 นาโนเมตร ดังรูปที่ 2.29 ง)

ปี 2007 M.I.B. Bernaedi และคณะ [34] ทำการสังเคราะห์พิกเมนต์ขนาดนาโนเมตร โดยใช้วิธี electron beam physical vapor deposition (EB-PVD) ในการเคลือบซิลิกาอสัณฐาน ด้วยไททาเนียหรืออะลูมินานอกจากนี้แล้วยังได้เติมตัวให้สี (chromophore) ซึ่งได้แก่ โครเมียม โคบอลต์ และเหล็ก โดยการปรับปรุงวิธีของ Pechini พิกเมนต์ที่เตรียมได้นำไปเผาแคลไซน์ที่ อุณหภูมิ 700°C เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ทำให้ได้พิกเมนต์ที่มีสีต่างๆ คือ พิกเมนต์สีเขียวโดยเกิดจาก การใช้ TiO₂ : 5% Co และ Al₂O₃ : 2% Cr พิกเมนต์สีน้ำตาลแดงโดยเกิดจากการใช้ TiO₂ : 5% Fe และ Al₂O₃ : 5% Fe พิกเมนต์สีน้ำตาลโดยเกิดจากการใช้ TiO₂ : 2% Cr และพิกเมนต์สีน้ำเงิน โด เกิดจากการใช้ Al₂O₃ : 5% Co ซึ่งอัตราส่วนระหว่างไททาเนียหรืออะลูมินาต่อตัวให้สีคิดเป็น ร้อยละโดยโมล (mol%)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 สารเคมีและวัตถุดิบ

3.1.1 **ส**ารเคมี

- 1) Titanium (III) chloride (TiCl $_3$ 15 wt% in ~ 10% HCl) : AR Grade, Merck
- 2) Sodium hydroxide(NaOH), pellet: AR Grade, Ajax Finechem
- 3) Cobalt (II) nitrate (Co(NO₃)₂·6H₂O) : AR Grade, Ajax Finechem
- 4) Iron (III) chloride hexahydrate (FeCl₃·6H₂O) : AR Grade, Ajax Finechem
- 5) Tin (II) chloride hydrated (SnCl₂·2H₂O) : AR Grade, Univar
- 6) Aluminium (III) chloride Hydrated (AICl₃·6H₂O) : AR Grade, Ajax Finechem
- 7) 37% Hydrochloric acid (HCl) : AR Grade, Merck
- 8) TiO₂ P-25 : Degussa, Germany
- 9) TiO₂ ST-01 : Ishihara Sangyo Kaisha, Japan
- 10) UKAPRINT A (binder for printing) : V.P.C. Group
- 11) Methylene Blue (C₁₆H₁₈ClN₃S₃; MB), Lab grade, Fluka
- 12) Drimarene Red X-RN (reactive red 243 dye) : Clariant Co.,Ltd.
- 13) Procion Blue CX-R 200 (Reactive dye : Chlorotriazine) : ASIATIC Colours and Chemical Co,LTD.

รูปที่ 3.1 โครงสร้างของ Procion Blue CX-R 200

3.1.2 วัตถุดิบ

เถ้าแกลบ (RHA)

เถ้าแกลบที่ใช้ในงานวิจัยเตรียมโดยการนำแกลบที่ล้างและอบแห้งแล้วจำนวน 200 กรัม แซ่ในสารละลาย 1 M HCI ปริมาตร 1 ลิตร เป็นเวลา 24 ชั่วโมง จากนั้นนำแกลบที่แช่กรดแล้วมา ล้างด้วยน้ำกลั่นจนน้ำล้างแกลบมีความเป็นกลาง (pH ~6-7) นำไปกรอง และอบที่อุณหภูมิ 80°C จนแกลบแห้งแล้วจึงเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 700°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ภายใต้บรรยากาศ oxidation นำมาผ่านตะแกรงร่อน (sieve) หมายเลข 230 เมช (-63 ไมโครเมตร)

3.2 ศึกษาสมบัติพื้นฐานของเถ้าแกลบและไททาเนียที่สังเคราะห์จาก TiCl₃

3.2.1 ศึกษาสมบัติพื้นฐานของเถ้าแกลบ

เถ้าแกลบที่ผ่านการเผาแคลไซน์ และผ่านตะแกรงร่อนแล้วนำมาเผาแคลไซน์ซ้ำที่ อุณหภูมิ 800°C เป็นเวลา 2 ชั่วโมง จากนั้นนำเถ้าแกลบมาศึกษาโครงสร้างจุลภาคด้วยกล้อง จุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (scanning electron microscope; SEM, JSM 6400, JEOL) พื้นที่ผิวจำเพาะด้วยเทคนิคบีอีที (BET, Coulter SA3100 apparatus) ศึกษาการกระจายตัวของ เถ้าแกลบและขนาดอนุภาคเฉลี่ยด้วยเครื่องมาสเตอร์ไซเซอร์ (Mastersizer 2000 Ver 5.22, Malvern Intrument, MAL101813) ศึกษาโครงสร้างผลึกด้วยเทคนิคเอกซเรย์ดิฟแฟรกโตมิเตอร์ (XRD, D8-Advance, Bruker) โดยใช้มุม 20 จาก 10 - 50 องศา แล้วนำกราฟดิฟแฟรกโตแกรม และค่าระยะห่างระหว่างระนาบที่ได้มาเปรียบเทียบกับกราฟดิฟแฟรกโตแกรม และข้อมูล มาตรฐานจากฐานข้อมูลของ JCPDS file (Joint Committee on Power Diffraction Standard file) ในการวิเคราะห์โครงสร้างผลึกของสาร และวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีด้วยเครื่องเอกซ์เรย์ ฟลูออเรลเซนท์ (XRF, Philips PN 1480)

3.2.2 ศึกษาสมบัติพื้นฐานของไททาเนียที่สังเคราะห์จาก TiCl₃

เตรียมสารละลาย 0.15 M [Ti³⁺] แล้วทำการสังเคราะห์ไททาเนียที่ pH 4.5 และ 6 แล้ว ศึกษาสมบัติของไททาเนียที่สังเคราะห์ได้ โดยศึกษาโครงสร้างผลึกด้วยเทคนิค XRD โดยใช้มุม 2**0** จาก 10 - 70 องศา พื้นที่ผิวจำเพาะด้วยเทคนิค BET ศึกษาโครงสร้างจุลภาคด้วยกล้อง SEM และสมบัติความเป็นโฟโตคะตะลิสต์ด้วยการย่อยสลาย methylene blue (cationic dye) และ Drimarine Red X-RN(anionic dye) ภายใต้แสงยูวี ด้วยเครื่องยูวี-วิส สเปคโตรโฟโตมิเตอร์ (UV – vis spectrophotometer, PerkinElmer Lambda 35) เปรียบเทียบกับ ST-01 และ P-25

การเตรียมสารละลาย 0.15 M [Ti³⁺] จาก TiCl₃15 wt% in ~10%HCl

- ปีเปตต์สารละลาย TiCl₃ ปริมาตร 15.5 มิลลิลิตร เติมลงในน้ำ reverse osmosis (RO, ยี่ห้อสยาม) ประมาณ 20 มิลลิลิตร (แสดงการคำนวณปริมาณ TiCl₃ ที่ใช้ใน การเตรียม 0.15 M [Ti³⁺] ไว้ในภาคผนวก ก)
- 2) จากนั้นปรับปริมาตรของสารละลายด้วยน้ำ RO จนมีปริมาตรเป็น 100 มิลลิลิตร

การสังเคราะห์ไททาเนียจาก TiCl₃

- ใช้สารละลาย 0.15 M [Ti³⁺] ปริมาตร 100 มิลลิลิตรมาปรับค่า pH ด้วยการเติม สารละลาย 2N NaOH ช้าๆ (อัตราเร็ว 1 มิลลิลิตรต่อนาที) โดยวิธีการไทเทรต พร้อมๆ กับการกวนจนถึง pH 4.5 และ 6 โดยให้ค่า pH คงที่ประมาณครึ่งชั่วโมง
- 2) นำสารแขวนลอยที่ได้มาปิดปากบีกเกอร์ด้วยถาดแก้วแล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 60°C (ไฮโดรไลซิส) เป็นเวลา 24 ชั่วโมง
- หลังจากนำออกมาจากเตาอบแล้ว นำบีกเกอร์มาค่อยๆ รินสารละลายใสด้านบน ของตะกอนทิ้ง กรองตะกอนจนสารละลายผ่านกระดาษกรองไปเกือบหมดจากนั้น จึงถ่ายตะกอนลงในบีกเกอร์แล้วจึงเติมน้ำกลั่นลงไปพร้อมกับกวนเบาๆ ด้วยแท่งแก้ว ทำการล้างตะกอนซ้ำเพื่อกำจัดคลอไรด์ (Cl⁻) ส่วนเกิน (หยด AgNO₃ ลงในน้ำล้าง ตะกอน อาจจะเกิดสารละลายขาวขุ่นเล็กน้อยถ้ายังมี Cl⁻ เหลืออยู่บ้าง)
- กรองตะกอนและทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องพอแห้ง (semi-dry) แล้วน้ำตะกอนที่ได้ไป อบแห้งที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 5 ชั่วโมง จากนั้นเผาแคลไซน์ภายใต้บรรยากาศ oxidation ที่อุณหภูมิ 400 และ 800°C เป็นเวลา 2 ชั่วโมง

การทดสอบสมบัติความเป็น photocatalyst

- เตรียมสารละลาย 0.02 mM สีย้อม (methylene blue หรือ Drimarine Red X-RN)
  ให้มีค่า absorbance เท่ากับ 1.4 ที่ความยาวคลื่น 644 นาโนเมตร (methylene blue) หรือ ความยาวคลื่น 517 นาโนเมตร (Drimarine Red X-RN)
- ใช้สารละลายสีย้อมปริมาตร 20 มิลลิลิตรต่อผงตัวอย่างหนัก 0.01 กรัม แล้วทำการ กวนด้วยเครื่องกวนแม่เหล็กประมาณ 10 นาที แล้ววัดค่า pH โดยค่า pH ที่ต้องการ อยู่ในช่วง pH 5.5-5.9 ถ้าค่า pH ไม่ได้ให้ปรับด้วยสารละลายกรด HCI เจือจาง (30% HCI : H₂O= 1:3) หรือสารละลาย 1.25 M NaOH นำสารแขวนลอยที่ปรับค่า pH เสร็จแล้วไปกวนด้วยเครื่องกวนแม่เหล็กในที่มืดเป็นเวลา 30 นาที

- นำสารที่เหลือจากการหมุนเหวียงและสารละลายที่วิเคราะห์เสร็จแล้วเทกลับไปใน ปีกเกอร์ และกวนด้วยเครื่องกวนแม่เหล็กในที่มืดเป็นเวลา 30 นาทีซ้ำอีกครั้ง แล้วจึ นำไปวัดการดูดกลืนแสง
- ทำซ้ำข้อ 4) แต่ทำการกวนสารแขวนลอยภายใต้แสงยูวี (ความเข้มแสง 2 mW/cm², หลอดด่ำ 10 W ที่ 300–400 นาโนเมตร) เป็นเวลา 30 นาที แล้วทำตามข้อ 4
- 6) ทำซ้ำข้อ 5 เป็นเวลาทั้งสิ้น 3 ชั่วโมง
- 7) น้ำค่าการดูดกลืนแสง (% Absorbance) และเวลาในการวิเคราะห์ไปวาดกราฟ

3.3 การสังเคราะห์และการวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของพิกเมนต์ไททาเนีย-ซิลิกา

ในการสังเคราะห์พิกเมนต์จะสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาวก่อน โดยใช้วิธีการเดียวกับการ สังเคราะห์ไททาเนียและหลังจากได้ภาวะที่เหมาะสมแล้วจึงทำการสังเคราะห์พิกเมนต์สีอื่นต่อไป

การเลือกภาวะที่เหมาะสมในการสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาว จะเลือกจากภาวะที่ ไททาเนียและซิลิกาไม่เกิดการแยกชั้นกันหลังจากการสังเคราะห์และการล้างพิกเมนต์ แล้วทำให้ ไททาเนียสามารถเคลือบซิลิกาได้สม่ำเสมอและเรียบโดยศึกษาจากภาพถ่ายที่ได้จากกล้อง SEM และวิเคราะห์หาธาตุองค์ประกอบด้วยเทคนิคอีดีเอส (EDS, JSM-6480LV, JEOL) และหลังจาก นั้นจะใช้ภาวะนี้ในการสังเคราะห์สีขาว และใช้เป็นพื้นฐานในการเลือกภาวะที่สังเคราะห์พิกเมนต์ สีแดง สีเขียว และสีน้ำเงิน

3.3.1 การสังเคราะห์พิกเมนต์สีต่างๆ

3.3.1.1 การสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาว (TiO₂/SiO₂)

การสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาวด้วย TiCl₃ ทำได้โดยการไฮโดรไลซิสที่ค่า pH 3, 4.5 และ 6 โดยใช้อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 7 ชั่วโมงก่อน เพื่อดูการแยกชั้นของตะกอนและเถ้าแกลบ ถ้าเกิด การแยกชั้นจะไม่ทำการสังเคราะห์ที่ค่า pH นั้นต่อ การสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาวมีขั้นตอน ดังนี้

> เติมเถ้าแกลบหนัก 1.2 กรัมลงในสารละลาย 0.15 M [Ti³⁺] ปริมาตร 100 มิลลิลิตร (อัตราส่วนโดยน้ำหนักของ SiO₂ : TiO₂(จากการคำนวณ) เป็น 1:1) จากนั้นกวนช้าๆ ด้วยเครื่อง magnetic stirrer เป็นเวลา 10 นาที

- 2) เติมสารละลาย 2 N NaOH ช้าๆ (อัตราเร็ว 1 มิลลิลิตรต่อนาที) พร้อมกับการกวน จนได้ค่า pH 3, 4.5 และ 6 โดยให้ค่า pH คงที่ประมาณครึ่งชั่วโมง จากนั้นนำสาร แขวนลอยที่ได้มาปิดปากบีกเกอร์ด้วยถาดแก้วแล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 60°C เป็น เวลา 1, 5, 7 และ 24 ชั่วโมง ดังตารางที่ 3.1
- กรอง ล้างตะกอนด้วยน้ำกลั่น อบ และเผาแคลไซน์ด้วยวิธีการและภาวะเดียวกับ การสังเคราะห์ไททาเนียด้วย TiCl₃
- 4) น้ำพิกเมนต์ที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วย SEM และ EDS

พิกเมนต์	рН	เวลาในการไฮโดรไลซิส (ชั่วโมง)
W1	3	7
W2	4.5	1
W3	4.5	5
W4	4.5	7
W5	4.5	24
W6	6	1
W7	6	5
W8	6	7
W9	6	24

ตารางที่ 3.1 ภาวะที่ใช้ในการสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาว

3.3.1.2 การสังเคราะห์พิกเมนต์สีแดง (Fe/TiO2/SiO2)

วิธีที่ 1 สังเคราะห์พิกเมนต์ R1

- เติมสารละลาย 0.5 M FeCl₃ และสารละลาย 0.01 M SnCl₂ ดังแสดงในตารางที่
  3.2 ลงในน้ำ RO ปริมาตร 100 มิลลิลิตรจากนั้นปรับค่า pH โดยการเติมสารละลาย
  2 N NaOH ช้าๆ พร้อมกับกวน ด้วยเครื่องกวนแม่เหล็กจนได้ค่า pH 6
- ให้ความร้อนจนสารละลายมีอุณหภูมิประมาณ 75-80°C แล้วจึงเติมพิกเมนต์สีขาว ที่ยังไม่เผาแคลไซน์หนัก 1 กรัม ลงไป จากนั้นกวนต่อโดยไม่ต้องให้ความร้อนจนสาร แขวนลอยเย็นจนถึงอุณหภูมิห้อง

3) ทำซ้ำเช่นเดียวกับการสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาว

วิธีที่ 2 การสังเคราะห์พิกเมนต์ R2-R9

- นำพิกเมนต์สีขาวที่ยังไม่เผาแคลไซน์หนัก 1 กรัม มาทำให้กระจายตัวโดยการกวน พร้อมๆ กับการให้ความร้อนด้วยเครื่องกวนแม่เหล็กในน้ำ RO ปริมาตร 100 มิลลิลิตร จนสารแขวนลอยมีอุณหภูมิประมาณ 75-80°C
- เติมสารละลาย 0.5 M FeCl₃ และสารละลาย 5 w/v% AlCl₃ ลงในสารแขวนลอย ดัง แสดงในตารางที่ 3.2
- ปรับค่า pH โดยเติมสารละลาย 2N NaOH ช้าๆ พร้อมกับการกวนจนได้ค่า pH ที่ ต้องการ แล้วกวนต่อโดยไม่ต้องให้ความร้อนจนสารแขวนลอยเย็นถึงอุณหภูมิห้อง
- 4) ทำซ้ำเช่นเดียวกับการสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาว

สี่อาจเจเต็		0.5 M FeCl_3	0.01 M SnCl ₂	5 w/v% AICI ₃
พกเรานต	рн	(มิลลิลิตร)	(มิลลิลิตร)	(มิลลิลิตร)
R1	6	0.24	0.56	-
R2	3.2	4.0	-	-
R3	3.2	10.0	-	-
R4	3.2	20.0	-	-
R5	6	4.0	-	-
R6	6	10.0	-	-
R7	6	20.0	-	-
R8	6	4.0	-	4.0

ตารางที่ 3.2 ภาวะที่ใช้ในการสังเคราะห์พิกเมนต์สีแดง

วิธีที่ 1 การสังเคราะห์พิกเมนต์ G1

- เติมสารละลาย 1.8 w/v% Co(NO₃)₂ และสารละลาย 0.01 M SnCl₂ ดังแสดงใน ตารางที่ 3.3 ลงในน้ำ RO ปริมาตร 100 มิลลิลิตรจากนั้นเติมสารละลาย 2 N NaOH ช้าๆ พร้อมกับการกวนด้วยเครื่องกวนแม่เหล็กจนได้ค่า pH 6
- ให้ความร้อนจนสารละลายมีอุณหภูมิประมาณ 75-80°C แล้วจึงเติมพิกเมนต์สีขาว ที่ยังไม่เผาแคลไซน์หนัก 1 กรัมลงไป จากนั้นกวนต่อโดยไม่ต้องให้ความร้อนจนสาร แขวนลอยเย็นจนถึงอุณหภูมิห้อง
- 3) ทำซ้ำเช่นเดียวกับการสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาว

วิธีที่ 2 การสังเคราะห์พิกเมนต์ G4-G9

- เติมเถ้าแกลบหนัก 1 กรัม ลงในสารละลาย 0.15 M [Ti³⁺] พร้อมกับกวนช้าๆ ด้วย เครื่องกวนแม่เหล็กเป็นเวลา 10 นาที
- 2) เติมสารละลาย 2 N NaOH ช้าๆ พร้อมกับการกวนจนได้ค่า pH 6
- จากนั้นเติมสารละลาย 1.8 w/v% Co(NO₃)₂, 0.01 M SnCl₂ และ 5 w/v% AlCl₃ ดังแสดงในตารางที่ 3.3 พร้อมกับปรับค่า pH ให้คงที่ pH 6 ด้วยสารละลาย 2 N NaOH
- 4) ทำซ้ำเช่นเดียวกับการสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาว

ตารางที่ 3.3 ภาวะที่ใช้ในการสังเคราะห์พิกเมนต์สีเขียว

พิกเมนต์	1.8 w/v% Co(NO ₃) ₂ (มิลลิลิตร)	0.01 M SnCl ₂ (บิลลิลิตร)	5 w/v% AICI ₃ (มิลลิลิตร)
	(010101010)	(010101010)	(8) 81 81 81 81 81 8
G1	0.58	0.56	-
G2	2.0	-	-
G3	10.0	-	-
G4	16.8	-	-
G5	16.8	0.56	-
G6	16.8	4.0	-
G7	16.8	8.0	-
G8	16.8	-	1.0

3.3.1.4 การสังเคราะห์พิกเมนต์สีน้ำเงิน (dye/TiO₂/SiO₂)

- น พิกเมนต์สีขาวหนัก 1 กรัม มาทำให้กระจายตัวโดยการกวนในน้ำ RO ด้วยเครื่อง กวนแม่เหล็กเป็นเวลา 10 นาที
- 2) เติมสารละลาย 5w/v% สีย้อม (dye solution) และสารละลาย 5 w/v% AICl₃ ดังตาราง 3.4 โดยในการสังเคราะห์พิกเมนต์ B1และ B2 จะเติมสารสารละลายสี ย้อมลงไปก่อนแล้วจึงเติมสารละลายอะลูมิเนียมพร้อมกับปรับค่า pH ให้ได้ค่าคงที่ ตามที่ต้องการ ส่วนพิกเมนต์ B3, B4, B5,..., B8 จะทำการเติมสารละลาย อะลูมิเนียมลงไปพร้อมกับปรับค่า pH ให้คงที่ตามที่ต้องการแล้วจึงเติมสารละลายสี ย้อมลงไป
- กรองและล้างตะกอนโดยการฉีดน้ำกลั่นลงบนตะกอนที่อยู่บนกระดาษกรอง 3 ครั้ง พร้อมทั้งสังเกตน้ำที่ผ่านกระดาษกรองด้วยว่ามีสีหรือตะกอนผ่านกระดาษกรอง ออกมาหรือไม่
- 4) นำตะกอนไปอบแห้งที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 5 ชั่วโมง

พิกเมนต์	พิกเมนต์สีขาว	рН	0.5 w/v% dye Sol ⁿ (มิลลิลิตร)	5 w/v% AICI ₃ (มิลลิลิตร)
B1	ไม่เผาแคลไซน์	7	2.0	1.67
B2	ไม่เผาแคลไซน์	7	2.0	3.33
В3	ไม่เผาแคลไซน์	5	2.0	3.33
B4	ไม่เผาแคลไซน์	6	2.0	3.33
B5	ไม่เผาแคลไซน์	7	2.0	3.33
В6	ไม่เผาแคลไซน์	6	4.0	3.33
B7	ไม่เผาแคลไซน์	6	4.0	6.66
B8	เผาแคลไซน์ 400°C	6	2.0	3.33

ตารางที่ 3.4 ภาวะที่ใช้ในการสังเคราะห์พิกเมนต์สีน้ำเงิน

3.3.2 การวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของพิกเมนต์

- ศึกษาระนาบผลึกและความหนาของฟิล์มบนเถ้าแกลบด้วยกล้องกล้องอิเล็กตรอน แบบส่องผ่าน (TEM, JEM-2100)
- 2) ศึกษาโครงสร้างผลึกด้วยเทคนิค XRD : มุม 2heta จาก 10-70 องศา
- สึกษาพื้นที่ผิวจำเพาะด้วยเทคนิค BET ใช้ผงตัวอย่างหนักประมาณ 1 กรัม
- 4) ศึกษาการเกิดพันธะทางเคมีด้วยเครื่อง Fourier Transform Infrared Spectrometer (FT-IR) : ช่วงความยาวคลื่น 500-4000 cm⁻¹, Transmittance (PerkinElmer (Spectrum one) spectrometer)

ใช้ตัวอย่างบดสารผสมกับโพแทสเซียมโบรไมด์ (Potassium Bromide) แล้วอัด เป็นแผ่นบาง วางแผ่นตัวอย่างในที่ใส่ตัวอย่าง (sample holder) แล้วนำไปทดสอบ

- 5) ศึกษาประจุลัพธ์ที่ผิวของอนุภาคในรูปศักย์ซีตา ด้วยเครื่อง Zetasizer (Malvern, Nano ZS)
- 6) ศึกษาสีในระบบ CIE (Commission International De l'Eclairage) L*a*b* ด้วยเครื่อง X-Rite Spectrodensitometer 530 (45°/0°) และX-Rite Spectrophotometer SP 62 (D/8) : ช่วงความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร รายงานผลที่ D65/2° และ D65/10°

ในการศึกษาสีจะใช้พิกเมนต์มาเตรียมเป็นฟิล์มหนาบนกระจกสไลด์โดยการ ใช้พิกเมนต์หนัก1 กรัม ผสมกับน้ำกลั่นปริมาตร 0.5 กรัม จากนั้นจึงเติมไบเดอร์ (UKAPRINTA binder) หนัก 1 กรัมลงไป กวนให้เข้ากันจนเกิดเป็น slurry จากนั้น นำไปเทบนกระจกสไลด์ที่วางทำมุม 30° กับพื้นระนาบแล้วทิ้งให้ slurry ไหลลงมา เคลือบจนทั่วแผ่นกระจกสไลด์ ทิ้งให้แห้งที่อุณหภูมิห้องแล้วอบที่อุณหภูมิ 80°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

7) ศึกษาการสะท้อนแสงด้วยเครื่อง X-Rite Spectrodensitometer 530 (45/0), X-Rite Spectrophotometer SP 62 (D/8°) : ช่วงความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร ตัวอย่างที่ใช้เป็นฟิล์มที่ใช้วัดสีในข้อ 6 และ FT-IR (Nicolet 6700, Thermo Scientific) : ช่วงเลขคลื่น 500-4000 cm⁻¹, Reflectance ใช้ตัวอย่างเป็นผงพิกเมนต์ ใส่ใน diamond crystal accessories แล้วใช้หัวกดสำหรับตัวอย่างที่เป็นผงในการ วิเคราะห์

รูปที่ 3.2 แผนผังการสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาว

รูปที่ 3.3 แผนผังการสังเคราะห์พิกเมนต์สีแดง

รูปที่ 3.4 แผนผังการสังเคราะห์พิกเมนต์สีเขียว

รูปที่ 3.5 แผนผังการสังเคราะห์สีน้ำเงิน

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิเคราะห์ผลการทดลอง

4.1 สมบัติพื้นฐานของเถ้าแกลบและไททาเนียที่สังเคราะห์จาก TiCl₃

รูปที่ 4.1 ภาพจากกล้อง SEM แสดงโครงสร้างจุลภาคของแกลบหลังการล้าง ก) ผิวด้าน นอก ข) ผิวด้านใน ค) และ ง) แกลบที่ผ่านการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 700°C (เถ้าแกลบ, RHA)

จากภาพ SEM แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของแกลบที่ผิวด้านนอกมีลักษณะขรุขระและผิว ด้านในเรียบ ดังแสดงในรูปที่ 4.1 ก) และ ข) ส่วนรูปที่ 4.1 ค) และ ง) แสดงให้เห็นโครงสร้างที่มี ลักษณะเป็นรูพรุนของเถ้าแกลบที่ได้หลังจากการเผาที่อุณหภูมิ 700°C และสมบัติทางกายภาพ แสดงในตารางที่ 4.1 เมื่อวิเคราะห์ด้วย XRF พบว่าองค์ประกอบหลักของเถ้าแกลบหลังจากการ เผาที่อุณหภูมิ 700°C คือซิลิกา ดังแสดงในตารางที่ 4.2 และ ขนาดการกระจายตัวของเถ้าแกลบ แสดงในรูปที่ 4.2 ตารางที่ 4.1 สมบัติทางกายภาพของเถ้าแกลบ

สมบัติทางกายกาพ	อุณหภูมิในการเผาแคลไซน์			
	700°C / 3 ชั่วโมง	800°C / 2 ชั่วโมง		
สี	ขาว	ขาว		
พื้นที่ผิวจำเพาะ(m²/g),-230#	192.41	184.04		
ขนาดเฉลี่ยของอนุภาค (µm)	56.455	-		
โครงสร้างผลึก*	อสัณฐาน	อสัณฐาน		

* ผล XRD แสดงในภาคผนวก ข รูปที่ ข-1

ตารางที่ 4.2 ผล XRF ขององค์ประกอบทางเคมีของเถ้าแกลบหลังจากล้างด้วยกรด HCI และเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 700°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง

องค์ประกอบทางเคมี	ปริมาณ %
SiO ₂	99.64
Al ₂ O ₃	0.08
K ₂ O	0.04
Na ₂ O	-
P ₂ O ₅	0.10
СаО	0.04
SO3	0.03
Fe ₂ O ₃	0.04
CuO	0.01
MoO ₃	0.01
Other	0.03

รูปที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ด้วยเครื่อง Mastersizer แสดงการกระจายตัวของเถ้าแกลบ

4.1.2 สมบัติพื้นฐานของไททาเนียที่สังเคราะห์จาก TiCl₃

4.1.2.1 การไฮโดรไลซิสของ TiCl₃

TiCl₃ เป็นสารละลายสีม่วงเข้ม ไม่มีไอระเหยที่เป็นอันตราย มีค่า pH ประมาณ 0.5 ใช้น้ำเจือจางได้โดยไม่เกิดความร้อน และในการสังเคราะห์ไททาเนียโดยการเติม NaOH ก็ไม่เกิด ความร้อนเช่นเดียวกัน เมื่อทำการปรับค่า pH ของสารละลายให้เพิ่มขึ้นเป็น pH ประมาณ 2 สารละลายจะเปลี่ยนจากสีม่วงเข้มเป็นสีดำคล้ำและเกิดเป็นสารแขวนลอยสีดำขึ้น และเมื่อปรับค่า pH เป็น 4.5 และ 6 จะมีแผ่นสีขาวเกิดขึ้นที่ผิวหน้าของสารละลาย หลังจากการไฮโดรไลซิสแล้วจะ ได้ตะกอนสีม่วงน้ำเงิน (Ti(OH)₃) และตะกอนวุ้นสีขาวที่ผิวหน้า หลังจากล้างตะกอนแล้วตะกอน สีม่วงน้ำเงินค่อยๆ เปลี่ยนเป็นวุ้นสีขาว (TiO₂) นำตะกอนวุ้นไปอบแห้งจะได้ของแข็งซึ่งต้องใช้โกร่ง บด ถึงแม้ว่าจะใช้ค่า pH ในการสังเคราะห์ที่ต่างกัน แต่ไททาเนียที่ได้กลับมีโครงร่างผลึกที่ เหมือนกันทั้งหลังการอบและการเผาแคลไซน์ โดยสมบัติทางกายภาพของไททาเนียที่สังเคราะห์ได้ แสดงในตารางที่ 4.3

การศึกษาด้วย SEM ที่แสดงในรูปที่ 4.3 พบว่าอนุภาคปฐมภูมิของไททาเนียที่ สังเคราะห์โดยใช้ TiCl₃ มีขนาดเล็กมากเกาะตัวกันเป็น hard agglomerate (อนุภาคทุติยภูมิ) ที่มี รูปว่างไม่แน่นอนติดกันเป็นแผง หลังจากการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C ขนาดของอนุภาค ปฐมภูมิไม่แตกต่างจากอนุภาคก่อนเผาแคลไซน์มากนัก แต่หลังจากที่เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C แล้วอนุภาคไพรมารีขนาดเล็กที่เกาะอยู่ด้วยกันเกิดการรวมกันและทำให้อนุภาคไพรมารีมี ขนาดใหญ่ขึ้นอย่างชัดเจน ตารางที่ 4.3 สมบัติทางกายภาพของไททาเนียที่สังเคราะห์จาก TiCl₃ โดยการ ไฮโดรไลซิสที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง โดยใช้ค่า pH และอุณหภูมิในการเผาแคลไซน์ ต่างกัน

рН	อุณหภูมิ (°C)	ลักษณะตะกอน	โครงสร้าง ผลึก*	พื้นที่ผิว จำเพาะ (m²/g)
	60	ตะกอนเกาะตัวแข็งเป็นก้อนสี เหลืองใส หลังจากบดแล้วจะได้ ผงสีครีมเหลือง	แอนาเทส บรูไคต์เล็กน้อย	287.71
4.5	400	ผงสีเหลืองอ่อน	แอนาเทส บรูไคต์และรู ไทล์เล็กน้อย	132.04
	800	ผงสีเทาอ่อน	ลูไทล์	5.278
	60	ตะกอนเกาะตัวแข็งเป็นก้อน แข็งสีเทา หลังจากบดแล้วจะได้ ผงสีเทาอ่อน	แอนาเทส บรูไคต์เล็กน้อย	245.06
6	400	ผงสีขาว	แอนาเทส บรูไคต์และรู ไทล์เล็กน้อย	111.05
	800	ผงสีขาว	รูไทล์	8.337

รูปที่ 4.3 ผล SEM ของไททาเนียที่ถูกไฮโดรไลซิสที่ pH 6 เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ก) ไททาเนียที่ถูกอบแห้ง ข) ไททาเนียที่เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C และ ค) ไททาเนียที่เผา แคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C

4.1.2.2 การศึกษาการเกิดปฏิกิริยาโฟโตคะตะลิสต์ของผงไททาเนีย

การศึกษาการเกิดปฏิกิริยาโฟโตคะตะลิสต์ของผงไททาเนียที่สังเคราะห์ได้จากการ ไฮโดรไลซิสสารละลาย 0.15 M [Ti⁺³] ที่ค่า pH 6 เป็นเวลา 24 ชั่วโมง หลังการอบแห้งและการเผา แคลไซน์ที่อุณหภูมิต่างกัน (400 และ 800°C) กับ Drimarene Red X-6BN (สีย้อมประจุลบ) และ Methylene Blue (สีย้อมประจุบวก) แสดงในรูปที่ 4.4 และอัตราการเกิดปฏิกิริยาโฟโตคะตะลิสต์ ได้แสดงในตารางที่ 4.4 ซึ่งจากตารางนี้ เห็นได้ว่าอัตราการเกิดปฏิกิริยาโฟโตคะตะลิสต์ของผง ไททาเนียที่สังเคราะห์ได้จากภาวะเดียวกันมีต่อ Methylene Blue สูงกว่าใน Drimarene Red X-RN ทั้งนี้เนื่องจากผงไททาเนียหลังการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C มีประจุที่ผิวเป็นลบ ซึ่งมีค่า ศักย์ซีตาเท่ากับ -27 mV ที่ค่า pH ประมาณ 6 (ภาคผนวก ข ตารางที่ ข-2) และค่านี้จะเปลี่ยนไป หลังการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C เนื่องจากการระเหยไปของคลอไรด์ไอออน (CI) [35] ดังนั้น จึงทำให้สีย้อมประจุบวกถูกดูดซับบนผิวของไททาเนียได้ดีกว่า เนื่องจากมีการดึงดูดของประจุตรง ข้ามมาเสริม ขณะที่สีย้อมประจุอบถูกผลักออกทำให้การดูดซับไม่ดีเท่า ดังนั้นปฏิกิริยา โฟโตคะตะลิสต์ในกรณีของ Methylene Blue จึงเกิดได้ดี ส่วนการเกิดปฏิกิริยากับสีย้อมประจุลบ เห็นได้ว่าผงไททาเนียที่เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C มีอัตราการเกิดปฏิกิริยาลาบันสีย้อมประจุลบ ผงไททาเนียที่เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C ไม่เกิดปฏิกิริยาเลย สามารถอธิบายได้ว่าอาจเป็นผล มาจากเฟสของไททาเนีย (เกิดแอนาเทสที่อุณหภูมิ 400°C และรูไทล์ที่อุณหภูมิ 800°C)

รูปที่ 4.4 ผลการย่อยสลายสี่ย้อมของผงไททาเนียที่ถูกไฮโดรไลซิสที่ pH 6 เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ก) Drimarene Red X-RN (สี่ย้อมประจุลบ) และ ข) Methylene Blue (สี่ย้อมประจุบวก)

ตารางที่ 4.4 ค่าคงที่อัตราการเกิดปฏิกิริยาโฟโตคะตะไลซิส (k) ของผงไททาเนียที่ถูก ไฮโดรไลซิสที่ pH 6 เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เทียบกับ ST-01 และ P-25

	ค่าคงที่อัตราการเกิดปฏิกิริยาโฟโตคะตะไลซิส, k (x 10 ⁻³ min ⁻¹)			
	Drimarene Red X-6BN	Methylene Blue		
TiO ₂ , 60°C/5h	2	32		
TiO ₂ , 400°C/2h	13	31		
TiO ₂ , 800°C/2h	0	9		
ST-01	12	16		
P-25	37	23		

ค่า k (ค่าคงที่อัตราการเกิดปฏิกิริยา) คำนวณโดยใช้สูตร $\ln \frac{C_0}{C_r} = kt$ [35]

เมื่อ C_o เป็นความเข้มข้นเริ่มต้นของสารละลายสี่ย้อม (Drimarene Red X-RN หรือ Methylene Blue) C_t เป็นความเข้มของของสารละลายสี่ย้อมหลังจากฉายแสงยูวีเป็นเวลา t

4.2 การสังเคราะห์และการวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของพิกเมนต์

การเรียกชื่อพิกเมนต์ (nomenclature)

- ใช้ W, R, G และ B เรียกพิกเมนต์สีขาว สีแดง สีเขียวและสีน้ำเงิน ตามลำดับ
- ใช้ -0 แทนพิกเมนต์ที่อบแห้งที่อุณหภูมิ 60°C
- ใช้ -400, -800 แทนพิกเมนต์ที่เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400 และ 800°C ตามลำดับ

4.2.1 สรุปภาวะที่ใช้ในการสังเคราะห์พิกเมนต์

4.2.1.1 การสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาว (TiO₂/SiO₂)

พิกเมนต์ที่สังเคราะห์โดยใช้สารละลาย TiCl₃ หลังการไฮโดรไลซิสสารแขวนลอย ที่ค่า pH ต่างกัน คือ pH 3, 4.5 และ 6 เป็นเวลา 7 ชั่วโมง ซึ่งได้แก่ W1, W4 และ W8 ตามลำดับ พบว่า ค่า pH ของสารแขวนลอยลดลงจากค่า pH 3 เป็นประมาณ 2 จากค่า pH 4.5 ลดลงเป็นประมาณ 3 และจากค่า pH 6 เป็นประมาณ 4.5-5 โดยที่ W1 นั้น ตะกอนสีน้ำเงินที่เกิดขึ้นยังคง แขวนลอยอยู่แต่เถ้าแกลบตกลงมาด้านล่าง เมื่อทำการกรองพบว่าตะกอนสีน้ำเงิน ผ่านกระดาษ

กรองลงมา และตะกอนซึ่งเป็นเถ้าแกลบติดอยู่บนกระดาษกรอง ส่วน W4 และ W8 หลังจากทำการไฮโดรไลซิสแล้ว ตะกอนวุ้นสีน้ำเงินจะตกลงมาที่ก้นบีกเกอร์และสารละลาย ด้านบ ใสไม่มีสี โดยที่ผิวหน้าของตะกอนที่ตกลงมาจะเปลี่ยนเป็นสีขาว และค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีขาวหมด เมื่อล้างตะกอน ขณะกรอง ตะกอนไม่ผ่านกระดาษกรองลงมา หลังการอบแห้งพบว่าตะกอนเกาะ ตัวกันอย่างหลวมๆ และที่ผิวหน้ามีของแข็งสีขาวครีมปกคลุมบางๆ เมื่อใช้โกร่งบดของแข็งนี้แล้ว ผสมกับตะกอนได้ผงสีขาวครีม เมื่อเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400 และ 800°C ได้ตะกอนสีขาวและสี ขาวครีมตามลำดับ

ดังนั้น การสังเคราะห์พิกเมนต์สีขาวจึงเลือกการไฮโดรไลซิสสารละลาย TiCl₃ ที่ค่า pH 4.5 และ 6 ทั้งนี้เนื่องจากไม่เกิดการแยกชั้นของตะกอนหลังจากการสังเคราะห์และการล้างตะกอน นอกจากนี้แล้วหลังจากกรองตะกอนแล้วตะกอนไม่ผ่านกระดาษกรองลงมาอีกด้วย โดยเปลี่ยน เวลาในการไฮโดรไลซิสเป็น 1, 5 และ 24 ชั่วโมง

4.2.2.2 การสังเคราะห์พิกเมนต์สีแดง (Fe/TiO₂/SiO₂)

การสังเคราะห์พิกเมนต์สีแดง R1 โดยการเติมพิกเมนต์สีขาวที่ยังไม่เผาแคลไซน์ (W9-0) ลงในโซลของเหล็ก (Fe³⁺) และดีบุก (Sn²⁺) ทำให้ได้สารแขวนลอยสีชมพู เมื่อตั้งทิ้งไว้ให้สาร แขวนลอยตกตะกอนลงมาจะได้ตะกอนสีขาวที่มีโซลสีส้มปกคลุม และยังคงมีตะกอนสีขาวเล็กๆ แขวนลอยอยู่ในสารละลาย เมื่อตั้งทิ้งไว้ประมาณ 12 ชั่วโมง ตะกอนสีขาวเล็กๆ ยังคงแขวนลอย อยู่และตะกอนที่แขวนลอยอยู่นี้สามารถผ่านกระดาษกรองได้

เมื่อสังเคราะห์พิกเมนต์สีแดงโดยการเติมสารละลายเหล็กที่ปริมาณต่างกันลงในน้ำที่มี W9-0 กระจายตัวอยู่ที่ค่า pH 3.2 เพื่อสังเคราะห์พิกเมนต์ R2, R3 และ R4 พบว่า หลังจากตั้ง สารแขวนลอยทิ้งไว้ ตะกอนที่ตกลงมานั้นเกิดการแยกชั้นโดยด้านบนเป็นตะกอนสีน้ำตาล และด้านล่างเป็นตะกอนสีน้ำตาลอ่อน แต่สารละลายด้านบนใสไม่มีสี และเมื่อล้างตะกอนด้วย น้ำกลั่น จะเกิดการแยกชั้นของตะกอนโดยตะกอนส่วนหนึ่งตกลงมาที่ก้นบีกเกอร์ และมีสา แขวนลอยสีน้ำตาลเข้มอยู่ในสารละลาย แต่เมื่อทำการสังเคราะห์ที่ค่า pH 6 พบว่าไม่เกิดการแยก ชั้นของตะกอนถึงแม้จะทำการล้างตะกอนก็ตาม และการเติมสารละลายดีบุกหรือสารละลาย อะลูมิเนียมเพิ่มลงไปก็ไม่ก่อให้เกิดการแยกชั้นของตะกอน

การสังเคราะห์พิกเมนต์สีแดงจึงใช้วิธีเติมสารละลายเหล็กลงในน้ำที่มี W9-0 กระจายตัว อยู่ที่ค่า pH 6 เนื่องจากไม่เกิดการแยกชั้นของตะกอนและไม่เกิดการแขวนลอยของตะกอน การใช้ 5 M FeCl₃ 4 มิลลิลิตรต่อพิกเมนต์สีขาว W9-0 1 กรัม ให้พิกเมนต์สีน้ำตาลแดงหลังการเผา แค ไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C และการเพิ่มปริมาณของสารละลายเหล็กก็ทำให้สีของพิกเมนต์เข้มขึ้น นอกจากนี้แล้วการเพิ่มอะลูมิเนียมลงไปยังมีผลต่อสีของพิกเมนต์ คือทำให้สีของพิกเมนต์อ่อนลง เป็นสีน้ำตาลหลังจากเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิเดียวกัน ส่วนการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C ทำให้ สีของเมนต์ไม่สดเนื่องจากเหล็กยังถูกออกซิไดซ์ไม่หมด ดังสมการ (1) และ (2) [1] สีแดงที่ สังเคราะห์ได้แสดงในรูปที่ 4.5

> $FeCI_{3} + 3NaOH \longrightarrow Fe(OH)_{3} + 3NaCI$ (1) $2Fe(OH)_{3} \longrightarrow Fe_{2}O_{3} + 3H_{2}O$ (2)

4.2.1.3 การสังเคราะห์พิกเมนต์สีเขียว (Co/TiO₂/SiO₂)

การเติมพิกเมนต์สีขาวที่ยังไม่เผาแคลไซน์ (W9-0) ลงในโซลของโคบอลต์ (Co²⁺) และ ดีบุกเพื่อสังเคราะห์พิกเมนต์ G1 พบว่าเกิดการแยกชั้นของตะกอนเช่นเดียวกันกับในกรณีของ พิกเมนต์สีแดง R1 จึงสังเคราะห์พิกเมนต์โดยการเติมสารละลายโคบอลต์ลงในสารแขวนลอยของ แกลบที่อยู่ในสารละลาย TiCl₃ ซึ่งมีค่า pH 6 และหลังจากเติมสารละลายโคบอลต์ลงไปแล้วปรับ ค่า pH ให้เป็น 6 อีกครั้ง จากนั้นทำการไฮโดรไลซิสในภาวะเดียวกันกับการสังเคราะห์พิกเมนต์ W9 เพื่อให้เกิดการตกตะกอนร่วมกัน (Co-precipitation) ของ Ti³⁺และ Co²⁺ หลังจากผ่านกระบวนการ ไฮโดรไลซิสเป็นเวลา 24 ชั่วโมง ตะกอนสีเขียวอมเทาที่เกิดขึ้นจะตกลงมาหมด และด้านบนเป็น สารละลายใสไม่มีสี และขณะทำการล้างตะกอนก็ไม่เกิดการแยกชั้นของตะกอน การเติม สารละลายดีบุกหรือสารละลายอะลูมิเนียมเพิ่มลงไปก็ไม่ก่อให้เกิดการแยกชั้นของตะกอนเช่นกัน

สารสะสายหมุกหรือสารสะสายขะสูมเนยมเพมสงเบกเมกยาหแก่หารแยกานเยพตะกอนเบนกน ฉะนั้นการสังเคราะห์พิกเมนต์สีเขียวจะใช้วิธีการ Co-precipitate การเติมโคบอลต์ลงไป ทำให้ได้พิกเมนต์สีเขียวหรือสีเขียวน้ำเงินหลังการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400 หรือ 800°C และการเพิ่มดีบุกหรืออะลูมิเนียมลงไปมีผลต่อสีของพิกเมนต์ที่ได้ ดังแสดงในรูปที่ 4.6

4.2.1.4 พิกเมนต์สีน้ำเงิน (dye/TiO₂/SiO₂)

การเติมสารละลายสีย้อมที่มีความเข้มข้น 0.5 w/v% ลงไปน้ำที่มีพิกเมนต์ W9-0 กระจายตัวอยู่เช่นเดียวกับในกรณีการสังเคราะห์พิกเมนต์สีแดงแล้วตามด้วยการเติมสารละลาย 5 w/v% AICI₃ พร้อมกับปรับค่า pH เป็น 7 ด้วย 2N NaOH เกิดการแยกกันระหว่างตะกอนสีขาวและ สารละลาย สีน้ำเงินเข้มของสีย้อม หลังจากล้างตะกอนแล้วได้ตะกอนสีขาวและน้ำล้างตะกอนเป็น น้ำเงิน (B1) และเมื่อเพิ่มปริมาณของสารละลายอะลูมิเนียมเป็นสองเท่าจะได้ตะกอนสีฟ้าโดย

รูปที่ 4.5 พิกเมนต์สีแดงที่สังเคราะห์ในภาวะต่างๆ

รูปที่ 4.6 พิกเมนต์สีเขียวที่สังเคราะห์ในภาวะต่างๆ

รูปที่ 4.7 พิกเมนต์สีน้ำเงินที่สังเคราะห์ในภาวะต่างๆ

4.2.2 การวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของพิกเมนต์

4.2.2.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะสัณฐานวิทยาของชั้นไททาเนียที่เคลือบบน ซิลิกาด้วย SEM, EDS และ TEM

ผลการวิเคราะห์ด้วย SEM และ EDS

ทำการวิเคราะห์พิกเมนต์ที่สังเคราะห์ได้ในภาวะต่างๆ ด้วย SEM และ EDS เพื่อดู ลักษณะการเคลือบผิวของไททาเนียบนซิลิกาจากเถ้าแกลบและการปรากฏของโลหะต่างๆ ที่เติม ลงไปเพื่อให้พิกเมนต์มีสีที่ต่างๆ นั้น พบว่า

พิกเมนต์สีขาวที่ทำการไฮโดรไลซิสที่ pH 4.5 และ pH 6 ในเวลาที่ต่างกัน หลังการ ศึกษาด้วย SEM และ EDS ดังแสดงในภาคผนวก ข รูปที่ ข-6 – ข-10 แสดงให้เห็นการเคลือบที่ไม่ สม่ำเสมอและผิวที่ไม่เรียบของชั้นไททาเนียในพิกเมนต์ที่ทำการไฮโดรไลซิสที่ pH 4.5 เป็นเวลา 7 และ 24 ชั่วโมง (W4 และ W5) และการไฮโดรไลซิสที่ pH 6 เป็นเวลา 1 และ 7 ชั่วโมง (W6 และ W8) ส่วนการไฮโดรไลซิสที่ pH 6 เป็นเวลา 24 ชั่วโมง (W9) ให้การเคลือบของชั้นไททาเนียที่เรียบ สม่ำเสมอบนเถ้าแกลบ หลังจากการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400 และ 800°C จะทำให้อนุภาค ไททาเนียบนเถ้าแกลบมีขนาดโตขึ้นเนื่องจากเกิดการโตของเกรน และส่งผลให้เกิดการแตกของชั้น ไททาเนีย ดังแสดงในรูปที่ 4.8 W9-400 และ W9-800 นอกจากนี้แล้วผลจาก EDS ของพิกเมนต์สี ขาว W9 ทั้งที่อบแห้งและผ่านการเผาแคลไซน์ยังยืนยันการปรากฏของไททาเนียม (Ti) ที่อยู่บนเถ้า แกลบ ดังนั้นจึงเลือกใช้พิกเมนต์สีขาวที่ยังไม่ผ่านการเผาแคลไซน์ (W9-0) ในการสังเคราะห์ พิกเมนต์สีแดงและสีน้ำเงินดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

การสังเคราะห์**พิกเมนต์สีแดง**เป็นการนำเอา W9-0 มาเคลือบทับอีกชั้นด้วยเหล็ก ออกไซด์ พบว่าหลังจากการสังเคราะห์แล้วชั้นของโลหะออกไซด์ที่เคลือบบนเถ้าแกลบยังคงเรียบ สม่ำเสมอเหมือนกับ W9-0 แต่หลังจากการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400 และ 800°C ความเรียบ ของชั้นโลหะลดลงเช่นเดียวกับ W9-400 และ W9-800 และผล EDS ของพิกเมนต์สีแดง R7-800 แสดงการปรากฏของเหล็กและไททาเนียมอีกด้วยแสดงไว้ในรูปที่ 4.8 R7-800 และในภาคผนวก ข รูปที่ ข-9 (R7-0 และR7-400)

ใน**พิกเมนต์สีเขียว**พบว่าการเติมโคบอลต์ (G2, G3 และ G4) และโคบอลต์กับ อะลูมิเนียม (G5) ลงไปในสารแขวนลอยด้วยวิธี Co-precipitate ไม่ก่อให้เกิดการแยกชั้นของ ตะกอนของโลหะออกไซด์และเถ้าแกลบ หลังจากเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C ผิวของชั้นโลหะ ออกไซด์ค่อนข้างเรียบและผล EDS ของ G4-400 พบโคบอลต์ (Co) แต่เมื่อเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C อนุภาคในชั้นของโลหะออกไซด์ที่เคลือบบนเถ้าแกลบมีการเชื่อมต่อกัน เกิดการแตกของชั้น โลหะออกไซด์และผล EDS ของ G5-800 ไม่พบการปรากฏของโคบอลต์ ดังแสดงในรูปที่ 4.8 G4-400 และ G5-800 ตามลำดับและในภาคผนวก ข รูปที่ ข-11 (G4-800 และ G5-400)

พิกเมนต์สีน้ำเงินที่เกิดจากการใช้สีย้อมที่เป็นสี reactive หรือสีที่มีประจุเป็นลบโดยใช้ Al(OH)₃ เป็นตัวเชื่อมระหว่าง W9-0 กับสีย้อม ดังนั้นผิวของชั้นสีที่ได้ค่อนข้างเรียบและพบอนุภาค ของโลหะออกไซด์กระจายอยู่ทั่วไป ดังแสดงรูปที่ 4.8 (B4)

W9-800

1 2 3 Scale 673 cts Cursor: 0.000

รูปที่ 4.8 ภาพ SEM และ EDS ของพิกเมนต์

61

รูปที่ 4.8 (ต่อ) ผล SEM และ EDS ของพิกเมนต์

จากผลการวิเคราะห์ด้วย SEM และ EDS จึงเลือกพิกเมนต์ที่มีลักษณะดีมาทำการ วิเคราะห์ลักษณะสมบัติต่อ จำนวน 10 ตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ พิกเมนต์สีขาว W9-400 และ W9-800, พิกเมนต์สีแดง R5-800 และ R9-800, พิกเมนต์สีเขียว G4-400, G5-800, G6-400, G7-800 และ G9-800 และพิกเมนต์สีน้ำเงิน B7 ดังแสดงในรูปที่ 4.9

ผลการวิเคราะห์ด้วย TEM

การศึกษาลักษณะการเคลือบของไททาเนียในพิกเมนต์ W9-800 ด้วย TEM แสดงในรูป ที่ 4.10 จากรูป ก) แสดงให้เห็นว่าไททาเนีย (สีจาง) มีการกระจายตัวที่ไม่สม่ำเสมอบนเถ้าแกลบ (สีเข้ม) รูป ข) และ ค) แสดงให้เห็นถึงแกนกลางที่เป็นเถ้าแกลบและขอบที่หนาไม่สม่ำเสมอของ ไททาเนีย

ความหนาของชั้นไททาเนียที่เคลือบบนซิลิกาสามารถประมาณได้จากภาพถ่ายด้วย เทคนิค TEM ดังแสดงในรูปที่ 4.10 ง) ซึ่งพอประมาณได้ว่ามีความหนาประมาณ 170 นาโนเมตร และตรวจพบไททาเนียบนชั้นเคลือบจากภาพถ่าย TEM ที่แสดงระนาบ 3.5 °A ของหน้าผลึก (101) ของไททาเนียที่เป็นแอนาเทส (ภาคผนวก ค รูปที่ ค-1JCPDS (00-021-1272)) ในรูปที่ 4.11 จึง เป็นการยืนยันผลจาก EDS

รูปที่ 4.10 ผล TEM แสดงลักษณะการเคลือบของไททาเนียของพิกเมนต์ W9-800

รูปที่ 4.11 ผล TEM แสดงระนาบผลึกของไททาเนียในพิกเมนต์ W9-800

4.2.2.2 ผลการศึกษาโครงสร้างผลึกของพิกเมนต์ด้วย XRD

พิกเมนต์สีขาว

ผลการศึกษาพิกเมนต์ W9 ด้วยเทคนิค XRD แสดงดังรูปที่ 4.12 พบว่าเมื่อเผาแคลไซน์ที่ อุณหภูมิ 400°C (W9-400) ความเป็นผลึกของแอนาเทสจะชัดเจนกว่าตัวอย่างที่อบแห้ง และเมื่อ เพิ่มอุณหภูมิในการเผาแคลไซน์เป็น 800°C จะพบเฟสแอนาเทสที่มีความเป็นผลึกสูงและไม่พบ เฟสของรูไทล์ ซึ่งต่างจากไททาเนียที่สังเคราะห์ที่ภาวะเดียวกันนี้ ซึ่งจะพบเฉพาะรูไทล์เท่านั้น (ภาคผนวก ข รูปที่ ข-4) เนื่องจากการที่ไททาเนียเคลือบบนซิลิกาทำให้ซิลิกาไปหน่วงการเปลี่ยน เฟสจากแอนาเทสไปเป็นรูไทล์ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Y. C. Ryu และคณะ [8] และ J. Yang และ J.M.F. Ferreira [36] ที่พบว่าซิลิกาสามารถหน่วงการเปลี่ยนเฟสของ ไททาเนีย จากแอนาเทสไปเป็นรูไทล์ได้ และนอกจากนี้แล้วความเป็นอสัณฐานของซิลิกาที่ทำการเผาแคลไซน์ที่ อุณหภูมิเดียวกันนี้ พบว่ายังคงมีความเป็นอสัณฐานอยู่เช่นเดียวกัน (ภาคผนวก ข รูปที่ ข-1) ดังนั้นไททาเนียไม่ส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนเฟสของซิลิกาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ G. Xu และ คณะ [37]

รูปที่ 4.12 ผล XRD ของ W9 หลังการอบแห้งที่อุณหภูมิ 60°C (W9-0)และการเผา แคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400 และ 800°C (W9-400 และ W9-800)

รูปที่ 4.13 ผล XRD ของ R5 และ R9 เทียบกับ W9 หลังการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C (R5-800 และ R9-800)

พิกเมนต์สีแดง

การศึกษาด้วยเทคนิค XRD ในพิกเมนต์สีแดง แสดงในรูปที่ 4.13 พบว่า พิกเมนต์สีแดง R5-800 มีเฟสของแอนาเทสและซิลิกาที่เป็นอสัณฐานเป็นเฟสหลัก ส่วนรูไทล์และฮีมาไทต์ (Fe₂O₃) มีเพียงเล็กน้อย (เป็นการยืนยันสมการที่ (2) เมื่อเปรียบเทียบผล XRD ระหว่างสีขาว W9-800 และสีแดง R5-800 (เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C) จะเห็นได้ว่าการเติมเหล็กลงในพิกเมนต์ สีขาว W9-0 ซึ่งเป็นพิกเมนต์ไททาเนีย-ซิลิกานั้น ส่งเสริมการเปลี่ยนเฟสจากแอนาเทสไปเป็นรูไทล์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ G.B. Song และคณะ [38] ที่พบว่า Mn²⁺, Sn⁴⁺, Fe³⁺ และ Zn²⁺ ส่งเสริมการเปลี่ยนเฟสจากแอนาเทสไปเป็นรูไทล์ และในขณะเดียวกัน Al³⁺ และ Cu²⁺ จะหน่วง การเปลี่ยนเฟส ดังนั้นเมื่อมีการเติมอะลูมิเนียมลงในพิกเมนต์สีแดง (R9-800) พบว่ามีการเปลี่ยน เฟสจากแอนาเทสเป็นรูไทล์ลดลง ซึ่งผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ Y. C. Ryu และคณะ [8] และ J. Yang และ J.M.F. Ferreira [36] ที่พบว่าซิลิกาสามารถหน่วงการเปลี่ยนเฟสจากแอนาเทสไป เป็นรูไทล์ และเมื่อใช้ทั้งซิลิกาและอะลูมินาดังเช่นในพิกเมนต์ R9-800 จะยับยั้งการเปลี่ยนเฟส จากแอนาเทสเป็นรูไทล์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วยังสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ G.B. Song และคณะ [38] อีกด้วย

พิกเมนต์สีเขียว

การศึกษาด้วยเทคนิค XRD ในพิกเมนต์สีเขียว แสดงในรูปที่ 4.14 พบว่าพิกเมนต์ที่เติม โคบอลต์และโคบอลต์กับดีบุกแล้วเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C (G4-400 และ G6-400) ไม่ปรากฏเฟสใดเลยนอกจากซิลิกาอสัณฐาน แต่เมื่อเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C พบว่า G4 เกิด เฟสของแอนาเทส รูไทล์ และ cristobalite (ภาคผนวก ข รูปที่ ข-12) เช่นเดียวกับพิกเมนต์ที่เติมทั้ง โคบอลต์กับดีบุก (G5-800 และ G7-800) โดยปริมาณดีบุกที่เพิ่มขึ้นทำให้ปริมาณแอนาเทสลดลง แสดงว่าโคบอลต์ส่งเสริมการเปลี่ยนเฟสจากแอนาเทสไปเป็นรูไทล์ และส่งเสริมการเกิดผลึกของ cristobalite ด้วย และในขณะเดียวกันการใช้ดีบุกจะส่งเสริมการเปลี่ยนเฟสจากแอนาเทสไปเป็น รูไทล์ได้ดียิ่งขึ้น

ใน G9-800 มีการใช้โคบอลต์กับอะลูมิเนียมรวมกัน ดังนั้นการเปลี่ยนเฟสจากแอนาเทส ไปเป็นรูไทล์ลดลงเมื่อเทียบกับการใช้โคบอลต์กับดีบุก นอกจากนี้แล้วยังไม่เกิดผลึกของ cristobalite ดังนั้นอะลูมิเนียมมีผลต่อการเปลี่ยนเฟสทั้งของไททาเนียและซิลิกา โดยลดการ เปลี่ยนเฟสจากแอนาเทสไปเป็นรูไทล์และไม่ส่งเสริมการเกิด cristobalite ของซิลิกา

จากผล XRD นี้จะไม่พบเฟสที่เป็นโคบอลต์เลยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในตัวอย่างที่เผา แคลไซน์ที่ 800°C ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเกิดสารละลายของแข็ง โดย M. I. B. Bernardi และ คณะ [43] ได้อธิบายไว้ว่าไอออนให้สี (chromophore ion) เช่น โลหะทรานซิชัน ได้แก่ โคบอลต์ โครเมียม และเหล็ก จะเข้าไปอยู่ใน host matrix ที่เป็นไททาเนียหรืออะลูมินา โดยการเข้าไปแทนที่ Ti⁴⁺ หรือ Al³⁺ แล้วเกิดเป็นสารละลายของแข็ง (solid solution)

รูปที่ 4.14 ผล XRD ของ G4, G6 เทียบกับ W9 หลังการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C (G4-400 และ G6-400) และ G5, G7, G9 เทียบกับ W9 หลังการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C (G5-800, G7-800 และ G9-800 ตามลำดับ)

พิกเมนต์สีน้ำเงิน

การศึกษาด้วยเทคนิค XRD ในพิกเมนต์สีน้ำเงิน แสดงในรูปที่ 4.15 พบเฉพาะแอนาเทส เท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากในการสังเคราะห์พิกเมนต์สีน้ำเงินใช้สีขาว W9-0 มาเตรียมและไม่ได้ทำการ เผาแคลไซน์ ดังนั้นจึงปรากฏเฉพาะแอนาเทสเท่านั้น ส่วน Al⁺ และสีย้อมไม่ปรากฏในตำแหน่งใด เลยเพราะว่าอะลูมิเนียมอยู่ในรูปของ Al(OH)₃ gel ดังสมการ (3) ซึ่งไม่มีโครงร่างผลึกและสีย้อมก็ เป็นสารอินทรีย์

 $AICI_3 + 3NaOH \longrightarrow AI(OH)_3 + 3NaCI$ (3)

67

รูปที่ 4.15 ผล XRD ของ B7 เทียบกับ W9 หลังการอบแห้งที่อุณหภูมิ 60°C

4.2.2.3 ผลการศึกษาพื้นที่ผิวจำเพาะของพิกเมนต์ด้วย BET

จากค่าพื้นที่ผิวจำเพาะของพิกเมนต์สีต่างๆ ที่แสดงในตารางที่ 4.5 ทำให้ทราบว่าการ เคลือบเถ้าแกลบด้วยชั้นของโลหะออกไซด์มีผลทำให้พื้นที่ผิวจำเพาะเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเถ้าแกลบ ก่อนทำการเคลือบ (192.4 m²/g ที่ 700°C) และไททาเนียที่สังเคราะห์ในภาวะเดียวกัน (111.05 m²/g ที่ 400°C) แม้จะทำการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C แล้วก็ตาม ทั้งนี้เนื่องมาจากการใช้ ซับสเตรตจะช่วยลดการเกาะตัวกันของอนุภาคของไททาเนียซึ่งดูได้จากรูปที่ 4.3 แต่การเพิ่ม อุณหภูมิในการเผาแคลไซน์เป็น 800°C มีผลทำให้พื้นที่ผิวของพิกเมนต์ลดลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เนื่องจากเกิดการโตของเกรนของไททาเนียขึ้น นอกจากนี้แล้วการเพิ่มโลหะชนิดอื่นเข้าไปยังส่งผล ต่อพื้นที่ผิวจำเพาะของพิกเมนต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโคบอลต์จะส่งผลต่อการเกิดผลึกและการโต ของเกรนที่เพิ่มขึ้น

A=Anatase

พิกเมนต์	พื้นที่ผิวจำเพาะ (m²/g)	พิกเมนต์	พื้นที่ผิวจำเพาะ (m²/g)	
W9-400	266.280	G4-400	263.110	
W9-800	98.031	G5-800	3.840	
R5-800	51.735	G6-400	268.270	
R9-800	97.554	G7-800	4.648	
В7	271.820	G9-800	8.395	

ตารางที่ 4.5 พื้นที่ผิวจำเพาะของพิกเมนต์สีต่างๆ

4.2.2.4 ผลการศึกษาพันธะทางเคมีของพิกเมนต์ด้วยเครื่อง FT-IR

ผลของการ Transmittance จาก FT-IR Spectrum ในช่วงเลขคลื่น (wave number) ประมาณ 500-4,000 cm⁻¹ แสดงในรูปที่ 4.16 ทำให้ทราบว่าในพิกเมนต์ที่เตรียมได้มีพันธะทาง เคมีที่เหมือนกันที่เกิดขึ้นดังต่อไปนี้

> ตำแหน่งที่ประมาณ 3,432 cm⁻¹ เป็นตำแหน่งของ (Si) O— H stretching [39] ตำแหน่งที่ประมาณ 1,634 cm⁻¹ เป็นตำแหน่งของ H—O—H [40]

ตำแหน่งที่ประมาณ 1,095 cm⁻¹ เป็นตำแหน่งของ Si—O—Si asymmetric stretching

[37, 41]

ตำแหน่งที่ประมาณ 793 cm⁻¹ เป็น Si—O—Si symmetry stretching [39]

แต่พิกเมนต์บางชนิดจะมีตำแหน่งที่แตกต่าง ดังนี้ W9-0 มีตำแหน่งประมาณ 469 และ 926 cm⁻¹ คือตำแหน่งของ Ti—O และ Ti— O— Si stretching [37, 41] ตามลำดับ R5-800 พบ ตำแหน่งประมาณ 536 cm⁻¹ เป็น Fe₂O₃ [42] % transmittance

รูปที่ 4.16 ผล FT-IR แสดงพันธะเคมีที่เกิดขึ้นในพิกเมนต์

รูปที่ 4.17 ค่าศักย์ซีตาของเถ้าแกลบ (RHA) ไททาเนียที่สังเคราะห์โดยใช้ภาวะในการ สังเคราะห์เช่นเดียวกับ W9 หลังการเผาแคลไซน์ที่ 400°C และ W9-400 ที่ค่า pH ต่างๆ

ผลการศึกษาศักย์ซีตาของเถ้าแกลบ ไททาเนีย และพิกเมนต์ W9-400 แสดงในรูปที่ 4.17 และในภาคผนวก ข ตารางที่ ข-2 เถ้าแกลบที่อยู่ในน้ำกลั่นมีค่า pH 4.4 และมีประจุลัพธ์ที่ผิว เท่ากับ -15.27 mV ไททาเนียที่สังเคราะห์โดยใช้ TiCl₃ ที่อยู่ในน้ำกลั่นมีค่า pH 4.64 และมีประจุ ลัพธ์ที่ผิวเท่ากับ -20.17 mV และพิกเมนต์ W9-400 ที่อยู่ในน้ำกลั่นมีค่า pH 5.31 และมีประจุลัพธ์ ที่ผิวเท่ากับ -8.3 mV

เถ้าแกลบมีค่าศักย์ซีตาเป็นศูนย์หรือมีจุด IEP ที่ค่า pH 2.86 ซึ่งเป็นค่า pH ที่สอดคล้อง กับค่าทางทฤษฎี (ตาราง 2.2) คืออยู่ในช่วงค่า pH 2-3 ส่วนไททาเนียที่สังเคราะห์โดยใช้ TiCl₃ มี จุด IEP ที่ค่า pH 2.27 ซึ่งต่ำกว่าค่าทางทฤษฎี (pH 4-6) เนื่องจากการสังเคราะห์ไททาเนียโดยใช้ สารตั้งต้นเป็น TiCl₃ ดังนั้นจึงมี Cl⁻ อิสระเหลืออยู่ที่ผิวของไททาเนียและถึงแม้ว่าจะเผาแคลไซน์ที่ อุณหภูมิ 400°C แล้วก็ไม่ทำให้ Cl⁻ สลายไปหมด และพิกเมนต์ W9-400 มีจุด IEP ที่ค่า pH 2.54 ทั้งนี้เนื่องจากไททาเนียที่ไปเคลือบซิลิกามีประจุลัพธ์เป็นลบจึงทำให้พิกเมนต์ที่ได้มีประจุลัพธ์เป็น ลบด้วย ทั้งนี้เนื่องจากต้องการให้ผิวของอนุภาคพิกเมนต์มี Cl⁻เหลือไว้เพื่อช่วยปรับประจุที่ผิว

4.2.2.6 ผลการศึกษาสีของพิกเมนต์ในระบบ CIE L*a*b*

ผลการศึกษาสีโดยใช้ตัวอย่างที่เตรียมเป็นฟิล์มหนา แล้ววัดการสะท้อนของแสงที่ความ ยาวคลื่นในช่วง 400-700 นาโนเมตรของแหล่งกำเนิดแสงมาตรฐาน D65 ด้วย observation ที่ 2° และ 10° โดยแบบ 45°/0° และ D/8° (Specular-Included (SPIN) mode และ Specular-Excluded (SPEX) mode) และใช้ BaSO₄ (สีขาว) เป็นสารอ้างอิง ผลการวัดสีในระบบ CIE (Commission De L'E'clairagexy) L*a*b* [11] แสดงในตารางที่ 4.6 โดยที่

L* คือ ความสว่าง โดยมีค่าตั้งแต่ 0 จนถึง 100

+a* คือ สีแดง	-a* คือ สีเขียว
+b*คือ สีเหลือง	-b* คือ สีน้ำเงิน

จากค่า L*a*b* ที่ได้นำมาคำนวณค่า∆E ของแต่ละสีโดยเปรียบเทียบระหว่างการวัดแบบ 45°/0° และ D/8°

จากผลการวัด พบว่าค่าความสว่าง (L*) ของพิกเมนต์สีขาวเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มของมุมที่ มอง คือค่าของ L* ในภาวะ 45% น้อยกว่าในภาวะ D/8% (SPIN และ SPEX) เช่นเดียวกับค่า ความเหลือง (+b*) ที่เพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นพิกเมนต์สีขาวจึงเป็นสีขาวอมเหลือง ส่วนค่า L* ของ พิกเมนต์สีแดง สีเขียว และสีน้ำเงินก็มีแนวโน้มเช่นเดียวกับในพิกเมนต์สีขาว แต่ค่าความเหลือง (+b*) ของสีพิกเมนต์สีแดงและสีเขียวลดลงในภาวะ D/8% และความเป็นสีน้ำเงิน (-b*) ก็ลดลงใน ภาวะ D/8% เช่นกัน สรุปได้ว่าพิกเมนต์สีแดงจะมีสีแดงอมเหลือง (มี b* มากกว่า a*) พิกเมนต์สี เขียวก็จะเป็นสีเขียวอมเหลือง และสีน้ำเงินก็จะเป็นสีน้ำเงินอมแดง

จากค่า ΔE ในตารางที่ 4.6 พบว่าความแตกต่างของ ΔE จากการวัดแบบ D/8° และ การวัดแบบ 45% อยู่ในช่วง 1.44-16.35 โดยทั่วไปแล้วในการผลิตสีทางการค้าซึ่งต้องทำการ เทียบสี (color matching) โดยที่ค่า ΔE ของสีใดสีหนึ่งเมื่อเทียบกับสีอ้างอิงไม่ควรต่างกันเกิน 0.1-1 คืออยู่ในช่วง $0.5 \leq \Delta E \geq 1$ แต่ในระบบการพิมพ์ยอมรับได้ในช่วง $3 \leq \Delta E \geq 6$ ค่า ΔE ยิ่ง สูงแสดงถึงความแตกต่างระหว่างสีสองสีที่เปรียบเทียบกัน (matching) ตามนุษย์จะไวต่อแสง ในช่วงสีเขียว (500 นาโนเมตร) แต่ไม่ไวต่อแสงในช่วงปลายสุด เช่น สีม่วงและสีแดง จากค่า ΔE ที่ ได้แสดงความเป็น interference ของสีแดงและสีน้ำเงิน > สีเขียว > สีขาว ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ผล CIE L*a*b* ของฟิล์มที่เตรียมจากพิกเมนต์สีต่างๆ โดยวัดในระบบ 45°/0° และ D/8° (SPINและ SPEX)

พิกเมนต์		D65/2°			D65/10°				
		L*	a*	b*	ΔE	L*	a*	b*	ΔE
W9-400	45°/0°	90.28	-1.15	5.64		90.14	-0.85	5.78	
	D8/SPIN	92.89	-1.66	6.8	2.9	92.72	-1.25	6.95	2.86
	D8/SPEX	92.76	-1.81	7.28	3.05	92.58	-1.37	7.45	3
W9-800	45°/0°	90.71	-0.27	4.81		90.58	0.01	4.84	
	D8/SPIN	92.47	-0.7	5.44	1.92	92.33	-0.36	5.49	1.9
	D8/SPEX	92.27	-0.93	5.92	2.03	92.12	-0.56	5.98	2
R5-800	45°/°0	44.19	29.53	43.54		43.13	29.97	42.57	
	D8/SPIN	54.38	23.16	35.1	14.68	53.41	23.9	34.13	14.62
	D8/SPEX	54.29	23.24	34.79	14.77	53.33	23.94	33.85	14.71
R9-800	45°/0°	46.15	24.89	46.85		45.01	26.11	45.9	
	D8/SPIN	49.81	21.44	37.98	10.2	48.78	22.6	36.92	10.35
	D8/SPEX	49.68	21.32	38.18	10.02	48.65	22.46	37.17	10.14
G4-400	45°/0°	65.23	-17.78	12.07		65.25	-17.62	13.83	
	D8/SPIN	67.86	-16.35	10.41	3.42	67.89	-16.26	12.02	3.48
	D8/SPEX	67.82	-16.39	10.78	3.21	67.85	-16.22	12.35	3.3
G5-800	45°/0°	69.46	-9	4.09		69.53	-9.31	5.16	
	D8/SPIN	72.58	-8.74	3.39	3.21	72.66	-9	4.39	3.24
	D8/SPEX	72.29	-8.82	3.72	2.86	72.36	-9.03	4.7	2.88
G6-400	45°/0°	63.61	-16.04	13.07		63.56	-15.7	14.65	
	D8/SPIN	66.67	-14.81	11.22	3.78	66.64	-14.54	12.65	3.85
	D8/SPEX	66.53	-14.71	11.36	3.64	66.5	-14.41	12.76	3.72
G7-800	45°/0°	60.07	-7.25	2.45		60.14	-7.4	3.22	
	D8/SPIN	64.18	-6.74	1.66	4.22	64.25	-6.88	2.35	4.23
	D8/SPEX	64.28	-6.79	1.98	4.26	64.34	-6.88	2.65	4.27
G9-800	45°/0°	76.5	-8.55	9.32		76.41	-8.44	10.28	
	D8/SPIN	75.63	-8.77	7.99	1.6	75.58	-8.67	8.9	1.63
	D8/SPEX	75.46	-8.91	8.39	1.44	75.4	-8.79	9.32	1.44
B7	45º/0º	20.52	19.37	-42.07		22.63	11.04	-39.25	
	D8/SPIN	31.31	12.45	-33.58	15.37	32.73	6.94	-31.86	13.17
	D8/SPEX	31.33	11.54	-32.62	16.35	32.7	6.19	-30.93	13.93

ค่า ∆E ที่ได้คำนวณจากความแตกต่างระหว่างการวัดแบบ 45º/0º และ D/8º

4.2.2.7 ผลการศึกษาการสะท้อนแสงของพิกเมนต์

การสะท้อนแสงของพิกเมนต์ในช่วงความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร

การสะท้อนแสงของพิกเมนต์สีขาว สีแดง สีเขียว และสีน้ำเงินในช่วงความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร ซึ่งเป็นช่วงความยาวคลื่นที่ตามองเห็นนั้นแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับสีของ พิกเมนต์ดังได้อธิบายไว้ในหัวข้อที่ 2.4.2 การวัดสี โดยการสะท้อนแสงของพิกเมนต์สีต่างๆ ในช่วง ความยาวคลื่นแสงที่ตามองเห็น มีดังนี้

พิกเมนต์สีขาว มีการสะท้อนแสงเพิ่มขึ้นเมื่อความยาวคลื่นเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มจาก ประมาณ 60% เป็นประมาณ 80% แสดงในรูปที่ 4.18 ดังนั้น การที่พิกเมนต์สีขาวมีการสะท้อน แสงที่ทุกความยาวคลื่นจึงทำให้มองเห็นพิกเมนต์เป็นสีขาว และการวัดแบบ 45% % จะให้ค่าการ สะท้อนแสงที่ต่ำกว่าการวัดแบบ D/8° (SPIN และ SPEX)

พิกเมนต์สีแดง มีการสะท้อนแสงต่ำมาก (ประมาณ 5%) ที่ความยาวคลื่นในช่วง 400-550 นาโนเมตร ซึ่งเป็นช่วงของ complementary color (แสงสีน้ำเงิน) โดยการสะท้อนแสงค่อยๆ เพิ่มขึ้นเป็น 15% หลังจากนั้นการสะท้อนแสงจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตั้งแต่ที่ความยาวคลื่น 570 นาโนเมตร (แสงสีเหลือง) เป็นต้นไปจนถึงที่ความยาวคลื่น 700 นาโนเมตร (แสงสีแดง) ซึ่ง เปอร์เซ็นต์การสะท้อนแสงจะสูงสุด (ประมาณ 50%) แสดงในรูปที่ 4.19 ลักษณะการสะท้อนแสง แบบนี้เป็นลักษณะการสะท้อนแสงของวัสดุที่มีสีแดง และแนวโน้มการสะท้อนแสงของสีแดงที่ สังเคราะห์ได้นี้มีแนวโน้มเช่นเดียวกับงานวิจัยของ H. Du และคณะ [43]

พิกเมนต์สีเขียว มีการสะท้อนแสงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงความยาวคลื่น 400-500 นาโนเมตร (แสงสีน้ำเงินถึงแสงสีเขียว) โดยมีการสะท้อนแสงสูงสุดที่ความยาวคลื่น 500 นาโนเมตรและเกิดการสะท้อนที่สองที่ประมาณ 570 นาโนเมตร (สีเหลือง) หลังจากนั้นการสะท้อน แสงจะลดลงจนต่ำที่ความยาวคลื่นประมาณ 610 นาโนเมตร (แสงสีส้ม) แล้วค่อยๆ เพิ่มขึ้นอีกครั้ง และมีค่าสูงสุดที่ความยาวคลื่น 700 นาโนเมตร แสดง ในรูปที่ 4.20 และแนวโน้มการสะท้อนแสง ของสีเขียวที่สังเคราะห์ได้มีแนวโน้มใกล้เคียงกับงานวิจัยของ C. Jing และ S. X. Hanbing [44]

พิกเมนต์สีน้ำเงิน มีเปอร์เซ็นต์การสะท้อนแสงต่ำที่สุดใน 4 สี โดยมีเปอร์เซ็นต์สูงสุดอยู่ ที่ประมาณ 20% ที่ความยาวคลื่น 430 นาโนเมตร หลังจากนั้นการสะท้อนแสงจะลดลงอย่าง รวดเร็วจนถึงที่ความยาวคลื่นประมาณ 600 นาโนเมตร ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์การสะท้อนแสงประมาณ 4% หลังจากนั้นการสะท้อนแสงจะเพิ่มขึ้นอีกครั้งตั้งแต่ที่ความยาวคลื่น 650 นาโนเมตร เป็นต้นไป แสดงในรูปที่ 4.21 โดยการสะท้อนแสงในช่วงแรกเป็นการสะท้อนแสงของสีน้ำเงิน (430 นาโนเมตร) และการสะท้อนแสงในช่วงหลังเป็นการสะท้อนแสงของสีแดง (650 นาโนเมตร) ดังนั้น พิกเมนต์ที่สังเคราะห์ได้จึงมองเห็นเป็นสีน้ำเงินอมแดง ซึ่งตรงกับการวัดค่าสีที่ได้ -b* สูงและ +a* (45º/0º) ในช่วง 11-19%

รูปที่ 4.18 เปอร์เซ็นต์การสะท้อนแสง (%reflectance) เมื่อวัดแบบ 45% และ D/8% (SPIN และ SPEX) ในช่วงความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร ของฟิล์ม W9-400 และ W9-800

รูปที่ 4.19 เปอร์เซ็นต์การสะท้อนแสง (%reflectance) เมื่อวัดแบบ 45% (%spin (SPIN และ SPEX) ในช่วงความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร ของฟิล์ม R5-800 และ R9-800

รูปที่ 4.20 เปอร์เซ็นต์การสะท้อนแสง (%reflectance) เมื่อวัดแบบ 45% (SPIN และ SPEX) ในช่วงความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร ของฟิล์ม ก) G4-400 และ G6-400 และ ข) G5-800, G7-800 และ G9-800

รูปที่ 4.21 เปอร์เซ็นต์การสะท้อนแสง (%reflectance) เมื่อวัดแบบ 45% (%spin laterial Documents) (SPIN และ SPEX) ในช่วงความยาวคลื่น 400-700 นาโนเมตร ของฟิล์ม B7

การสะท้อนแสงของพิกเมนต์ในช่วงเลขคลื่น 500-4,000 cm⁻¹

การสะท้อนแสงในช่วงอินฟราเรด (IR, Infrared Ray) ของพิกเมนต์ในช่วงเลขคลื่น 500-4,000 cm⁻¹ แสดงในรูปที่ 4.22 พบว่า พิกเมนต์ทุกสียกเว้นผงไททาเนียมีการสะท้อนแสงเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ที่เลขคลื่นประมาณ 500 cm⁻¹ จนถึงที่เลขคลื่นประมาณ 900 cm⁻¹ จากนั้นการสะท้อนแสง จะค่อยๆ ลดลงและต่ำสุดที่เลขคลื่นประมาณ 1,100 cm⁻¹ และเพิ่มขึ้นอีกครั้งจนสูงสุดที่เลขคลื่น ประมาณ 1,300 cm⁻¹ จากนั้นค่านี้จะคงที่ไปจนถึงเลขคลื่นประมาณ 4,000 cm⁻¹

เมื่อเปรียบเทียบกัน พบว่าที่เลขคลื่นประมาณ 900 cm⁻¹ พิกเมนต์ B7 มีการสะท้อนแสง สูงที่สุด ประมาณ 97% รองลงมาได้แก่ W9-400, W9-800, R5-800 และ G7-800 มีค่าประมาณ 94% และ G4-400 มีการสะท้อนแสงต่ำที่สุด ประมาณ 70%

ส่วนที่เลขคลื่นประมาณ 1,100 cm⁻¹ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่การสะท้อนแสงต่ำที่สุดซึ่ง หมายความว่า พิกเมนต์มีการดูดกลืนแสงในช่วงนี้นั่นเอง การดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่นนี้เป็น การดูดซับพลังงานทำให้เกิดการสั่น (โหมดยืด-หด) ของพันธะ Si-O-Si ของซิลิกาที่เป็นซับสเตรต [45] โดยพบว่า R5-800 และ G4-400 มีการสะท้อนแสงต่ำที่สุดประมาณ 60% รองลงมาได้แก่ W9-800 และ G7-800 มีค่าประมาณ 76%และ B7 มีการสะท้อนแสงมากที่สุด ประมาณ 95% และที่เลขคลื่นประมาณ 1,300 cm⁻¹ พิกเมนต์ทุกสีมีการสะท้อนแสงสูงที่สุดประมาณ 90% ไปเมื่อเปรียบเทียบระหว่างพิกเมนต์แต่ละสี ที่เลขคลื่นนี้พบว่า B7 มีการสะท้อนแสงสูงที่สุด ประมาณ 99% องลงมาคือ G7-800 มีค่าประมาณ 98% ละ G4-400 มีการสะท้อนแสงต่ำที่สุด ประมาณ 90% ส่วนพิกเมนต์สีขาว W9-400 และ W9-800 มีการสะท้อนแสงประมาณ 93%

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่ารังสีอินฟราเรดเป็นรังสีความร้อนโดยเฉพาะ NIR (Near Infrared Ray) ดังนั้น พิกเมนต์ที่มีเปอร์เซ็นต์การสะท้อนแสงสูงจะสามารถสะท้อนความร้อนได้ดี และจาก รูปที่ 4.18 จะเห็นได้ว่า B7 มีการสะท้อนความร้อนได้ดีที่สุด ส่วนไททาเนียที่นำมาวิเคราะห์ไม่มี การดูดซับความร้อนที่ช่วงเลขคลื่นใดเลย โดยเฉพาะไททาเนียที่เผาแคลไซน์ที่ 800°C ซึ่งมีเฟสเป็น รูไทล์จะมีการสะท้อนความร้อนที่ประมาณ 96% ซึ่งสูงกว่าไททาเนียที่เผาแคลไซน์ที่ 400°C ซึ่งมี เฟสเป็นแอนาเทส

รูปที่ 4.22 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การสะท้อนแสง (%reflectance) ในช่วงเลขคลื่น 500-4,000 cm⁻¹ ของพิกเมนต์ (ATR-FTIR spectrum)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

- 1) ผงไททาเนียที่สังเคราะห์โดยการไฮโดรไลซิสสารละลาย TiCl₃ ที่ pH 6 และอุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง จะให้แอนาเทสเป็นเฟสหลัก และมีบรูไคต์ผสมอยู่ เล็กน้อยและเปลี่ยนเป็นรูไทล์อย่างสมบูรณ์ที่อุณหภูมิ 800°C โดยอนุภาคมีขนาด เล็กมากและเกาะตัวกันเป็น hard agglomerate มีอัตราการเกิดปฏิกิริยา โฟโตคะตะลิสิสสูงต่อสีย้อมประจุบวก (methylene blue) เนื่องจากมีประจุลัพธ์ที่ผิว เป็นลบ (หลังการอบแห้งและการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C)
- การสังเคราะห์พิกเมนต์ในระบบไททาเนีย-ซิลิกา สามารถสังเคราะห์ได้โดยการ ไฮโดรไลซิสสารละลาย TiCl₃ พร้อมกับเถ้าแกลบที่ pH 6 ภายใต้อุณหภูมิ 60°C เป็น เวลา 24 ชั่วโมง หลังผ่านกระบวนการเผาแคลไซน์แล้วให้พิกเมนต์สีขาว (TiO₂/SiO₂) โดยหลังการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C ให้พิกเมนต์ (W9-400) ที่มีพื้นที่ผิว จำเพาะสูง (266 m²/g) แต่ความเป็นผลึกของแอนาเทสต่ำ ในทางตรงกันข้าม หลั การเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C (W9-800) พื้นที่ผิวของพิกเมนต์ลดลงประมาณ 2.7 เท่า (98 m²/g) แต่ความเป็นผลึกของแอนาเทสสูง
- 3) พิกเมนต์ในระบบไททาเนีย-ซิลิกาสามารถนำมาปรับเปลี่ยนให้มีสีสัน โดยการเติม ออกไซด์ที่ให้สี เช่น เหล็กจะทำให้พิกเมนต์มีสีแดง (Fe/TiO₂/SiO₂) และโคบอลต์จะ ทำให้พิกเมนต์มีสีเขียว (Co/TiO₂/SiO₂) นอกจากนี้แล้วยังสามารถที่จะใช้สีย้อม (dye) Procion Blue CX-R200 ซึ่งเป็นสารอินทรีย์สีน้ำเงินมาสังเคราะห์พิกเมนต์ สีน้ำเงิน (dye/TiO₂/SiO₂) ที่ไม่ละลายน้ำ ทั้งนี้การปรับเปลี่ยนปริมาณของสารที่ให้สี (สารอินทรีย์หรืออนินทรีย์) หรือการเติมสารให้สีชนิดอื่นร่วมด้วยทำให้พิกเมนต์มีสีที่ ต่างกันออกไป
- 4) การเติมออกไซด์ที่ให้สีลงไปในพิกเมนต์ไททาเนีย-ซิลิกา มีผลต่อพื้นที่ผิวและ องค์ประกอบทางเฟสของพิกเมนต์ โดยเฉพาะหลังการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C โดยที่ พิกเมนต์ที่เติมเหล็กจะมีพื้นที่ผิวลดลงประมาณครึ่งหนึ่งของพิกเมนต์ สีขาวที่เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิเดียวกัน (52 m²/g) และส่งเสริมการเกิดรูไทล์ ส่วนพิกเมนต์ที่เติมโคบอลต์จะมีพื้นที่ผิวเหลือไม่ถึง 10 m²/g และโคบอลต์ยัง ส่งเสริมการเกิดรูไทล์และ cristobalite

- 5) หลังการวัดสีด้วยระบบ CIE L*a*b* พบว่าพิกเมนต์ที่สังเคราะห์ได้มีส่วนผสมของสี ดังต่อไปนี้ พิกเมนต์สีขาวมีสีขาวอมเหลือง พิกเมนต์สีแดงมีสีแดงอมเหลือง พิกเมนต์สีเขียวมีสีเขียวอมเหลือง และพิกเมนต์สีน้ำเงินมีสีน้ำเงินอมแดง
- 6) จากค่า Δ E ทำให้ได้ว่า พิกเมนต์ R5-800 R9-900 และ B7 มีความเป็น interference ที่ค่อนข้างสูง (Δ E > 10%)
- 7) พิกเมนต์ทุกสีมีการสะท้อนรังสีอินฟราเรดที่สูงกว่า 90% แต่ก็มีการดูดซับรังสีนี้ที่ช่วง คลื่น 1,300-1,100 cm⁻¹ เนื่องมาจากการดูดซับพลังงาน ทำให้เกิดการสั่น (โหมด ยืด-หด) ของพันธะ Si-O-Si ของซิลิกาที่เป็นซับสเตรต

5.2 ข้อเสนอแนะ

้ในงานวิจัยนี้สามารถทำการศึกษาเพิ่มเติมในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

- การเพิ่มหรือลดความหนาของชั้นไททาเนียโดยการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนของ ซับสเตรตต่อไททาเนียหรือการลดระยะเวลาในการไฮโดรไลซิสลง
- สึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่า pH ของน้ำล้างตะกอนต่อการหลุดออกของอนุภาค ไททาเนียที่อยู่บนซับสเตรตและผลต่อสีพิกเมนต์ที่ได้
- สมบัติด้านโฟโตคะตะลิสิสและการป้องกันเชื้อแบคทีเรียของพิกเมนต์
- 4) ศึกษาสมบัติความคงทนของสีเมื่อนำพิกเมนต์ไปใช้เป็นส่วนผสมในซีเมนต์ ปูนฉาบ สมบัติการเกิดโฟโตคะตะลิสิส การฆ่าเชื้อแบคทีเรียและสมบัติด้านการสะท้อนความ ร้อน

รายการอ้างอิง

- [1] G. Buxbaum and G. Pfaff. <u>Industrial Inorganic Pigments</u>. Third, Completely Revised Edition. Germany: WILEY-VCH Verlag GmbH&Co.KGaA, 2005.
- [2] F. J. Maile, G. Pfaff and P. Reynders. Effect pigments—past, present and future, <u>Progress in Organic Coatings</u>, 54 (2005): 150–163.
- [3] M.T.C. Patri´cia, D. Michele, G. Guia, M.B. Fernanda and B. da L. Adão. Ceramic application of mica titania pearlescent pigments, <u>Dyes and Pigments</u>, 74 (2007): 1-8.
- [4] G. Pfaff and P. Reynders. Angle-dependent optical effects deriving from submicron structures of films and pigments, <u>Chemica. Reviews</u>. 99 (1999): 1963-1981.
- [5] United States Patent, <u>Interference pigments</u>, (No.6596070) [online] Avialable from: http://www.partentstrom.us/partent-by-date/2003/ 0722 -1.html. July 22, 2003.
- [6] Y. Satoshi and I. Hiroaki. Synthesis of rutile and anatase films with high surface areas in aqueous solutions containing urea, <u>Thin Solid Films</u>, 434, (2003): 86–93.
- [7] B. Ste´phane, R. Peter and H. J. Marc. Sintering and color properties of nanocrystalline CeO₂ films. <u>Thin Solid Films</u>, 473 (2005): 80– 88.
- [8] Y. C. Ryu, T. G. Kim, G. S. Seo, J. H. Park, C. S. Suh, S. S. Park, S. S. Hong and G.
  D. Lee. Effect of substrate on the phase transformation of TiO₂ in pearlescent pigment, <u>Journal of Industrial and Engineering Chemistry</u>. 14 (2008): 213–218.
- [9] เสาวรสน์ ช่วยจุลจิตร์. <u>วัสดุศาสตร์มูลฐาน</u>. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2546.
- [10] M.N. Rahaman. <u>Ceramic Processing and Sintering</u>. 2nd Edition. New York: Marcel Dekker, Inc., 2003.
- [11] ภัคนัย ทองทิอัมพร. <u>การมองเห็นและการวัดสี</u>[ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://www.dss.go.th/ dssweb/st-articles/files/pep_7_2550_Color_Measurement. pdf. [March 6, 2009].
- [12] Sequitur [online]. Available from: <u>http://sequiturblog.wordpress.com/glossary-of-</u> <u>terms/</u> [March 6, 2009]

- [13] T. Henderson. Physics Classroom Tutorial, <u>Lesson 1 Reflection and Its Importance:</u> <u>Specular vs. Diffuse Reflection[online]</u>. Avialable from: http:// www.glenbrook.k 12.il.us/GBSSCI/PHYS/CLASS/refln/u13I1d.html. [March 6, 2009].
- [14] SABIC. <u>Innovative Plastics Reflectance Curves</u>[online]. Avialable from: https:// www.sabicip.com/staticcxp/user/en/LearnAboutColor/ColorBasicsDetail/reflectan ce_curves.html. [March 6, 2009].
- [15] Poliya POLYESTER. <u>CIE Lab Colop Space</u> [online]. Avialable from: http://www. poliya.com.tr/poliya_products_polipigment_color_gelcoat_ral.htm. [March 6, 2009].
- [16] HumnterLab [online]. Avialable from: <u>http://www.hunterlab.com/ColorEducation/</u> ColorTheory. [March 7, 2009].
- [17] น.ท.เกียรกูล ไชยสังวล. <u>เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับการตรวจสอบลำดับชั้นสี(shade)ของผ้า[online]</u>. Available from: <u>http://www.navy.mi.th/science/BrithDay46/Brithday_data/</u>myco lor2.html. [March 7, 2009].
- [18] V. Mosungnoen. Effect of burning temperature and K₂O on preparation of silica from rice husk ash for anti-blocking application in LLDPE film. Master's thesis, Department of Material science, Faculty of Science, Chulalongkorn University, 2006.
- [19] นที่ สิทธิประศาสน์. <u>ทางเลือกในการใช้เชื้อเพลิงในปัจจุบันของประเทศไทย.pdf[</u>online]. แหล่งที่มา: http://de.web-blaster.org/th.wikipedia.org/wiki/แกลบ.
- [20] K. Kordatos, S. Gavela, A. Ntziouni, K.N. Pistiolas, A. Kyritsi, V. Kasselouri-Rigopoulou. Synthesis of highly siliceous ZSM-5 zeolite using silica from rice husk ash. <u>Microporous and Mesoporous Materials</u>, 115 (2008): 189–196.
- [21] K. Kawamura, H. Tanaka, E. Koyama, T. Awano and M. Fujita. Shell structure of rice husk silica and is industrial application. Paper present at <u>the 2nd Conference</u> <u>Workshop on Rice Husk and Rice Husk Silica</u>, Faculty of Science, Department of Materials Science, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand, Jule 18, 2007.
- [22] M.R.F. Goncalves and C.P. Bergmann. Thermal insulators made with rice husk ashes: Production and correlation between properties and microstructure. <u>Construction and Building Materials</u>, 21 (2007): 2059–2065.

- [23] R. Jauberthie, F. Rendell, S. Tamba and I. K. Cisse[´]. Properties of cement—rice husk mixture. <u>Construction and Building Materials</u>, 17 (2003): 239-243.
- [24] Crown. <u>use for rice husk ash or RHA.pdf</u> [online]. Avialable from: http://en.wikipedia .org/wiki/Rice_husk.
- [25] J. Umeda, K. Kondoh and Y. Michiura. Optimization of process parameters to prepare high purity amorphous silica from rice husks. Paper present at <u>the 2nd</u> <u>Conference Workshop on Rice Husk and Rice Husk Silica</u>, Faculty of Science, Department of Materials Science, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand, 18th Jult 2007.
- [26] A. Fujishima, K. Hashimoto and T. Watanabe. <u>TiO₂ Photocatalyst Fundamentals and</u> <u>Application</u>. Tokyo, Japan: BKC,Inc.1999.
- [27] U. Diebold. The surface science of titanium dioxide. <u>Surface Science Reports</u>, 48 (2003): 53-229.
- [28] S. Cassaignon, M. Koelsch and J.P. Jolivet. From TiCl₃ to TiO₂ nanoparticles (anatase, brookite and rutile): Thermohydrolysis and oxidation in aqueous medium. <u>Journal of Physics and Chemistry of Solids</u>, 68 (2007): 695-700.
- [29] J.G. Li, C. Tang, D. Li, H. Haneda, and T. Ishigaki. Monodispersed Spherical Particles of Brookite-Type TiO₂: Synthesis, Characterization, and Photocatalytic Property. <u>Journal of the American Ceramic Society</u>, 87[7] (2004): 1358–1361.
- [30] S. Toommee. <u>Dispersion of titanium nanoparticles in silicone oil using poly (Ethylene Glycol-B-Dimethylsiloxane-B-Ethylene Glycol) triblock copolymer as dispersant</u>. Master's thesis, Department of Material science, Faculty of Science, Chulalongkorn University, 2008.
- [31] D. H. RYU, S. C. KIM, S. M. KOO and D. P. KIM. Deposition of titania nanoparticles on spherical silica. <u>Journal of Sol-Gel Science and Technology</u> 26 (2003): 489– 493.
- [32] K. D. Kim, H. J. Bae and H. T. Kim. Synthesis and characterization of titania-coated silica fine particles by semi-batch process. <u>Colloids and Surfaces A: Physico</u> <u>chemistry. Engineering Aspects</u>, 224 (2003): 119-126.

- [33] J. Yu, L. Zhao and B. Cheng. Facile preparation of monodispersed SiO₂/TiO₂ composite microspheres with high surface area. Materials <u>Chemistry and Physics</u>. 96 (2006): 311–316.
- [34] M.I.B. Bernqrdi, F.S. De Vicente, M. Siu Li and A.C. Hernandes. Colored film produced by electron beam deposition from nanometric TiO₂ and Al₂O₃ pigment powders obtained by modified polymeric precursor method. <u>Dye and Pigments</u>, 75 (2007): 693-700.
- [35] W. Panpa, P. Sujaridworakun and S. Jinawath. Photocatalytic activity of TiO₂/ZSM-5 composites in the presence of SO₄² ion. <u>Applied Catalysis B:Environmental</u>, 80 (2008): 271–276.
- [36] V. S^{*} tengl, J. S^{*}ubrt, S. Bakardjieva, A. Kalendova and P. Kalenda. The preparation and characteristics of pigments based on mica coated with metal oxides. <u>Dyes and Pigments</u>, 58 (2003): 239–244.
- [37] J. Yang and J.M.F. Ferreira. Inhibitory effect of the Al₂O₃ –SiO₂ mixed additives on the anatase–rutile phase transformation. <u>Materials Letters</u>, 36(1998): 320–324.
- [38] G. Xu, Z. Zheng, Y. W. and N. Feng. Effect of silica on the microstructure and photocatalytic properties of titania. <u>Ceramics International</u>, 35 (2009): 1–5.
- [39] G.B. Song, J.K. Liang, F.S. Liu, T.J. Peng and G.H. Rao. Preparation and phase transformation of anatase–rutile crystals in metal doped TiO₂/muscovite nanocomposites. <u>Thin Solid Films</u>, 491 (2005): 110 – 116.
- [40] M.S. Lee and M.J. Jo. Coating of methyltriethoxysilane-modified colloidal silica on polymer substrates for abrasion resistance. <u>Journal of Sol-Gel Science and</u> <u>Technology</u>. 24 (2002): 175-180.
- [41] H. Zhang, X. Quan, S. Chen, and H. Zhao. Fabrication and characterization of silica/titania nanotubes composite membrane with photocatalytic capability. <u>American Chemical Society</u>, 40 (2006): 6104-6109.
- [42] H. Nur. Modification of titanium surface species of titania by attachment of silica nanoparticles. <u>Materials Science and Engineering B</u>, 133 (2006): 49–54.
- [43] B. Pal, M. Sharon and G. Nogami. Preparation and characterization of TiO₂/Fe₂O₃ binary mixed oxides and its photocatalytic properties. <u>Materials Chemistry and</u> <u>Physics</u>, 59 (1999): 254-261.

- [44] H. Du, C. Liu, J. Sun and Q. Chen. An investigation of angle-dependent optical properties of multi-layer structure pigments formed by metal-oxide-coated mica. <u>Powder Technology</u>, 185 (2008): 291–296.
- [45] C. Jing and S. X. Hanbing. The preparation and characteristics of cobalt blue colored mica titania pearlescent pigment by microemulsions. <u>Dyes and</u> <u>Pigments</u>, 75 (2007): 766-769.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การคำนวณความเข้มข้นของสารละลาย 0.15 M [Ti³⁺] จาก 15%TiCl₃

TiCl₃ ทั้งหมด 154.37 กรัม จะมี Ti 47.87 กรัม ถ้า TiCl₃ 15 กรัม จะมี Ti $\frac{47.87 \times 15}{154.37} = 4.65$ กรัม

ดังนั้น TiCl₃ 15 % จะมี Ti <u>4.65</u> = 0.097 mol (Ti มี MW=47.87) Ti³⁺ 0.097 mol อยู่ใน TiCl₃ 100 มิลลิลิตร

ถ้า Ti³⁺ 0.15 mol อยู่ใน TiCl₃ $\frac{100 \times 0.15}{0.097}$ = 155 มิลลิลิตร จะเตรียม 0.15 M [Ti³⁺] จะต้องใช้ TiCl₃ 155 ml แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำ RO เป็น 1,000 มิลลิลิตร

รูปที่ ข-1 โครงสร้างผลึกของเถ้าแกลบที่เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C (RHA-700) และ 800°C (RHA-800) เป็นเวลา 2 ชั่วโมง

รูปที่ ข-3 โครงสร้างผลึกของไททาเนียที่สังเคราะห์โดยทำการไฮโดรไลซิส TiCl₃ ที่ pH 4.5, อุณหภูมิ 60°C, 24 ชั่วโมง ก) อบแห้งที่อุณหภูมิ 60°C, 5 ชั่วโมง ข) เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C, 2 ชั่วโมง และ ค) เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C, 2 ชั่วโมง

รูปที่ ข-4 โครงสร้างผลึกของไททาเนียที่สังเคราะห์โดยทำการไฮโดรไลซิส TiCl₃ที่ pH 6, อุณหภูมิ 60°C, 24 ชั่วโมง ก) อบแห้งที่อุณหภูมิ 60°C, 2 ชั่วโมง ข) เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C, 2 ชั่วโมง และ ค) เผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800°C, 2 ชั่วโมง

รูปที่ ข-5 กราฟ In(C_o/C_t) กับเวลาในการฉายแสงยูวี (Irradiation Time) ของ ก) Drimarene Red X-RN และ ข) Methylene Blue

93

รูปที่ ข-6 ภาพถ่าย SEM ของพิกเมนต์สีขาว W4 และ W5

รูปที่ ข-7 ภาพถ่าย SEM ของพิกเมนต์สีขาว W6

รูปที่ ข-8 ภาพถ่าย SEM ของพิกเมนต์สีขาว W8

1 Mm 0001 10 30 SEI

20kV ×10,000

รูปที่ ข-9 ภาพถ่าย SEM ของพิกเมนต์สีขาว W9 และ R7

97

รูปที่ ข-10 ผล EDS ของพิกเมนต์สีขาว

Quantitative results 50

Quantitative results 60 50

W6-800

O Mg Ca Au

รูปที่ ข-10 (ต่อ) ผล EDS ของพิกเมนต์สีขาว

รูปที่ ข-11 ภาพถ่าย SEM และผล EDS ของพิกเมนต์สีแดงและพิกเมนต์สีเขียว

รูปที่ ข-11 (ต่อ) ภาพถ่าย SEM และผล EDS ของพิกเมนต์สีแดงและพิกเมนต์สีเขียว

รูปที่ ข-12 โครงสร้างผลึกของพิกเมนต์ G4 หลังการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 800ºC (G4-

800)

ตารางที่ ข-1 ผลการวัดศักย์ซีตาของไททาเนียที่สังเคราะห์จาก TiCl₃ หลังการเผา แคลไซน์ที่อุณหภูมิ 400°C เถ้าแกลบ (RHA) หลังการเผาแคลไซน์ที่อุณหภูมิ 700°C และพิกเมนต์ สีขาว W9-400

nH		ศักย์ซีตา (mV)	
рп	TiO ₂	RHA	W9-400
1	-	20.8	-
2	2.22	21.03	2.36
3	-5.74	-3.93	-1.83
4	-21.9	-15.47	-13.55
4.4	-	-15.27	-
4.64	-20.17	-	-
5	-24.93	-13.47	-15.8
5.31	-	-	-18.3
6	-27.33	-12.03	-22.97
7	-27.2	-19.63	-
8	-33	-	-

"

ภาคผนวก ค

Pattern : 00-021-1272			Radiation =	1.5408	598		Quality : High								
TiO ₂			d (Å) 3.52000	/ 100	h 1	<i>k</i> 0	1 1								
Titanium Oxide Anatase, syn			2.43100 2.37800 2.33200 1.69990 1.66650 1.49300 1.48080 1.36410 1.33780 1.27950	10 20 10 35 20 4 14 6 2 10	1 0 1 2 1 2 2 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2	0 0 1 1 1 1 2 0	342051346076								
Lanice : Body-centered	d tetragonal	Mol. weight = 79.90	1.25090	4	3	ò	1								
S.G.: 141/amd (141)		Volume [CD] = 136.31	1.17250	2	3	0	3								
a = 3.78520		Dx = 3.893	1.16080	4	3	1	2								
c = 9.51390	Z= 4	<i>Vicor</i> = 3.30	1.05000 1.05170 1.04360 1.01820 1.00700 0.99670 0.95550 0.94640 0.92460 0.91920 0.91380 0.91380	4 4 2 2 2 4 4 2 2 2 4	4 N N 1 2 N N 4 N N 4 0	0 2 0 2 1 0 2 1 0 2	,51983607510								
Sample Source of Rocardy: Sample Bolanee Informational Lead CC., Soluti Amboy, New Jersey, USA. General comments: Analase and another polymorph, brookite (orthorhombic), are converted to rutile (tetragonal) by heating above 700 C. General comments: Pattern reviewed by Holzer, J., McCarthy, G., North Dakota State Univ, Fargo, North Dakota, USA, <i>ICDD Grant-In-Ald</i> (1990). Agrees well with experimential and calculated patterns. Additional pattern: Validated by calculated pattern. Temperature of data collection: Pattern taken at 25 C. Additional pattern: See ICSD 9852 (PDF 71-1166). Data collection flag: Ambient.		0.8450 0.83080 0.82680 0.81020 0.79740 0.79280	24242	34340	2 2 1 0 2 0	07594 12									
Radiation :		Hitter: Not specified													
SS/FOM : F30= 74(0.01	116,35)	a-sp : Notgiven													

รูปที่ ค-1 JCPDS (00-021-1272) ของไททาเนียชนิดแอนาเทส

Pattern : 00-029-1360			Radiation =	1.5405	98		Quality : High						
TiO2 Titanium Oxide Brookite			2th 25.340 25.689 30.808 32.791 36.252 37.297 37.934 38.371 38.576 39.205 39.967 40.153 42.340 42.340	/ 100 90 4 25 18 6 4 4 5 8 18 18	h 11120212201022	k 21201032141222	/ 0111021102210						
Carnot : Crunomonide S.G. : Peab (61) a = 5.45580 b = 9.18190 c = 5.14290 a/b = 0.59419 c/b = 0.56011 Opuical data: A=2.5831	Z = 8	Volume (CD) = 257.63 Dx = 4.120 Dm = 4.140 7004, Sign=+, 2V=~28°	46.072 48.012 49.173 49.694 52.2012 54.205 55.234 55.711 57.176 57.685 59.991 62.065 63.415 63.643 64.104 64.603 65.876 65.876	16 30 30 30 51 20 30 51 27 10 4 91 21 60 95	0212232112101322121	33314245132561503160	2122001132320213331						
Optical data: A=2.5831, B=2.5843, Q=2.7004, Sign=+, 2V=~28° Color: Black Sample source or locality: Specimen from Magnet Cove, Arkansas, USA (USNM 97661). Analysis: Spectrographic analysis: 0.1-1.0% SI; 0.01-0.1% each of AI, Fe, and V; 0.001-0.01% Mg. General comments: Nioblan brooklie from Mozambique [Chemical analysis (Mt.%): TI O2 80.7, Nb2 O5 14.1, FeO 5.53]: Carvalho et al., <i>Rev. Cien. Geol.</i> Ser. A, 7 61 (1974) reports an identical pattern. <i>Temperature of data collection:</i> Pattern taken at 25 C. General comments: intensities verified by calculated pattern. Additional pattern: To replace 16-617 and validated by calculated pattern. Additional pattern: Ee ICSD 36408 (PDF 76-1934). Data collection flag: Amblent.		68.768 70.432 71.90 71.931 73.648 79.024 79.283 83.643 84.724 86.743 95.590 95.590 95.590 95.590 9103.201	58322102142243324244	4342004130405423132	0303023238442282275	0213441430141314524							
Nati. Bur. Stand. (U.S.)	Monogr. 25, volun	ne 3, page 57 (1964)											
Radiation : CuKa1 Lambda : 1.54056 SS/FOM : F30- 58(0.0	116,45)	Filter : Beta d-sp : Notgiven											

รูปที่ ค-2 JCPDS (00-029-1360) ของไททาเนียชนิดบรูไคต์

1	0	6

Pamern : 00-021-1276		Radiation =	1.5405	98			Quality : High	
TiO2 Titanlum Oxide Rufile, syn <i>Also called</i> : titania	T	2th 27.447 36.086 39.188 41.226 44.052 54.323 56.642 62.742 62.742 64.040 65.480 65.480 69.010 69.790 72.410	/ 100 50 8 25 10 60 20 10 20 10 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20	h 1121222032313	k 1 0 1 1 2 0 1 2 0 1	/ 01010201121		
Laxice : Tetragonal S.G. : P42/mnm (136) a = 4.59330 c = 2.95920 Z = 2	Mol. weight = 79.90 Volume [CD] = 62.43 Dx = 4.250 Dm = 4.230 Meor = 3.40	74.411 76.510 79.822 82.335 84.260 87.464 89.557 90.708 95.275 96.017 98.514 105.099 109.406 116.227 110.059	1 4 2 6 4 2 8 4 6 6 4 1 2 2 2 4 4 8	322344234343411452	.201201231123201011	022100201201133203		
General comments: No impurity over 0.001%, Sample source or locality: Sample obtained 1 Amboy, New Jersey, USA. General comments: Two other polymorphs, a (orthorhombic), converted to rutile on heating a Optical data: A-2.9467, B-2.6505, Sign=+ General comments: Optical data on specimer Mineratogy, 7th Ed., 1555. Reflectance: Opaque mineral optical data on s 20.3, Disp.=Std. Vickers hardness number: VHN ₁₀₀ =1132-118 General comments: Pattern reviewed by Syvi Dakota State Univ, Fargo, North Dakota, USA, Agrees well with experimental and calculated p General comments: Additional weak reflection observed. Additional pattern: Validated by calculated pa General comments: Naturally occurring mater Color: White Temperature of data collection: Pattern taket Data collection flag: Ambient.	rom National Lead Co., South natase (lefragonal) and brookite bove 700 C. In from Dana's System of pecimen from Sweden: RaR%- 17. nski, W., McCarthy, G., North ICDD Grant-In-Ald (1990). atlerns. Is [Indicated by brackets] were titem. Iai may be reddish brown. n at 25 C.	122.059 122.788 123.660 131.847 136.549 140.052 143.116 155.869	88681222	24343545	1 3 3 2 0 2 4 3 2 0 2 4 3	3 1 2 2 3 1 0 0		
Natl. Bur. Stand. (U.S.) Monogr. 25, volume 7,	page 83 (1969)							
Radiation : CuKa1FilterLambda : 1.54056d-spSS/FOM : F30-107(0.0068,32)Inter	r : Monochromator crystal : Not given nal standard : W							

รูปที่ ค-3 JCPDS (00-029-1360) ของไททาเนียชนิดรูไทล์

rauerii : 00-039-1425		Radiation =	1.540598			Quality : High				
SiO ₂		d (Å)	1	h	k	1				
Silicon Oxide Cristobalite, syn		3.51470 3.13592 2.84116 2.48740 2.46750 2.34170 2.11791 2.01957 1.92935 1.87147 1.75907	10 1 1 3 4 1 2 2 4 4 1	1 1 2 1 2 2 2 1 2 2	0 1 0 1 0 1 0 1 0 1 0 1 0 1	01202112320				
Laztice : Telragonal S.G. : P41212 (92) a = 4.97320 c = 6.92360 Z = 4 Sample preparation: Cristobalite was using Berkeley 5 micron MIN-U-SIL(R) 1600 C for eight hours. The sample with HCI and then jet-milled. The +325 mes Color: Coloriess Structure: The structure was determin Temperature of data collection: The Polymorphism: There are a number of Additional partern: To replace 11-695 Additional partern: To replace 11-695 Additional partern: To replace 11-695 Additional partern: See ICSD 75484 82-1410). See ICSD 30269 (PDF 75-936); See IK 47219 (PDF 77-1315); See ICSD 4722 (PDF 77-1317); Data collection flag: Ambient. Wong-Ng, W., McMurdle, H., Paretzkin Gaithersburg, MD, USA., ICDD Grant-	Mol. weight = 60.08 Volume [CD] = 171.24 Dx = 2.331 prepared by the Trans Tech Company A two kilogram sample was heated at is then air quenched, treated with 6N h fraction was then removed by sieving. ed by Peacor (1). temperature was ~25 C. f other forms of SI O2. and validated by calculated pattern. (PDF 82-1404); See ICSD 75490 (PDF 23); See ICSD 34927 (PDF 76-935); ISD 34329 (PDF 76-937); See ICSD 47221 0 (PDF 77-1316); See ICSD 47221 0 (PDF 77-1316); See ICSD 47221	1.75907 1.73033 1.69221 1.63488 1.61217 1.60131 1.57207 1.56745 1.43165 1.445200 1.35277 1.346500 1.35277 1.346500 1.35277 1.346500 1.35277 1.346500 1.33398 1.22375 1.22175 1.22175 1.22599 1.16384 1.15546 1.110500 1.09783 1.09628	11213111222112111111111111111111	2021323333222331332443233341	20000112101021200122012113321	043413021224341353241055241216				
Radiation : CuKa1	Filter : Monochromator crystal									

รูปที่ ค-4 (00-039-1425) ของซิลิกาชนิด Cristobalite

Pattern : 00-033-0664			Radiation =	1.540	598			Quality : H	lgh	
Fe ₂ O ₃ Iron Oxide Hematite, syn Also called: burnt ochr Larzice : Rhombohedra S.G. : R-3c (167) a = 5.03560	e, colcothar, rouge al	Mol. weight = 159.69 Volume [CD] = 301.93 Dx = 5.270	d (Å) 3.66400 2.70000 2.51900 2.20700 1.64050 1.69410 1.6330 1.59920 1.45380 1.41380 1.3150 1.3150 1.30640 1.25920 1.25920	/ 30 100 70 3 20 3 40 45 15 10 30 1 3 10 6 8 4 0 8 4	h 011101201210231211230	k 1010211221 102001200	24063246128405809061			
c = 13.74890	Z= 6	Dm = 5.260 Meor = 2.40	1.21410 1.18960 1.16320 1.14110 1.103500 1.07680 1.05570 1.04280 1.03930 0.98920 0.97150 0.96060 0.95810	2 5 5 7 7 2 7 1 3 4 1 5 4 .	2 1 2 0 2 1 4 3 2 3 0	2223241101221	3 8 10 4 6 2 10 12 4 8 9 4 4 1			
Optical data: A-2.94, B-3.22, Sign Metring point: 1350-1360° Color: Dark reddish brown Sample source or locality: Sample from Pfizer, Inc., New York, USA, heated at 800 C for 3 days. Additional pattern: To replace 13-534 and validated by calculated pattern 24- 72. General comments: Opaque mineral optical data on specimen from Elba, R ₁ R ₀ -30.2, RR ₂ R ₄ -26.1, Disp16, VHN-1038 (mean at 100, 200, 300), Color values-1. 299, 309, 29.8, 2. 299, 309, 25.7. Additional pattern: See ICSD 64599 (PDF 79-7). General comments: Pattern reviewed by Syrinski, W., McCarthy, G., North Dakota State Univ., Fargo, North Dakota, USA, <i>ICDD Grant-In-Ald</i> (1990). Agress well with experimental and calculated patterns. General comments: Additional weak reflection [indicated by brackets] was observed. Common name: Also called: crocus mantis. Common name: Also called: crocus. Temperature of data collection: Pattern taken at 25 C. Data collection flag: Amblent.		0.95160 0.93180 0.90810 0.89980 0.89540 0.87890 0.86480 0.85430 0.85430 0.85430 0.85430 0.85430 0.83920 0.80990 0.80140	5 2 2 5 1 3 6 1 3 5 3 4 4	4 4 0 1 3 2 4 2 4 1 3 3 2	1 1 4 3 0 0 1 3 0 2 3 2 4	0 3 8 10 12 14 6 8 10 14 0 10 4				
Nati. Bur. Stand. (U.S.) Monogr. 25, volume 18, page 37 (1981) CAS Number: 1309-37-1										
Radiation : CuKa1 Lambda : 1.54060 SS/FCM : F30- 69(0.0	Fi d	iter : Monochromator crystal sp : Diffractometer ternal standard : Ag								

รูปที่ ค-5 JCPDS (00-039-1425) ของเหล็กออกไซด์ชนิดฮีมาไทต์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอุสุมา นาคนิคาม เกิดเมื่อวันที่ 22 มกราคม พ.ศ.2524 ที่จังหวัด นครศรีธรรมราช สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเทพลีลา จังหวัด กรุงเทพมหานคร เมื่อปีการศึกษา 2542 สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา จากสถานศึกษาศึกษา เคมีปฏิบัติ ซึ่งเป็นสถาบันสมทบของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2545 และสำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเซรามิก ภาควิชาวิชาวัสดุศาสตร์ คณะ วิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2548 จากนั้นได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเซรามิก ภาควิชาวัสดุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2549

ผลงานด้านวิชาการ

นำเสนอผลงานในรูปแบบโปสเตอร์ ในการประชุมวิชาการนานาชาติ Third International Conference Processing Materials for Properties ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 7-10 ธันวาคม 2551 ซึ่งจัดโดย The Minerals, Metals & Materials Society สหรัฐอเมริกา